இந்திரியங்களும் தொழிற்பாடின்றி ஆண்டு நின்றொழியும் அவத்தையின், எனை அந்தக்கரண முதலியன தொழிற்படினும் புறப்பொருள் விடயமாகாமையின் அகத்தே சூக்கும தேகத்தோடு நின்று ஆண்டைக் குரிய இருவினைப் பயன்களை நுகர்ந்து நிற்கும் அவத்தை சொப்பனம்" என்னும் சிவஞான போதமாபாடியத்தா லுணர்க. (கக)

புலர்ந்தபின் ருயத் தோரைப் புரவல ஞணை யாற்றுல்
வலந்தரு மன்றத் தேறறி மறித்தனை யிருத்தி யாம்போந்
தலந்தரு மறிவான் மூத்தோ ரனைவரு மிசைய *வந்தச்
சலந்தரு வழக்குத் தீர்த்துத் தருகுவம் போதி யென்ருர்.

(இ - ள்.) புலர்ந்தபின் - விடிந்த பின்னர், தாயத்தோரை - பங்காளிகளை, புரவலன் ஆணை ஆற்றுல் - அரசன் ஆணை வழியால், மறித்தனை - மறித்து, வலம்தரு மன்றத்து எற்றி இருத்தி - வெற்றியைத் தரும் அவையின்கண் எற்றி இருப்பாயாக; யாம் போந்து - யாம் வந்து, அலம்தரும் அறிவால் மூத்தோர் அனைவரும் இசைய - அமைந்த உணர்வினுல் முதியோரனைவரும் உடன்பட, அந்தச் சலம் தரு வழக்குத் தீர்த்துத் தருகுவம் - அந்தப் பொய் வழக்கினை ஒழித்து உன் பொருளைக் கொடுப்போம்; போதி என்ருர் - நீ போகக் கடவை என்றருளிச் செய்தார்.

அரசன் ஆணை கூறி யழைப்பின் மீறிச் செல்லாராகையால் 'புரவலன் ஆணை யாற்றுல் மறித்தனை மன்றத் தேற்றி' என்ருர். வலந்தரு மன்றம் - உண்மையுணர்த்தி வெற்றியைத் தரும் மன்றம்; அறங்கூ றவையம். மறித்தனை, முற்றெச்சம். அலம் - அமைவு. அனைவருக்கும் பொருந்த என்றுமாம். சலம் - பொய். இருத்தி, போதி என்பவற்றில் த் எழுத்துப் பேறு. (கஉ)

வேரியங் குவளை யுண்கண் விழித்தனள் வியந்து கெட்டேன்
ஆருமில் லார்க்குத் தெய்வந் துணையென்ப தறிந்தே னென்னுக்
காரிருங் கயலுண் கண்ணுள் கணவனைத் தொழுது வாழ்த்திச்
சீரிளங் குமரனேடுந் தெரிவைதன் மனையிற் சென்ருள்.

(இ - ள்.) வேரி அம் குவளை உண்கண் விழித்தனள் - தேனையுடைய அழகிய குவளை மலரை வென்ற கண்கள் விழித்து, வியந்து - அதிசயித்து, கெட்டேன் - ஆ கெட்டேன்! ஆரும் இல்லார்க்குத் தெய்வம் துணை என்பது அறிந்தேன் என்னு - அகதிக்குத் தெய்வந்துணை என்னும் பழமொழியை அறிந்தேனென்று கூறி, கார் இருங்கயல் உண்கண்ணுள் கணவனை - கரிய பெரிய மையுண்ட கயல்போலுங் கண்களையுடைய அம்மையின் நாயகனுகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, தொழுது வாழ்த்தி - வணங்கித் துதித்து, சீர் இளங் குமரனேடும் - சீரிய இளமை பொருந்திய புதல்வனேடும், தெரிவை தன் மனையில் சென்ருள் - அம்மாது தனது இல்லின்கட் சென்றனள்.

விழித்தனள், முற்றெச்சம். கெட்டேன், வியப்புணர்த்தும் இடைச்சொல். (கங)

(பா - ம்.) * அனைவரு மறிய.

சென்றவள் கங்கு லெல்லை தெரிந்தபி னெழுந்து வெள்ளி
மன்றவன் கோயில் வாயில் வந்துவந் தனைசெய் தம்பொற்
குன்றவ னுரைத்த வாற்றுற் கொடுமைசால் வழக்குப் பூட்டி
வென்றவ ரிருக்கை யெய்தி விளம்புவாள் பலருங் கேட்ப.

(இ - ள்.) சென்றவள் கங்குல் எல்லை தெரிந்தபின் எழுந்து - அங்ஙனஞ் சென்றவள் இரவு புலர்ந்தவுடன் எழுந்து, வெள்ளி மன்றவன் கோயில் வாயில் வந்து - வெள்ளியம்பல வாணனது திருக்கோயில் வாயிலை யடைந்து, வந்தனை செய்து - வணங்கி, அம்பொன் குன்றவன் உரைத்த ஆற்றுல் - அழகிய பொன்மலையை (வில்லாக) உடைய பெருமான் கூறியருளியவாறே, கொடுமைசால் வழக்குப் பூட்டி வென்றவர் - கொடுமை மிக்க வழக்கினைத் தொடுத்து வென்ற ஞாதிகளின், இருக்கை எய்தி - இருப்பிடத்தை அடைந்து, பலருங் கேட்ப விளம்புவாள் - பலருங் கேட்கக் கூறுவாள்.

கங்குல் எல்லை தெரிதல் - இரவின் முடிவு தெரிதல்; இருள் புலர்தல் சென்றவள் எழுந்துவந்து வந்தனைசெய்து இருக்கை யெய்தி விளம்புவாள் என முடிக்க. (கச)

அட்டில்வாய் நெருப்பி டேலோ ரடியிடே லறத்தா றன்றிப்
பட்டிமை வழக்கால் வென்று போகொட்டேன் பலருங் கேட்க
இட்டன னரச ஞணை யறத்தவி சேறி யான்ருேர்
ஒட்டிய படிகேட் டெங்க ளுரிப்பொரு டந்து போமின்.

(இ - ள்.) அட்டில் வாய் நெருப்பு இடேல் - அடுக்களையில் நெருப்பு மூட்டாதே, ஓர் அடி இடேல் - ஒரு அடியும் பெயர்த்து வையாதே, அறத்து ஆறு அன்றி - அறநெறியால் அல்லாமல், பட்டிமை வழக்கால் வென்று போக ஒட்டேன் - பொய் வழக்கினுல் வென்று போகவிட மாட்டேன், பலரும் கேட்க அரசன் ஆணை இட்டனன் - அனைவருஞ் சான்ருக அரசன்மீது ஆணையிட்டேன், அறத்தவிசு ஏறி - தருமாசனத்தில் ஏறி, ஆன்ருேர் ஒட்டியபடி கேட்டு - நூலோர் ஆய்ந்து கூறுந் தீர்ப்பினைக் கேட்டு, எங்கள் உரிப்பொருள் தந்து போமின் - எங்கள் உரிமைப் பொருளைக் கொடுத்துச் செல்வீராக.

அடுக்களையில் நெருப்பிடாதே, அடியெடுத்து வையாதே என ஆணை கூறி மறிப்போர் உரைத்தல் வழக்கு. பட்டிமை - படிறு, வஞ்சம். போகொட்டேன், அகரந் தொக்கது. ஒட்டியபடி - வாதித்துக் கூறும் தீர்ப்பு; பலரும் ஒன்று கூடி யுரைக்கும் தீர்ப்புமாம். ஒட்டியபடி கேட்டு எங்களுரிப்பொருள் தந்து என்றமையால் வெற்றி தமக்கேயெனத் துணிந்து கூறினுளாயிற்று. மகனை உளப்படுத்தி 'எங்கள்' என்ருள். உரி - உரிய. இடேல் எனத் தனித்தனியே நோக்கிக் கூறி, போமின் என அனைவரையும் நோக்கிக் கூறினுள் என்க. (கரு)

என்றனள் மறித்த லோடு மிழுக்குரை யாடி வைது
வன்றிறல் வலியார் தள்ளி யடித்தனர் மைந்த னோடுஞ்
சென்றனண் முறையோ வென்னாத் திருந்தறத் தவிசி னோர்முன்
னின்றுரை யாடி னாள்கேட் டறிந்தனர் நீதி நூலோர்.

(இ - ள்.) என்றனள் மறித்தலோடும் - என்று கூறி (அவர் செலவைத்) தடுத்தவளவில், வன்றிறல் வலியார் - மிக்க வலியுடைய ஞாதியர், இழுக்கு உரை ஆடி வைது தள்ளி அடித்தனர் - தீய சொற்களைக் கூறி வைது நிலத்திற் றள்ளி அடித்தார்கள்; மைந்தனோடும் சென்றனள் - (அவள்) புதல்வனோடுஞ் சென்று, முறையோ என்னா - இது முறையோ என்று கூவி, திருந்து அறத்தவிசினோர்முன் நின்று உரையாடினாள் - திருந்திய தரும பீடத்துள்ளார் முன் நின்று வழக்கினைக் கூறினாள்; நீதி நூலோர் கேட்டு அறிந்தனர் - நீதிநூல் வல்ல மன்றத்தார் அதனைக் கேட்டறிந்தனர்.

என்றனள், சென்றனள் என்பன முற்றெச்சம். வன்றிறல், ஒருபொருட் பன்மொழி. திருந்துதல் - சமன் செய்து சீர் தூக்கும் கோல்போல் அமைந்து ஒருபாற் கோடாதிருத்தல். (௧௬)

அறத்தவி சிருப்போ ரேவ லாடவ ரோடும் போந்து
மறித்தவைக் களத்திற் கூட்டி வந்தனள் வந்த வெல்லை
அறக்கொடி பாகர் வெள்ளி யம்பல வாணர் தாமத்
திறத்தன பதியே யென்னத் திருவுருக் கொண்டு செல்வார்.

(இ - ள்.) அறத் தவிசு இருப்போர் - தருமபீடத்தில் இருப்போருடைய, ஏவல் ஆடவரோடும் போந்து - ஏவலாளரோடுஞ் சென்று, மறித்து அவைக் களத்தில் கூட்டி வந்தனள் - மறித்து மன்றின்கண் (அஞ்ஞாதிகளைக்) கூட்டி வந்தாள்; வந்த எல்லை - வந்தபொழுது, அறக்கொடி பாகர் - தரும வல்லியாகிய உமையை ஒருபாகத்திலுடையவரும், வெள்ளி அம்பல வாணர் - வெள்ளி மன்றுடையாருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், தாம் அத்திறம் தனபதியே என்ன - தாம் தவமேற் சென்ற தனபதியே போல, உருக்கொண்டு செல்வார் - திருவுருவந் தாங்கிச் செல்வாராயினர்.

கேட்டறிந்த அறத் தவிசினோர் ஏவலாளரை அனுப்பினரென்பது உடம்பொடு புணர்த்துரைக்கப்பட்டது. அறக்கொடி - அறமே உருவமாகிய கொடிபோல்வாள்; அறம் வளர்த்தாள் என்றுமாம். திறம் - தன்மை. அத்திறத் திருவுருக் கொண்டு என்று கூட்டுதலுமாம். (௧௭)

[கலிவிருத்தம்]

பெருவிலைக் குண்டலம் பிடரிற் பத்திபாய்ந்
தெரிகதிர் கவிழ்ப்பவா ளெறிக்கு மங்கதம்
அருவரைத் தோள்கிடந் திமைப்ப வாகமேற்
குருமணிக் கண்டிகை குலாய்ப்பின் கோட்டவே

(இ - ள்.) பெருவிலைக் குண்டலம் - பெரிய விலையினையுடைய குண்டலங்கள், பிடரில் பத்தி பாய்ந்து எரிகதிர் கவிழ்ப்ப - பிடரியில் நிரைபட விளங்கும் ஒளியினை உமிழவும், வாள் எறிக்கும் அங்கதம் - ஒளிவீசும் தோளணி, அருவரை தோள் கிடந்து இமைப்ப - அரிய மலைபோன்ற தோளிற் பொருந்தி ஒளிவிடவும், ஆகம்மேல் குருமணிக் கண்டிகை குலாய்ப்பின்கோட்ட - மார்பிற் கிடக்கும் நிறம் பொருந்திய மணிக் கண்டிகை விளங்கிப் பின்னே வளைந்து கிடக்கவும்.

காதிலும் மார்பிலும் அணிந்த குண்டலங்களும் கண்டிகையும் அசைதலால் முறையே பிடரிலும் முதுகிலும் ஒளிவீசி விளங்கின என்றார். அங்கதம் - வாகுவலயம். அருமை - ஈண்டுப் பெருமை. (௧௮)

முரலளி புறவிதழ் மொய்ப்பச் செய்யதா
மரைசிறி தலர்ந்தென மணிசெய் மோதிரக்
கரதலம் விசியோர் கடுங்க ணேறெனப்
பெருமித நடைகொடு நடக்கும் பெற்றியார்.

(இ - ள்.) முரல் அளி புற இதழ் மொய்ப்ப - ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் புறஇதழில் மொய்த்துக் கிடப்ப, செய்ய தாமரை சிறிது அலர்ந்தென - செந்தாமரைப் போது சிறிது மலர்ந்தாற்போல் விளங்கும், மணி செய் மோதிரக் கரதலம்வீசி - நீலமணியாற் செய்த மோதிரங்களை யணிந்த கைகளைவீசி, ஓர் கடுங்கண் ஏறு என - ஒரு வெகுளி நோக்கினையுடைய இடபம்போல, பெருமித நடை கொடு நடக்கும் பெற்றியார் - செம்மாந்த நடையால் நடக்குந் தன்மையுடையராய்.

விரல்கள் இதழ்கள் போலவும், விரல்களின் புறத்தணிந்த நீலமணி மோதிரங்கள் இதழ்களின் புறத்து மொய்த்துள்ள வண்டுகள் போலவும் விளங்கினவென்க. அலர்ந்தென, விகாரம். விளங்கும் என ஒரு சொல் விரிக்க. ஏறு - சிங்கவேறுமாம்.()

வாடிய முளரிபோன் மாறிட் டாரிடத்
தூடியு மலர்ந்தபோ தொப்ப மைந்தன்மேல்
நாடிய தண்ணளி நயந்து முட்கிடை
கூடிய முகத்தினர் குறுகு வாரவை.

(இ - ள்.) வாடிய முளரிபோல் - வாட்டமுற்ற தாமரை மலரைப்போல, மாறு இட்டார் இடத்து ஊடியும் - பகைவிளைத்த ஞாதிகளிடத்துப் பிணக்கினைக் காட்டியும், மலர்ந்தபோது ஒப்ப - மலர்ந்த தாமரை மலரைப்போல, மைந்தன்மேல் நாடிய தண் அளி நயந்தும் - புதல்வனிடத்துக் கொண்ட தண்ணிய அருளை விருப்புடன் காட்டியும், உட்கிடை கூடிய முகத்தினர் - உட்கருத்தைப் புலப்படுத்துவது போலும் முகத்தினராய், அவை குறுகுவார் - மன்றின்கண் வந்தின்ற பெருமானார்.

"அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டு முகம்"

என்னும் பொய்யா மொழியால், உள்ளத்தே மிக்கு நிகழ்வதனை முகம் காட்டுதல் பெற்றும். இறைவர் தாம் கொண்ட கோலத்திற்கேற்ப மாறிட்டா ரிடத்து ஊடுத லும் மைந்தனிடத்து நயத்தலு முடையார்போல் நடிப்பாராய் முறையே முகவாட்ட மும் மலர்ச்சியு முடையவராய்த் தோன்றினர் என்க. உட்கிடை - உள்ளக்கருத்து. கவிழ்ப்ப, இமைப்ப, கோட்ட, பெற்றியராய், முகத்தினராய் அவை குறுகுபவர் எனக் கூட்டி முடிக்க.
(௨௰)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

அரசனிங் கில்லை கொல்லோ வான்றவ ரில்லை கொல்லோ
குரைகழல் வேந்தன் செங்கோல் கொடியதோ கோதி னூல்கள்
உரைசெயுந் தெய்வந் தானு மில்லைகொ லுறுதி யான
தருமமெங் கொளித்த தேகொ லென்றறத் தவிசிற் சார்வார்.

(இ - ள்.) இங்கு அரசன் இல்லை கொல்லோ - இந்நகரில் மன்னன் இல்லையோ, ஆன்றவர் இல்லை கொல்லோ - அறிவால் அமைந்த முதியோர் இல்லையோ, குரை கழல் வேந்தன் செங்கோல் கொடியதோ - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த அரசனது செங்கோல் கொடுங் கோலானதோ, கோது இல் நூல்கள் உரை செயும் தெய்வம் தானும் இல்லைகொல் - குற்றமற்ற வேத சிவாகமங்களை அருளிய கடவுளும் இல்லையோ, உறுதியான தருமம் எங்கு ஒளித்ததே கொல் - நிலைபேறுடைய அறமும் எங்கே சென்று ஒளித்ததோ, என்று - என்று முறையிட்டு, அறத் தவிசில் சார்வார் - அறமன்றினைச் சார்வா ராயினர்.

செங்கோல் வேந்தனோ ஆன்றவரோ தெய்வமோ அறமோ இருப்பின் இத் தீமை நிகழாதென்பார் அவை இல்லையோ என்றாரென்க. கொடியதோ - கோடியதோ ; குறுக்கல் விகாரம் ; கொடுமையுடையதாயிற்றோ என்றுமாம். நூல்களால் உரை செய்யப்படும் தெய்வம் என்றுரைத்தலும் அமையும். மூன்னுள்ள கொல் இரண்டும் அசைகள்.
(௨௧)

தனபதி வரவு நோக்கி வஞ்சனைத் தாயத் தார்கள்
இனைவுறு மனத்த ராகி விம்மித மெய்தி வெல்லும்
மனவலி யிழந்து பண்டு வழக்கலா வழக்கால் வென்ற
வினைநினைந் துள்ள மச்ச நாணினால் விழுங்கப் பட்டார்.

(இ - ள்.) தனபதி வரவு நோக்கி - தனபதியின் வருகையைப் பார்த்து, வஞ்சனைத் தாயத்தார்கள் - வஞ்சனையையுடைய பங்காளிகள், இனைவு உறு மனத்தர் ஆகி - வருத்தமிக்க மனத்தினையுடையாராய், விம்மிதம் எய்தி - வியப்புற்று, வெல்லும் மனவலி இழந்து - வெல்லக் கருதிய மனவலியை இழந்து, பண்டு வழக்கு அலா வழக்கால் வென்ற வினை நினைந்து - முன்பு கொடுவழக்கால் வென்ற தீச் செய்கையை நினைந்து, உள்ளம் அச்சம் நாணினால் விழுங்கப்பட்டார் - நெஞ்சம் அச்சத்தினாலும் வெட்கத்தினாலும் விழுங்கப்பட்டார்.

வரவுநோக்கி முதலில் வியப்பும் பின் வருத்தமும் எய்தினர் என்க. முன் போன்றே மீட்டும் வெல்லலா மென்னும் மனவலியுடையரா யிருந்து பின் அதனை

இழந்தன ரென்பார் 'வெல்லும் மனவலி யிழந்து' என்றார். வழக்கு அலா வழக்கு - மெய்வழக்கல்லாத வழக்கு ; கொடு வழக்கு. தமது தீமை புலனாதல் குறித்து நாணமும், அரசன் ஒறுப்பன் என்பது கருதி அச்சமும் உள்ளத்தே மிக்கன ரென்க.
(௨௨)

மாதுல ராகி வந்தோர் மருகனைத் தம்பின் வந்த
தாதுல ராத கோதை தன்னொடுந் தழீஇத்தங் கண்ட
மீதுல ராத சாம வேதமார்ப் பவர்போல் வாய்விட்
டாதுல ரானீ ரந்தோ வையவென் றழுது நைந்தார்.

(இ - ள்.) மாதுலர் ஆகிவந்தோர் - மாமனாகி வந்த இறைவர், மருகனை - மருமகனை, தம் பின் வந்த - தமக்குப் பின் தோன்றிய, தாது உலராத கோதை தன்னொடும் தழீஇ - தங்கையோடும் தழுவி, தம்கண்டம்மீது உலராத சாமவேதம் ஆர்ப்பவர்போல் - தமது திருமிடற்றினின்றும் நீங்காத சாமவேதத்தினைப் பாடுபவர் போல, வாய்விட்டு - வாய்திறந்து, ஆதுலர் ஆனீர் - (நீங்கள்) வறியரானீர்கள் ; அந்தோ ஐய என்று அழுது நைந்தார் - ஐயகோ வென்று புலம்பி வருந்தினர்.

மருகனையும் தங்கையையும் தழுவி யென்க. கோதை - பெண். தம்பின் வந்த கோதை - தங்கை. கோதை என்பது மாலையும் ஆகலின் அப்பெயருக் கேற்பத் 'தாதுலராத' என அடை கொடுத்தார். தாது உலராத - மகரந்தம் அறாத. அவரது அழுகையொலியும் சாமவேத இசைபோல இனிமையா யிருந்த தென்பார் 'சாம வேத மார்ப்பவர்போல் வாய்விட்டு' என்றார். அந்தோ, ஐய என்பன இரக்கப் பொருளில் வந்த இடைச் சொற்கள்.
(௨௩)

குடங்கையி னெடுங்க ணாளுங் குமரனும் வணிகர் தாளிற்
றடங்கணீ ராட்ட வீழ்ந்தார் தடக்கையா லெடுத்துப் புல்லி
மடங்கலே றனையார் தாமு மற்றவர் தமைத்தங் கணினீர்
நெடுங்கடல் வெள்ளத் தாழ்த்திக் குமரனை நோக்கி நைவார்.

(இ - ள்.) குடங்கையின் நெடுங்கணாளும் - உள்ளங் கைபோல் அகன்ற நீண்ட கண்களையுடைய தங்கையும், குமரனும் - புதல்வனும், வணிகர்தாளில் - வணிகரின் திருவடிகளில், தடம் கண் நீர் ஆட்ட - தம் பெரிய கண்கள் அவற்றை நீராட்டும்படி, வீழ்ந்தார் - வீழ்ந்தனர் ; தடக்கையால் எடுத்துப் புல்லி - நீண்ட திருக்கரத்தினால் எடுத்துத் தழுவி, மடங்கல் ஏறு அனையார் தாமும் - சிங்கவேற்றினை யொத்த அவ்வணிகரும், அவர்தமை - அவர்களை, தம் கண் நீர் நெடுங்கடல் வெள்ளத்து ஆழ்த்தி - தமது கண்ணீராகிய பெரிய கடற்பெருக்கில் மூழ்குவித்து, குமரனை நோக்கி நைவார் - பின் புதல்வனைப் பார்த்து வருந்துவாராயினர்.

அகன்ற என வருவிக்க. தாளில் வீழ்ந்தார் என இயையும். தாம், மற்று என்பன அசைகள். கண்ணீர் பெருக விடுத்தமையைத் தடங்கணீராட்ட என்றும், கண்ணீர் வெள்ளத் தாழ்த்தி என்றும் கூறினர்.
(௨௪)

சிறுசிலம் படியிற் காணேன்
னன் முகத்தசை சுட்டி காணேன்
வெற்றுடல் கண்டே னப்பா
பணிகளுங் கவர்ந்தா ரென்னு.

ாணேன் - மார்பின்கண் ஐம்படையென்னும்
சிறு சிலம்பு காணேன் - காலின்கண் சிறிய
இடை மதாணி காணேன் - தோளின் கண்
அசை சுட்டி காணேன் - முகத்தின் கண்
பின்படு குழைகள் காணேன் - (காதுகளில்)
; வெற்று உடல் கண்டேன் - (பின் இவை
அப்பா - அப்பனே, என்பெறும் என்று -
ள்ளைப் பணிகளும் கவர்ந்தார் என்னு-குழந்
றுகூறி.

திருமாலின் சக்கரம், தனு, வாள், தண்டு,
வமைக்கப்பெற்றதோர் அணி ; குழந்தை
இதனைத் தரிப்பது மரபென்பர் ; இது தாலி
கப் பெறும் ;
ன பால்விட்டு
னே "

டைத் தாலிக்
படைப் புதல்வர் "

மார்பிடை
மக்களை "

க. மதாணி - ஈண்டுத் தோள்வளை. சுட்டி-
அணி. அப்பா, மரபு வழுவமைதி; இரக்
(உரு)

ழுதவ ரிளையா டன்னைத்
தடக்கையான் முதுகு தைவந்
ன் றெண்ணன்மி னெண்ணு வஞ்ச*
து விடுவதுங் காண்மி னென்னு.

ர், அனைவரும் இரங்க வாய்விட்டு அழுது -
ய்விட்டழுது, இளையாள் தன்னைத் தனையனை-
ாற்றி - கண்ணீரைத் துடைத்து, தடக்கை

யால் முதுகு தைவந்து - நீண்ட கையினால் முதுகினைத் தடவி, இனையன்மின் - வருந்தாதீர்கள் ; என்முன் வேறு ஒன்று எ ணன்மின் - என்முன்னே வேறொன் றினையும் கருதாதீர்கள் ; எண்ணு வஞ்ச வினை நர் - (நான் வருவேனென்று சிறிதும்) நினையாத வஞ்சத் தொழிலையுடைய ஞாதிகளி , வல் வழக்குச் சோர்ந்து விடுவது காண்மின் என்னு - கொடு வழக்குத் தோற் விடுவதைக் காணுங்கள் என்றும்.

எண்ணும்மை விரிக்க. கண்ணீர்மா றி, முதுகுதைவந்து என்பன ஒரு சொன்னீரவாய் இரண்டாவதற்கு முடிபாயின தனையனை நோக்கி என ஒரு சொல் வருவித் துரைத்தலுமாம். தைவரல் - தடவு ல். வேறொன் றெண்ணன்மின் என் பதற்கு இத்துணை நாள் உங்களை விடுத்து மறந் திருந்தேன் என நினையன்மின் என்றே னும், இவ்வழக்குத் தோற்றுவிடுமோ என நினையன்மின் என்றேனும் கருத்துக் கொள்க. எண்ணு - அறத்தினியல்பைச் சிறி தும் நினையாத என்றுமாம். (உசு)

நட்பிடை வஞ்சஞ் செய்து நம்பின த் கூன்மா ரூட்டத் *
துட்படக் கவர்ந்து மேற்றோர்க் கி மியு முதவா ராயும்
வட்டியின் மிதப்பக் கூறி வாங்கியு ந் சிலர்போ லீட்டப்
பட்டதோ வறத்தா றீட்டு நம்பொ ருள் படுமோ வென்னு.

(இ - ள்.) நட்பு இடை வஞ்சம் செ தும் - நண்பர்மாட்டு வஞ்சனை புரிந் தும், நம்பினார்க்கு ஊன்மாரூட்டத்து உட் படக் கவர்ந்தும் - நம்பிப் பொருளை வைத்தவர்க்கு உயிர் மயங்குமாறு அப்பொரு ளைக் கவர்ந்தும், ஏற்றோர்க்கு இம்மியும் உதவாராயும் - இரந்தவர்க்கு இம்மியளவுங் கொடாதவராயும், வட்டியில் மிதப்பக் கூறி வாங்கியும் - வட்டியில் வரம்பின்றிச் சொல்லி அங்ஙனமே வாங்கியும், சிலர் போல் ஈட்டப்பட்டதோ - சிலர் தேடுதல் போலத் தேடப்பட்டதோ (அன்று) ; அறத்து ஆறு ஈட்டும் நம்பொருள் படுமோ என்னு - அறநெறியால் ஈட்டிய நமது பொருள் அழியுமோ என்றும் கூறி(ப்பின்பு).

நட்பிடை வஞ்சஞ் செய்தல் - நண்ப ர் பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ளுதல். ஊன், உயிருக்கு ஆகுபெயர். மாரூட்டம் - தடுமாற்றம் ; மயக்கம். நம்பி வைத் தார் பொருளைக் கவர்ந்த ஞான்று அவர் தடுமாற்றமடைதல் இயற்கை. ஊண் மாரூட்டத்துட்பட என்னும் பாடத்திற்கு ந சு முதலிய கலந்த உணவால் மயங்கச் செய்து என்பது பொருள். இம்மி - மத்த தாய்ப் புல்லரிசி ; ஓர் சிற்றெண்ணு மாம் ;

" இம்மியரிசித் துணையானும் "

என்பது நாலடி ;

" இம்மியன நுண்பொருள் ளீட்டி "

என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளின் உரையும் நோக்குக. தீநெறியானும் அறமின்றி யும் அங்ஙனம் ஈட்டப்பட்டதாயின் அழிதல் டும் என்றவாறாயிற்று. (உஎ)

(பா - ம்.) *ஊண் மாரூட்டத்.

மங்கல மாட மோங்கு மதுரைநா யகனை நோக்கிச்
செங்கரஞ் சிரமேற் கூப்பி மாணிக்கந் தேற்றி விற்கும்
எங்குல வணிக ரேறே யெம்மனோர் வழக்கை யிந்தப்
புங்கவ ரிடனுத் தீர்த்துத் தருகெனப் புலம்பி யார்த்தார்.

(இ - ள்.) மங்கல மாடம் ஓங்கும் மதுரை நாயகனை நோக்கி - மங்கலம் நிறைந்த மாடங்கள் ஓங்கிய மதுரை நாயகனுகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை நோக்கி, செங்கரம் சிரம்மேல் கூப்பி - சிவந்த திருக்கரங்களைத் திருமுடிமேற் குவித்து, மாணிக்கம் தேற்றிவிற்கும் எம்குல வணிகர் ஏறே - மாணிக்கங்களின் இலக்கணங் களைத் தெளிவித்து விற்றருளிய எமது வணிகர்குலச் சிங்கமே, எம்மனோர்வழக்கை - எங்கள் வழக்கை, இந்தப் புங்கவர் இடனுத் தீர்த்துத்தருக எனப் புலம்பி ஆர்த்தார் - இந்த அற மன்றத்தவர் வாயிலாகத் தீர்த்து எமது பொருளைத் தருக என்று புலம்பி முறையிட்டார்.

நோக்கி - எழுந்தருளி யிருக்கும் திசையை நோக்கி. தேவரீர் எம்வழக்குத் தீர்த்து அருள் புரிதற்கு உரிமையுடையீர் என்பார் 'எங்குல வணிகரேறே' என்ருர். புங்கவர்-உயர்ந்தோர். இடனு, வாயிலாக. தருகென, அகரம் தொகுத்தல்.(௨௮)

ஆவலித் தழுத கள்வர் வஞ்சரை வெகுண்டு நோக்கிக்
காவலன் செங்கோ னுண்ணூல் கட்டிய தருமத் தட்டில்
நாவெனுந் துலைநா விட்டெம் வழக்கையு நமராய் வந்த
மேவலர் வழக்குந் தூக்கித் தெரிகென விதந்து சொன்னுர்.

(இ - ள்.) ஆவலித்து அழுத கள்வர் - இங்ஙனம் அவலங்கொட்டி அழுத பொய் வேடமுடைய இறைவர், வஞ்சரை வெகுண்டு நோக்கி - கொடியராகிய ஞாதி களைச் சினந்து பார்த்து(ப்பின்), காவலன் செங்கோல் நுண்நூல் கட்டிய தருமத் தட்டில் - புரவலனது செங்கோலாகிய நுண்ணிய நூலினுல் யாத்த அறமாகிய தட் டின்கண், நா எனும் துலைநா இட்டு - உங்கள் நாவாகிய துலைநாவை இட்டு, எம் வழக்கையும் - எமது வழக்கையும், நமராய்வந்த மேவலர் வழக்கும் - எமது பங்கா ளிகளாய் வந்த இப்பகைவர்களின் வழக்கையும், தூக்கித் தெரிக என - தூக்கி அறி வீர் என்று, விதந்து சொன்னுர் - (நூலோரை நோக்கித்) தெளிவுபடக் கூறியருளி ஞர்.

ஆவலித்தல் - வாய் புடைத் தார்த்தல். அரசன் செங்கோலுக்கும் அறத்திற் கும் பழுதுண்டாகாமல் நடுவு நிலையுடன் ஆராய்ந்து கூறுக என்பார், இங்ஙனம் உருவகப்படுத்திக் கூறினுர் ;

" சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்ருேர்க் கணி '

என்னும் குறள் இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. தெரிகென, தொகுத்தல். விதத்தல்- வெளிப்படுத்தல்.
(௨௯)

நரைமுது புலியன் னுன்சொற் கேட்டலு நடுங்கிச் சான்ருேர்
இருவர்சொல் வழக்கு மேற்கொண் டநுவதித் திரண்டு நோக்கித்
தெரிவழி யிழுக்கு ஞாதி வழக்கெனச் செப்பக் கேட்டு
வெருவினர் தாயத் தார்கள் வலியரின் வேறு சொல்வார்.

(இ - ள்.) நரைமுதுபுலி அன்னுன் சொல் கேட்டலும் - நரைத்த முதியபுலி யை யொத்த வணிகனது சொல்லைக் கேட்டவளவில், சான்ருேர் நடுங்கி - அறத்த விசில் இருக்கும் பெரியோர் நடுங்கி, இருவர் சொல்வழக்கும் மேற் கொண்டு - இரு திறத்தார் கூறுகின்ற வழக்கினையும் ஏற்றுக் கொண்டு, அநுவதித்து இரண்டும் நோக்கித் தெரிவழி - அநுவாதஞ் செய்து இரண்டு வழக்கினையுஞ் சீர் தூக்கி உண்மை தெரிந்த விடத்து, ஞாதிவழக்கு இழுக்கு எனச் செப்ப - தாயத்தாரின் வழக்கு இழுக்குடைய தெனக்கூற, தாயத்தார்கள் கேட்டு வெருவினர் - ஞாதிகள் அதனைக் கேட்டு அஞ்சி, வலியரின் வேறு சொல்வார் - அஞ்சாத வலியுடையார் போல வேறு சொல்வாராயினர்.

முதுமையும் ஆண்மையும் உடைமையால் 'நரை முது புலியன்னுன்' என்ருர். தாம் வழுவின்றி யுரைக்க வேண்டு மென்னும் அச்சத்தால் நடுங்கினர் என்க. அநு வதித்தல் - முற்கூறியதனைப் பின்னும் எடுத்துரைத்தல். நோக்கித் தெரிதல் - தடை விடைகளாற் கேட்டவற்றைச் சீர் தூக்கி ஊழான் உள்ளவா றுணர்தல். அகத்தே வெருவினராயும் புறத்தே வெருவிலர் போலச் சொல்வார் என்க. வெருவினர், முற்றெச்சம்.
(௩௰)

தவலருஞ் சிறப்பி னுன்ற தனபதி வணிக ரல்லர்
இவரென வவையங் கேட்ப விருகையும் புடைத்து நக்குக்
கவளமா னுரித்துப் போர்த்த கண்ணுதல் வணிகர் கோமான்
அவரவர் குடிப்பேர் பட்டங் காணிமற் றனைத்துங் கூறும்.

(இ - ள்.) இவர் தவல் அருஞ்சிறப்பின் ஆன்ற தனபதி வணிகர் அல்லர் என - இவர் கெடுதலில்லாத சிறப்பினுல் நிறைந்த தனபதி வணிகர் அல்ல ரென்று கூற, அவையம் கேட்க - அவையிலுள்ளார் கேட்குமாறு, இருகையும் புடைத்து நக்கு - இரண்டு கைகளையும் ஒன்ருேடொன்று தாக்கிச் சிரித்து, கவள மான் உரித்துப் போர்த்த கண்ணுதல் வணிகர் கோமான் - கவள மாகிய உணவினை யுடைய யானை யை உரித்துத் தோலைப்போர்த்த சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய வணிகர் தலைவன், அவர் அவர் குடிப்பேர் பட்டம் காணி மற்று அனைத்தும் கூறும் - அவரவரின் குடிப்பெய ரும் பட்டமும் காணியும் பிற அனைத்துங் கூறி.

இவர் அல்ல ரென்று ஞாதியர் கூற என்க. அவை, ஆகு பெயர்; அம், அசை. இவர் இங்ஙனம் முழுப்பொய் கூறியவா றென்னென்று கைகொட்டி நக்கார். அவ ரவர் - ஞாதியர் எல்லாருடைய. குடிப்பேர் - கோத்திரப்பெயர். பட்டம் - சிறப்புப் பெயர். கூறும் என்பதனை எச்சமாக்குக.
(௩௧)

தந்தைதாய் மாமன் மாமி தாயத்தா ரவரை * யீன்றார்
மைந்தர்க ளுடன்பி றந்தார் மனைவியர் கிளைஞர் மற்றும்
அந்தமில் குணங்கள் செய்கை யாதிய வடையா ளங்கள்
முந்தையின் வழுவா வண்ண முறையினான் மொழிந்தான் முன்னோன்.

(இ - ள்.) தந்தைதாய் மாமன் மாமி - அவரவருடைய தந்தையும் தாயும் மாமனும் மாமியும், தாயத்தார் - ஞாதிகளும், அவரை ஈன்றோர் - அவர்களைப் பெற்றோரும், மைந்தர்கள் உடன் பிறந்தார் மனைவியர் கிளைஞர் - புதல்வர்களும் உடன் பிறந்தாரும் மனைவியரும் சுற்றத்தாருமாகிய இவர்களையும், மற்றும் அந்தம் இல் குணங்கள் செய்கை ஆதிய அடையாளங்கள் - மற்றும் அவர்களின் அளவிறந்த குணங்களும் செய்தொழிலும் முதலிய அடையாளங்களையும், முந்தையின் வழுவாவண்ணம் முறையினால் முன்னோன் மொழிந்தான் - முன்னுள்ளபடியே சிறிதுந் தவறாத வண்ணம் முறைப்படி முதல்வனாகிய வணிகன் மொழிந்தனன்.

தந்தை முதல் கிளைஞர் ஈறாய அனைவரையும், அவர்கள் குணம் செயல் முதலிய அடையாளங்களையும் கூறினன் என்க. (௩௨)

அனையது கேட்ட வான்றோ ரனைவரு நோக்கி யந்தத்
தனபதி வணிகர் தாமே யிவரெனச் சாற்ற லோடும்
மனவலித் தாயத் தார்தம் வழக்கிழுக் கடைந்த தீது
நனைவழி வேம்பன் றேரிற் றண்டிக்கு நம்மை யென்னா.

(இ - ள்.) அனையது கேட்ட ஆன்றோர் அனைவரும் நோக்கி-அதனைக்கேட்ட பெரியோரனைவரும் (ஞாதிகளைப்) பார்த்து, இவர் அந்தத்தனபதி வணிகரே எனச் சாற்றலோடும் - இவர் அந்தத் தனபதி வணிகரே யாவர் என்று கூறியவளவில், மன வலித் தாயத்தார்தம் வழக்கு இழுக்கு அடைந்தது - மன வன்மையுடைய ஞாதியரின் வழக்குத் தோல்வியுற்றது; ஈது - இதனை, நனைவழி வேம்பன் தேரில் - தேன் வழியும் வேப்பமலர் மாலையையுடைய பாண்டியன் அறிந்தானாயின், நம்மைத் தண்டிக்கும் என்னா - நம்மைத் தண்டிப்பான் என்று கருதி.

தாம், அசை; எகாரம் தேற்றம். (௩௩)

இல்லினுக் கேகி மீள்வன் யானென்றுங் குளத்திற் கேகி
ஒல்லையில் வருவே னென்று மொவ்வொரு வார்த்தை யிட்டு
வல்லெழு வனைய தோளா ரனைவரும் வன்கா றள்ளச்
செல்லெழு முகில் போற் கூட்டஞ் சிதைந்தன ரொளித்துப் போனார்

(இ - ள்.) யான் இல்லினுக்கு எகி மீள்வன் என்றும் - யான் வீட்டிற்குச் சென்று வருவேன் என்றும், குளத்திற்கு எகி ஒல்லையில் வருவேன் என்றும் - பொய்கைக்குப் போய் விரைவில் வருவே னென்றும், ஒவ்வொரு வார்த்தை இட்டு - ஒவ்வொரு புகலைக் கூறிவிட்டு, வல் எழு அனைய தோளார் அனைவரும் - வலிய கணையமரத்தை யொத்த தோளினை யுடைய ஞாதிகளனைவரும், வன்கால் தள்ள - வலியகாற்றுத் தள்ளுதலால், எழுசெல் முகில்போல் - எழுந்து சிதறியோடும் முகிலைப் போல, கூட்டம் சிதைந்தனர் ஒளித்துப் போனார் - கூட்டங்கலைந்து ஒளித்துப் போயினர்.

ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி ஒவ்வொரு புகல் கூறிச் சென்றொளித்தனரென்க. எழு என்னும் முதனிலை எழுந்து என வினை யெச்சப் பொருட்டாயது. எழுந்து செல் முகில் என இயைக்க. சிதைந்தனர், முற்றெச்சம். (௩௪)

அனையவர் போக நின்ற வறனவின் மன்றத் துள்ளோர்
தனபதி வணிகர் தந்த தனமெலாந் தத்த மைந்தற்
கெனமனை யெழுதி வாங்கி யீந்தன ரீந்த வெல்லை
மனமொழி கடந்த நாய்கர் மறைந்துதங் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்.) அனையவர் போக - அங்ஙனம் அந்த ஞாதிகள் மறைந் தொழிய, நின்ற அறன் நவில் மன்றத்து உள்ளோர் - அங்கிருந்த அறங்கூறும் அவையிலுள்ளார், தனபதி வணிகர் தந்த தனம் எலாம் - தனபதி வணிகர் முன் கொடுத்த பொருள் அனைத்தும், தத்த மைந்தற்கு என-தத்துப் புதல்வனுக்கே உரிய வென்று, மனை எழுதிவாங்கி ஈந்தனர் - அவராற் சாதனம் எழுதி வாங்கிக் கொடுத்தனர்; ஈந்த எல்லை - அங்ஙனங் கொடுத்தவளவில், மனம் மொழிகடந்த நாய்கர் மறைந்து - உள்ளத்தையும் உரையையும் கடந்த வணிகர் தமது திருவுருக்கரந்து, தம் கோயில் புக்கார் - தமது திருக்கோயிலுட் புகுந்தருளினர்.

அறனவில் மன்றம் - அறங்கூறவையம். மனை - சாதனம் என்னும் பொருட்டு. முன் ஞாதியர் கைப்பற்றி யிருந்தமையால் மீட்டு எழுத வேண்டிற்று. (௩௫)

இம்மெனப் பலருங் காண மறைந்தவ ரிருந்தண் கூடற்
செம்மலென் றறிந்து நாய்கச் சிறுவனுக் குவகை தூங்க
விம்மித மடைந்து வேந்தன் வரிசைகள் வெறுப்ப * நல்கிக்
கைம்மறி வணிகர் கோயில் புதுக்கினான் கனகங் கொண்டு.

(இ - ள்.) இம்மெனப் பலரும் காண மறைந்தவர் - ஒல்லையில் அனைவருங் காண மறைந்தருளியவர், இருந்தண் கூடல் செம்மல் என்று வேந்தன் அறிந்து - பெரிய தண்ணிய கூடல் நாயகனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் என்று அரசன் அறிந்து, விம்மிதம் அடைந்து - வியப்புற்று, நாய்கச்சிறுவனுக்கு - வணிக இளைஞனுக்கு, உவகை தூங்க - மகிழ்ச்சிமிக, வரிசைகள் வெறுப்பநல்கி - வரிசைகளை மிகக் கொடுத்து, கைம்மறி வணிகர் கோயில் - கையில் மானையுடைய வணிகராய் வந்த இறைவன் திருக்கோயிலை, கனகம் கொண்டு புதுக்கினான் - பொன்னினாலே புதுப்பித்தான்.

(பா - ம்.) * தாயத்தா ரிவரை.

(பா - ம்.) * வரிசையுள் வெறுப்ப.

இம்மென, விரைவுக்குறிப்பு. அறத்தவிசோராற் கேட்டறிந்தென்க. வெறுத்தல் செறிதலாகலின் வெறுப்ப என்பதற்கு மிக எனப்பொருள் கொள்க. உள் வெறுப்ப என்னும் பாடத்திற்கு மனம் வெறுக்க என்றுரைத்துக் கொள்க. வேந்தன் அறிந்து அடைந்து நல்கிப் புதுக்கினன் என வினை முடிவு செய்க. (௬௬)

[கலி நிலைத்துறை]

பூத நாயகன் பூரண சுந்தரப் புத்தேள்
பாத சேகரன் வரகுண பாண்டியன் புயத்தில்
ஓத நீருல கின்பொறை சுமக்கவைத் தும்பர்
நாதர் சேவடித் தாமரை நகைநிழ லடைந்தான்.

(இ - ள்.) பூதநாயகன்-பூதங்களுக்குத் தலைவனும், பூரண சுந்தரப் புத்தேள்-எங்கும் நிறைந்துளோனுமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய, பாதசேகரன் - திருவடியை முடியிற் கொண்ட சுந்தரேச பாதசேகரபாண்டியன், வரகுணபாண்டியன் புயத்தில் - வரகுணபாண்டியன் தோளின்கண், ஓத நீர் உலகின் பொறை சுமக்க வைத்து - கடல் சூழ்ந்த புவியின் சுமையைத் தாங்கவைத்து, உம்பர் நாதர் சேவடித் தாமரை நகை நிழல் அடைந்தான் - தேவதேவராகிய சிவபெருமான் திருவடித்தாமரையின் ஒள்ளிய நிழலிற் கலந்தனன்.

பூதம் - ஆன்மா; ஐம்பூதம் என்றும், சிவகணம் என்றும் கொள்ளலுமாம். புயத்தில் பொறை வைத்து என்க; சுமக்க, இடைப்பிற வரல். (௬௭)

ஆகச் செய்யுள் - ௧௧௯௨

உ. ப.40 வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியது

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டியபடலம்

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டியபடலம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பண்கொண்ட வேதமுத லிடையீறு நாடரிய
பரன்மாம னாகி * யொரு வணிகன்
எண்கொண்ட காணிபொருள் கவர்ஞாதி மாதுலரை
யெதிரேறி வென்றபடி யிதுவாந்
தண்கொண்ட நேமிவர குணதேவ னெய்துபழி
தன்னைத் துடைத்தனைய மனவன்
கண்கொண்டு காணவுயர் சிவலோக மதுரைதனில்
வருவித்த காதையினி மொழிவாம்.

(இ - ள்.) பண் கொண்ட வேதம் - இசையினைக் கொண்ட மறையினாலும், முதல் இடை ஈறு நாடரிய பரன் - முதலும் நடுவும் ஈறும் நாடுதற்கரிய இறைவன், மாமனாகி - மாமனாக வந்து, ஒருவணிகன் - ஒருவணிகச் சிறுவனது, எண் கொண்ட காணி பொருள் கவர் ஞாதி மாதுலரை - மதிப்பினையுடைய விளைநிலங்களையும் பிற பொருளையும் வௌவிய ஞாதிகளாகிய மாமன்மாரை, எதிர் ஏறி வென்றபடி இது ஆம் - எதிர்த்து மன்றில் ஏறி வென்றருளிய திருவிளையாடல் இதுவாகும், தண் கொண்ட நேமி வரகுண தேவன் - தண்ணிய ஆக்கினை சக்கரத்தை யுடைய வரகுண தேவன், எய்துபழி தன்னைத் துடைத்து-அடைந்த கொலைப்பாவத்தினைப் போக்கி, அனைய மன்னவன் - அந்த மன்னன், கண் கொண்டு காண - கண்களாற் றரிசிக்க, உயர் சிவலோகம் - உயர்ந்த சிவலோகத்தை, மதுரைதனில் வருவித்த காதை-மதுரையில் வருவித்துக்காட்டிய திருவிளையாடலை, இனிமொழிவாம் - இனிக்கூறுவாம்.

வேதத்தின் முதல் இடை ஈறுகளால் நாடரிய என்றுரைப்பாருமுளர். தனபதிக்கு ஞாதிகளும், அவன் தங்கை மைந்தனுக்கு மாமன்மாரும் என்பார் 'ஞாதிமாதுலர்' என்றார். தேவர் என்பது சோழ, பாண்டிய வேந்தர்களுக்குச் சிறப்புப் பெயராக வழங்கியுளது. இம்மன்னனைப் 'பெரிய அன்பின் வரகுண தேவர்' என்பர் பட்டினத்தடிகளும். மன்னவன் என்பதில் னகரம் தொக்குநின்றது. கண் கொண்டு என விதந்தோதினார், காண்டலருமை நோக்கி. (௧)

(பா - ம்.) * பரமாமனாகி.

இயமான னிந்திரவி யெரிவா னிலஞ்சலில
　　மெறிகா லெனும்பகுதி யிருநான்
மயமான சுந்தரனை மனம்வாய்மெய் யன்பினிறை
　　வழிபா டடைந்தவர குணனுய்ச்
சயவேளை வென்றவடி வினனீறில் வென்றிபெறு
　　சதவேள்வி யிந்திரனை நிகர்வோன்
இயன்மேனி கொண்டவொளி யினிலேழ் பசும்புரவி
　　யினன்றேசு * வென்றவர குணனே.

(இ - ள்.) இயமானன் இந்து இரவி - ஆன்மாவும் திங்களும் ஞாயிறும், எரி வான் நிலம் சலிலம் எறி கால் எனும் - நெருப்பும் வானும் நிலமும் நீரும் வீசுகின்ற காற்றுமாகிய, இருநால் பகுதி மயமான சுந்தரனை - எண் பகுதியின் மயமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, மனம் வாய் மெய் அன்பில் நிறைவழிபாடு அடைந்த வரகுணனுய் - மனம் மொழி மெய்யென்னும் மூன்று கரணங்களினாலும் மெய்யன்பு நிறைந்த வழிபாட்டினைப் பொருந்திய சிறந்த குணத்தை யுடையவனாய், இயல் மேனி கொண்ட ஒளியினில் - இலக்கண மமைந்த வடிவத்திலுள்ள ஒளியினால், எழ் பசும் புரவி இனன் தேசு வென்ற வரகுணன் - எழு பச்சைக்குதிரைகளை யுடைய சூரியன் ஒளியையும் வென்ற வரகுண பாண்டியன் என்பான், சயவேளை வென்ற வடிவினன் - (அழகினால்) வெற்றியையுடைய மதவேளையும் வென்ற வடிவத்தை யுடையவன்; ஈறு இல் வென்றி பெறு சதவேள்வி இந்திரனை நிகர்வோன் - (வேள்வி யியற்றுதலால்) அழிவில்லாத வெற்றி பொருந்திய நூறு வேள்வியினை யுடைய இந்திரனை யொப்போன்.

இயமானன் - எஜமானன் என்பதன் றிரிபு. எஜமானன் - வேள்வி யியற்றிய ஆன்மா. இருநாற் பகுதி மயமான எனமாறுக. அட்ட மூர்த்தத்தை

"இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி இயமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகி"

என்று தாண்டக வேந்தர் அருளிச் செய்தலுங்காண்க. வரகுணன் - மேலாகிய குணமுடையவன். வழிபாடடைந்த வரகுணனாய் என்றமையால் அவன் பெயர் அக்காரணத்தா லெய்திய தென்பது குறிப்பித்தவா றாயிற்று. வேள்வியால் இந்திரனை நிகர்வோன் என ஏது வருவிக்க. இனன் - சூரியன். (௨)

மறையாதி கலைபலவு மகமாதி பலவினையும்
　　வழுவாது நிறுவுதலின் மலர்மேல்
இறையாகி மலர்வனிதை பிரிவான †திருமகளி
　　ரிகபோகம் விளையமுறை செயலாற்

(பா - ம்.) *இனதேசு. † பிறிவான

கறையாழி வளைகளணி கரனாகி யிகல்செய்பொறி
　　கரணாதி பகைகளையு நெறியால்
அறைவாய்மை யுரையின்முழு துணர்வாலெவ் வுயிருநிறை
　　யரனாகி யுலகுமுறை செயுநாள்.

(இ - ள்.) மறை ஆதிகலை பலவும்-வேத முதலிய பலநூல்களையும், மகம் ஆதி பலவினையும் - வேள்வி முதலிய பல கருமங்களையும், வழுவாது நிறுவுதலின் - தவறாது நிலை பெறச் செய்தலால், மலர்மேல் இறை ஆகி - தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமனாகியும், மலர்வனிதை பிரிவான திருமகளிர் - பூமகளின் கூறாகிய அட்டலக்குமிகளால், இகபோகம் விளைய - இம்மையின்பம் விளைய, முறை செயலால் - செங்கோலோச்சுவதால், கறை ஆழிவளைகள் அணிகரன் ஆகி - குருதிக்கறை தோய்ந்த திகிரிப்படையையும் சங்கினையும் ஏந்திய கரத்தை யுடையவனாகிய திருமாலாகியும், இகல் செய் பொறிகரண ஆதி பகை களையும் நெறியால் - மாறுபாட்டினைச் செய்யும் ஐம்பொறியும் அந்தக்கரணமு முதலிய பகையினைக்களையும் ஒழுக்கத்தாலும், அறை வாய்மை உரையின்-கூறுகின்ற மெய்யுரையாலும், முழுது உணர்வால் - முற்றுமுணர்தலினாலும், எவ்வுயிரும் நிறை அரன் ஆகி - எல்லா வுயிர்களிலும் நிறைந்த சிவபெருமானாகியும், உலகுமுறை செயும் நாள் - உலகினை ஓம்பிவரு நாளில்.

வழுவாது பயின்றும் செய்தும் நிறுவுதலின் என்க. இலக்குமி வேறு வேறு உருவெடுத்து வந்தாலொத்த மகளிர் பலரால் இன்பம் விளைய என்றுமாம். வாய்மையுரை - அரசற்கு மெய்ம்மை கூறுதலும் அரனுக்கு வேத சிவாகமங்களை அருளிச் செய்தலும் ஆம். முழுதுணர்வு - அரசற்கு எல்லாக் கலைகளையும் உணர்தலும் அரனுக்கு இயல்பாகவே முழுது முணர்தலும் எனக்கொள்க. வேத முதலிய நூல்கள் கூறும் பொருளால் முற்று முணரு முணர்ச்சியாலும் என ஒன்றாக்கி யுரைப்பாருமுளர். இறைவன் பொறிகரணாதி பகை களைதலை,

"பொறிவாயி லைந்தவித்தான்"

என்பதனாலுணர்க. இஃது ஏது உருவகவணி. (௩)

வேட்டஞ்செய் காதலொரு நாட்டங்க வேகிவன
　　மேட்டெங்கு மாதடவி யெரியா
நாட்டஞ்செய் காயுழுவை நீட்டுங்கை யானைமுக
　　நாட்டும்ப லேனமிவை முதலா
ஓட்டஞ்செய் தேரிரவி கோட்டின்க ணேறியிரு
　　ளூட்டந்தி மாலைவரு மளவாக்
கோட்டஞ்செய் வார்சிலையின் மாட்டம்பி னூறியுயிர்
　　கூட்டுண்டு மாநகரில் வருவான்.

(இ - ள்.) வேட்டம் செய்காதல் ஒருநாள் தங்க - வேட்டையாடும் விருப்பம் ஒரு நாள் உள்ளத்தில் வந்து பொருந்த, ஏகி - சென்று, வனம் மேடு எங்கும் - காடும் மலையுமாகிய எவ்விடத்தும், மா தடவி - விலங்குகளைத் துருவி, எரி ஆம் நாட்

டம் செய் காய் உழுவை - நெருப்புப்பரக்கும் கண்களையுடைய சினத்தையுடைய புலிகளும், கைநீட்டும் யானை - துதிக்கையை நீட்டும் யானைகளும், முகம் நாட்டும் பல் ஏனம் இவை முதலா - முகத்தை நிலத்தில் நாட்டி உழுகின்ற பற்களையுடைய பன்றிகளுமாகிய இவை முதலாகப் பல விலங்குகளை, ஓட்டம் செய் தேர் இரவி-விரைந்து செல்லுந்தேரினை யுடைய சூரியன், கோட்டின் கண் ஏறி-அத்தகிரியின் மீது ஏறுதலால், இருள் ஊட்டும் அந்திமாலை வரும் அளவா - இருளைப்புகுவிக்கும் அந்திப்போது வருங்காறும், கோட்டம் செய் வார்சிலையின் மாட்டு அம்பின் நூறி - வளைந்த நீண்ட வில்லிற் பூட்டிய கணைகளாற் கொன்று, உயிர் கூட்டுண்டு மாநகரில் வருவான்-அவற்றின் உயிர்களைக் கொள்ளை கொண்டு பெரிய நகரை நோக்கி வருவானாயினன்.

மேடெங்கும் என்பது சந்தம் நோக்கி விரிந்து நின்றது. முகத்தில் நாட்டப்பட்ட பல்லையுடைய ஏனம் என்றுமாம். உம்பல் ஏனம் எனப்பிரித்து ஆண்பன்றி என்றுரைப்பாருமுளர். கோடு - மலை.

(௪)

காலிற் கடும்புரவி மேலிற் கடிந்துவரு காலக் கடந்தனிலொர் மறையோன்
மாலுற் றயர்ந்துமுகம்வேர்வைக்குறுந்திவலைவாரக்கிடந்துவிழி துயில்வோன்
மேலக் கடும்புரவி கால்வைப்ப வந்தணனும் வீவுற் றவிந்தனன தறியான்
கோலிற் செலும்பரியின் மீனத்த னுந்தனது கோயிற் புகுந்தனன வளவே.

(இ - ள்.) காலில் கடும்புரவி மேலில் கடிந்துவருகால் - காற்றைப்போலும் கடிய செலவினையுடைய குதிரையின் மேல் விரைந்து வரும்பொழுது, அக்கடம் தனில் - அக்காட்டின்கண், மால் உற்று அயர்ந்து - துயில் மயக்கங்கொண்டு சோர்வெய்தி, வேர்வைக் குறுந் திவலை முகம் வாரக் கிடந்து துயில்வோன் - வேர்வையாகிய குறுந்துளி முகத்தினின்றும் ஒழுகக்கிடந்து உறங்குவோனாகிய, ஒரு மறையோன்மேல் - ஒரு அந்தணன் மேல், அக்கடும்புரவி கால்வைப்ப - அந்தக் கடுமையையுடைய குதிரை காலை வைக்க, அந்தணனும் வீவுற்று அவிந்தனன் - அம்மறையோனும் இறந்தொழிந்தான்; அது அறியான் - அதனை அறியாமல், கோலில் செலும்பரியின் - அம்புபோலச் செல்லும் குதிரையோடு, மீனத்தனும் தனது கோயில் புகுந்தனன் - மீனக்கொடியை யுடைய பாண்டியனும் தன் அரண்மனையை யடைந்தனன்; அவ்வளவே - அப்பொழுதே.

காலின், கோலின் என்பவற்றின் இன்னுருபு ஒப்புப் பொருட்டு. துயில்வோனாகிய மறையோன் என்க. வீவுற்று அவிந்தனன், ஒருபொருளிருசொல். அதறியான், அவளவே என்பன விகாரம்.

(௫)

[ஷை வேறு]

கனவட்டத் தடியிடறப் பொறிவிட்டுப் புலனவியக்
கரணத்துட் பொதியுயிர்விட் டவனாகந்
தனையொக்கற் பனவரெடுத் தனர்கிட்டிக் குரிசில்கடைத்
தலையிட்டத் திறமொழியத் தமிழ்மாறன்

இனைவுற்றுப் பனவர்கையிற் கனகக்குப் பைகணிறைவித்
தெமதிக்குற் றவனையெடுத் தெரிமாலை
புனைவித்தக் கடன்முடிவித் தனன்மற்றப் பழிபடரிற்
புதையப்பற் றியதிடைவிட் டகலாதே.

(இ - ள்.) கனவட்டத்து அடி இடற-கனவட்டம் என்னுங் குதிரையின் காலிடறுதலால், பொறிவிட்டுப்புலன் அவிய - பொறிகளை விடுத்துப் புலன்கள் ஒழிய, கரணத்துள் பொதி உயிர் விட்டவன் ஆகம் தனை - கரணங்களுட் பொதிந்த உயிரை விட்டவனது உடலை, ஒக்கல் பனவர் எடுத்தனர் கிட்டி - கிளைஞராகிய அந்தணர்கள் எடுத்துச் சென்று, குரிசில் கடைத்தலையில் இட்டு அத்திறம் மொழிய - பாண்டியனது கடைவாயிலிற் போட்டு அச்செய்தியைக்கூற, தமிழ்மாறன் - தமிழை வளர்க்கும் பாண்டியனாகிய அவ்வரகுணன், இனைவுற்று - வருந்தி, பனவர் கையில் கனகக் குப்பைகள் நிறைவித்து - அவ்வேதியர் கையில் பொற்குவைகளை நிரப்பி, எமதிக்கு உற்றவனை எடுத்து எரிமாலை புனைவித்து - எமபுரஞ் சென்றவன் உடலை எடுத்துத் தகனஞ் செய்வித்து, அக்கடன் முடிவித்தனன் - அந்த ஈமக்கடன்களை முற்றுவித்தான்; அப்பழி - அக்கொலைப் பாவமானது, படரில் புதைய - அவன் துன்பத்தில் அழுந்துமாறு, இடைவிட்டு அகலாது பற்றியது - சிறிதும் நீங்காது தொடர்ந்தது.

கனவட்டம் - பாண்டியன் குதிரையின் பெயர். புலன் - பொறியுணர்வு. பொறிவிட்டு என்பதற்குப் பொறிகள் நிலை கெட்டு என்றுரைத்தலுமாம். அரசன் அமைச்சர் வாயிலாகத் தொழில் நடாத்துதல் போல ஆன்மாவானது கரணங்களினுள்ளே பொருந்தி அவற்றின் வாயிலாகத் தனது தொழிலை நடாத்துதலின் 'கரணத்துட் பொதியுயிர்' என்றார். எடுத்தனர், முற்றெச்சம். எரிமாலை புனைவித்து - அக்கினிச் சுவாலையாகிய மாலை புனைவித்து; தீச்சுடர் மெய்ம் முழுதும் போர்க்கும்படி தகனஞ்செய்வித்து என்றவாறு. மாலை என்பதற்கு முறைப்படி என்றுரைப்பாருமுளர். மற்று, அசை.

(௬)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பற்றிய பழிக்குத் தீர்வு பழமறைக் கிழவர் சொன்ன
பெற்றியி னைவே றுண்டி நதிக்கரைப் பெருநூற் கேள்வி
முற்றிய மறையோர்க் கீந்து மூவராந் தாருவேந்தைச்
சுற்றியுந் தூர்வை கொய்து சுரபிகள் சுவைக்க வீந்தும்.

(இ - ள்.) பற்றிய பழிக்குத்தீர்வு - அங்ஙனந் தொடர்ந்த கொலைப்பாவத்திற்குக் கழுவாயாக, பழமறைக்கிழவர் சொன்ன பெற்றியின் - தொன்று தொட்டுள்ள வேதத்திற்குரிய அந்தணர் கூறியவண்ணமே, ஐவேறு உண்டி - ஐவகைப்பட்ட உணவினை, நதிக்கரை-ஆற்றங்கரையின் கண், பெருநூல் கேள்வி முற்றிய மறையோர்க்கு ஈந்தும் - வேதநூற் கேள்வி மிக்க அந்தணர்க்கு அளித்தும், மூவர் ஆம் தாருவேந்தைச் சுற்றியும் - மும்மூர்த்திகளின் வடிவமாகிய அரசமரத்தை வலம் வந்தும், தூர்வை கொய்து - அறுகம் புல்லைக் கொய்து, சுரபிகள் சுவைக்க ஈந்தும் - பசுக்கள் உண்ணக் கொடுத்தும்.

நீர்வு - கழுவாய் ; பிராயச்சித்தம். ஐவேறுண்டி - கறிப்பன, நக்குவன, பருகுவன, விழுங்குவன, மெல்லுவன. தாருவேந்து - அரசமரம். அரசமரத்தின் அடிப்பகுதி பிரமன்வடிவும், நடுப்பகுதி திருமால் வடிவும், இறுதிப்பகுதி உருத்திரன் வடிவும் உடையன என்பர். தூர்வை - அறுகு. பசுவுக்கு உணவளித்தல் சிறந்த அறமாதலை,

"யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை"

என்னும் திருமந்திரத்தாலறிக. (௭)

அகமரு டணத்தா லோம மாற்றியு மானைந் தாவின்
நகைமணிக் கோடு தோய்ந்த * நளிர்புனல் குடித்துந் தான
வகைபல கொடுத்து நீங்கா வலியதா யிழுது பெய்த
புகையழ லெனமே லிட்டுப் புலப்பட வளர்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) அகமருடணத்தால் ஓமம் ஆற்றியும் - அகமருடண மந்திரத்தால் ஓமஞ் செய்தும், ஆன் ஐந்து - பஞ்சகவ்வியத்தையும், ஆவின் நகை மணிக்கோடு தோய்ந்த நளிர் புனல் குடித்தும் - பசுவின் விளக்கமாகிய அழகிய கொம்பிற் றோய்ந்த குளிர்ந்த நீரினையும் பருகியும், தானவகை பல கொடுத்தும் - பலவகையான தானங்களைச் செய்தும், நீங்காவலியதாய் - (அப்பழி) நீங்காதவலியினை யுடையதாய், இழுது பெய்த புகை அழல் என்ன மேலிட்டு - நெய் சொரிந்த புகையினை யுடைய நெருப்பைப்போல மேலோங்கி, புலப்பட வளர்ந்தது - கண்ணுக்குப் புலனும்படி சூழ்ந்தது.

அகமருடணம் - பாவத்தைப் போக்கும் ஓர் வேதமந்திரம். பசுவின் பெருமையை,

"தங்கு மகில யோனிகட்கு மேலாம் பெருமைத் தகைமையன
பொங்கு புனித தீர்த்தங்க ளெல்லா மென்றும் பொருந்துவன
துங்க வமரர் திருமுனிவர் கணங்கள் சூழ்ந்து பிரியாத
அங்க மனைத்துந் தாமுடைய வல்ல வோநல் லானினங்கள்"

என்பது முதலிய திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுட்களாலும், சிவதருமோத்தரத்தாலும் உணர்க. ஆனின் கோட்டில் புண்ணிய தீர்த்தங்களெல்லாம் இருப்பனவாக நூற்கள் கூறுதலின் கோடு தோய்ந்த புனல் குடித்தனன் என்க. அன்று, ஏ அசை. (௮)

[கலி நிலைத்துறை]

எங்கும் பெருமூச் செறியுங்கை யெறியுங் குன்றின்
ஓங்குஞ் சிறுகு முடன்றார்த்திடு முன்னும் பின்னும்
பாங்குந் தொடருஞ் சிரிக்கும்பகு வாயை மெல்லும்
நீங்குங் குறுகும் பழிதாவென நேர்ந்து பற்றும்.

(பா - ம்.) * தோய்த்த.

(இ - ள்.) எங்கும் - இரங்கும்; பெருமூச்சு எறியும் - பெருமூச்சுவிடும்; கை எறியும் - கையோடு கைதாக்கும்; குன்றின் ஓங்கும் - மலைபோல வளரும்; சிறுகும் - (அணுவாகத்) தேயும்; உடன்று ஆர்த்திடும் - வெகுண்டு ஆரவாரிக்கும்; முன்னும் பின்னும் பாங்கும் தொடரும் - முன்னிலும் பின்னிலும் இருபக்கங்களிலும் தொடரும்; சிரிக்கும் - நகைக்கும்; பகுவாயை மெல்லும் - பிளந்தவாயை மெல்லும்; நீங்கும் - (சிறிது) விலகும்; குறுகும் - (பின்) நெருங்கும்; பழிதா என நேர்ந்து பற்றும் - பழிதா என்று கூறி எதிர்ந்து பிடிக்கும்.

அப்பழி உருக் கொண்டு வந்து இங்ஙன மெல்லாம் செய்யா நின்றன. பழிக்குப்பழிகொடு என்னும் பொருள் படப் 'பழிதா' என்று கூறு மென்க. (௯)

மாசுண்ட தெய்வ மணிபோற்பணி வாயிற் பட்ட
தேசுண்ட தீந்தண் மதிபோலொளி தேம்பி வண்டு
மூசுண்ட தான முகமாவுண்ட வெள்ளில் போலக்
காசுண்ட பூணு னறைபோய கருத்த னானன்.

(இ - ள்.) மாசு உண்ட தெய்வ மணிபோல் - மாசுபடிந்து (கழுவப்படாத) தெய்வத்தன்மை யுடைய மாணிக்கம் போலவும், பணிவாயில் பட்ட - இராகு வென்னும் பாம்பின் வாய்ப்பட்ட, தேசு உண்ட தீந்தண் மதிபோல் - ஒளியிழந்த இனிய தண்ணிய சந்திரன் போலவும், ஒளி தேம்பி - பொலிவு குன்றி, வண்டு மூசு உண்ட தானம் முகம்மா உண்ட - வண்டுகள் மொய்க்கும் மதநீர் ஒழுகும் முகத்தினையுடைய வேழத்தால் உண்ணப்பட்ட, வெள்ளில் போல - விளங்கனிபோல, காசு உண்ட பூணன் - மணிகள் இழைத்த அணிகளையுடைய வரகுணபாண்டியன், அறைபோய கருத்தன் ஆனன் - உள்ளீடில்லாத மனமுடையவனானான்.

தேசுண்ட என்பதற்கு ஒளி பொருந்திய என்றுரைத்து மதிக்கு இயற்கையடை ஆக்கலுமாம். விளவிற்கு வருவதோர் நோய் யானை என்னும் பெயருடையது; அப்பெயருக் கேற்பவே 'வண்டு மூசுண்டதான முகம்' என அடை கொடுக்கப்பட்டது; இந்நூலின், மாபாதகந் தீர்த்தபடலத்தில், "வெருவரு வேழமுண்ட வெள்ளில் போல் வறியனாகி" என்பதன் உரையை நோக்குக. அறை போதல் - அறிவின் றிட்பமாகிய உள்ளீ டொழிதல். (௰)

மறையோர்கள் பின்னும் பழிமேலிடு வண்ண நோக்கி
இறையோ யிதுநான் முகன்சென்னி யிறுத்த கூடல்
அறவே தியனைத் தினமாயிரத் தெண்காற் சூழல்
உறவே யொழிக்கப் படு * மின்ன முரைப்பக் கேட்டி.

(இ - ள்.) பின்னும் பழிமேலிடும் வண்ணம் - மீண்டும் கொலைப்பாவம் ஓங்கி வளருந் தன்மையை, மறையோர்கள் நோக்கி - அந்தணர்கள் கண்டு, இறையோய் -

(பா - ம்.) * ஒழியப்படும்.

மன்னனே, இது - இந்தக் கொலைப்பாவம், நான்முகன் சென்னி இறுத்த - பிரமன் தலையைக் கிள்ளிய, கூடல் அறவேதியனை - மதுரையில் வீற்றிருக்கும் அறவுருவின னாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, தினம் ஆயிரத்து எண்கால் சூழல் உற ஒழிக்கப்படும் - நாள் தோறும் ஆயிரத்தெட்டு முறை வலம் வருதலால் ஒழிக்கப்படும்; இன்னம் உரைப்பக் கேட்டி - இன்னுஞ் சொல்லக் கேட்பாயாக.

பிரமச்சாயை ஒழிதற்குப் பிரமன் சென்னியைக் கிள்ளிய பெருமானை வணங் குதலே ஏற்புடைத் தென்றார் என்க. (௧௧)

ஆறு விரத நெறியாலிரண் டைந்து வைகல்
வானா டனையம் முறையால் வலஞ் செய்து வந்தாய்
ஆனா லதற்கு வழிகாட்டுமென் றையர் கூறப்
போனா னரசன் புனிதன்றிருக் கோயில் புக்கான்.

(இ - ள்.) ஆறு விரத நெறியால் - நீங்காத நோன்பின் வழிநின்று, இரண்டு ஐந்துவைகல் - பத்து நாட்கள், வான் நாடனை - சிவலோக நாயகனாகிய சோமசுந்த ரக்கடவுளை, அம்முறையால் வலம் செய்து வந்தாய் ஆனால் - மேற் கூறிய எண்ணின் படி வலம் வருவாயாயின், அதற்கு வழிகாட்டும் என்று - அவன் அக்கொலைப்பாவம் நீங்கும் நெறியைக் காட்டியருளுமென்று, ஐயர்கூற - அவ்வந்தணர்கள் சொல்ல, அரசன் போனான் - வரகுண மன்னன் சென்று, புனிதன் திருக்கோயில் புக்கான் - இறைவனது திருக்கோயிலை யடைந்தான்.

போனான், முற்றெச்சம். (௧௨)

விழியா யிரத்தோன் பழிதீர்த்தனை வேதி யன்றன்
கழியாத மாபா தகந்தீர்த்தனை கௌவைக் கங்கைச்
சுழியா றலைக்குஞ் சடையாயெனைத் தொட்ட லைக்கும்
பழியா னதுந்தீர்த் தருளென்று பணிந்து வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) கௌவைக் கங்கைச் சுழி ஆறு அலைக்கும் சடையாய் - ஒலியினை யுடைய கங்கையாகிய சுழித்தல் பொருந்திய ஆறு அலைக்கின்ற சடையையுடைய வனே, விழி ஆயிரத்தோன்பழி தீர்த்தனை - ஆயிரங்கண்களையுடைய இந்திரன் பழி யை நீக்கியருளினை; வேதியன்தன் கழியாத மாபாதகம் தீர்த்தனை - ஓர் மறையோ னுடைய (எவ்வாற்றானும்) நீங்காத மாபாதகத்தையும் நீக்கி யருளினை; எனைத்தொட்டு அலைக்கும் பழியானதும் தீர்த்தருள் என்று - (அதுபோல) என்னைப்பற்றி வருத்தும் பழியினையுந் தீர்த்தருளுவா யென்று கூறி, பணிந்து வீழ்ந்தான் - வீழ்ந்து வணங்கி னான்.

இந்திரனும் ஓர் வேதியனும் அறிந்து செய்த கொலையாலாய பழியைப் போ க்கிய பேரருளாளனாகிய நினக்கு அடியேன் அறியாமல் நேர்ந்த கொலையானாய பழி யைப் போக்குதல் முறைமையே என்பான் அவற்றை யெடுத்துரைத்தனன் என்க. கங்கைச் சடைய னென்றதும் பாவத்தைக்கழுவும் இயல்புடைய னென்பது குறிப் பிட்டபடி. பணிந்து வீழ்ந்தான் என்பதற்குக் கும்பிட்டு வீழ்ந்தான் எனலுமாம். (௧௩)

எண்ணும் படியம் முறையால்வலந் தேத்த வையன்
விண்ணின் றியம்பு மாசேபரி மேத வேள்வி
நண்ணும் பயனோ ரடிவைப்பினி னண்ண வெம்மைப்
பண்ணும் வலத்தான் மகிழ்ந்தேம்பழி யஞ்சன் மன்னோ.

(இ - ள்.) எண்ணும்படி-ஆயிரத்தெட்டு என்று எண்ணுமாறு, அம்முறையால் வளைந்து ஏத்த - அந்நெறியால் வலம் வந்து துதிக்க, ஐயன் - இறைவன், விண் நின்று இயம்பும் - வானின் கண் நின்று (அசரீரியாகக்) கூறியருளுவன்; அரசே - வேந்தனே, பரிமேத வேள்வி நண்ணும் பயன் - துரங்க வேள்வியினால் வரும் பயன், ஓர் அடிவைப்பினில் நண்ண - ஒரு அடி பெயர்த்து வைத்தலாலே பொருந்தும்படி, எம்மைப்பண்ணும் வலத்தால் மகிழ்ந்தேம்-எம்மைவலஞ் செய்தலாற் களிப்புற்றேம்; பழி அஞ்சல் - (இனிப்) பழிக்கு அஞ்சுதலொழிக.

வலஞ் செய்தற்கு ஓர் அடியெடுத்து வைத்தல் ஓர் அசுவமேதப் பயனை அளிக் கும் என அதன் மேன்மை கூறினர். மன்னும் ஓவும் அசை நிலை. (௧௪)

பொன்னோடு முத்தங் கொழிக்குந்துறைப் பொன்னி நாடன்
நின்னோ டமராற்ற நினைந்தெழு நீயு நேர்வாய்
அன்னோ னுனக்குப் புறகிட்டகன் றோடு நீயும்
பின்னோடி யெட்டிப் பிடிப்பாரிற் றுரத்து மெல்லை.

(இ - ள்.) பொன்னோடு முத்தம் கொழிக்கும் துறை - பொன்னையும் முத்தை யும் (அலைகள்) ஒதுக்கும் நீர்த்துறைகளை யுடைய, பொன்னி நாடன் - காவிரி நாட னாகிய சோழன், நின்னோடு அமர் ஆற்ற நினைந்து எழும் - நின்னுடன் போர் புரியக் கருதி வருவான்; நீயும் நேர்வாய் - நீயும் எதிர்ப்பாய்; அன்னோன் உனக்குப்புறகிட்டு அகன்று ஓடும் - அச்சோழன் உனக்குப்புறங்காட்டிப் (போர்க்களத்தினின்றும்) நீங்கி ஓடுவன்; நீயும் பின் ஓடி - நீயும் அவன் பின்னேயே ஓடி, எட்டிப் பிடிப்பாரின் துரத்தும் எல்லை - எட்டிப் பிடிப்பவரைப்போல அவனைத் துரத்தும் பொழுது.

புறகிட்டு - முதுகுகாட்டி; தோற்று. அணிமையிற் சென்று துரத்துதலை 'எட்டிப்பிடிப்பாரின் துரத்து மெல்லை' என்றார். (௧௫)

எமையா மருச்சித் திருக்குந்தல மெய்து வாயால்
அமையா தவன்கட் பழியாற்றுது * மென்னச் சேற்கண்
உமையாண் மணாள னருள்வாழ்த்தி யுரக னுச்சிச்
சுமையாறு தோளான் றெழுதான்ற னிருக்கை புக்கான்.

(இ - ள்.) எமையாம் அருச்சித்து இருக்கும் தலத்து எய்துவாய்-எம்மையாமே அருச்சித்து வழிபட்டிருக்குந் தலமாகிய திருவிடை மருதூரை அடைவாய், அமை யாதவன்கண் பழி ஆற்றதும் என்ன - (அங்கு உனது) தணியாத கொடிய பழியைத்

(பா - ம்.) * பழிமாற்றுதும்.

தணிவிப்போ மென்று கூறியருள, உரகன் உச்சிச்சுமை ஆறு தோளான் - அனந்தன் முடிப்பொறை ஆறுதற் கேதுவாகிய தோளையுடைய வரகுண வேந்தன், சேல்கண் உமையாள் மணாளன் அருள் வாழ்த்தி - அங்கயற் கண்ணம்மையின் மணாளனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளை வாழ்த்தி, தொழுதான் - தொழுது, தன் இருக்கைபுக்கான் - தனது இருப்பிடஞ் சென்றனன்.

சிவபெருமான் எல்லா ஆன்மாக்களும் தம்மை வழிபட்டுய்யுமாறு மறையாதி நூல்களால் அருளிச் செய்தமையன்றித் தாமே அருச்சித்தும் காட்டுவாராயினர். 'எமையாம் அருச்சித்திருக்கும்' என்பதனால் அவ்விறைவனால் அருச்சிக்கத்தக்க வேறு தெய்வமின் றென்பது பெற்றும். இறைவன் திருவிடை மருதூரில் தம்மைத் தாம் பூசித்த வரலாற்றை அத்தல புராணம் நோக்கி யுணர்க. சுமையானது வருத்தம் ஆறுதற்குக் காரணமாகிய தோள் என்க. அவன் தலையாற் பொறுக்கும் புவிப் பொறை முழுதையும் இவன் தோளாற் பொறுக்கின்றனன் என்றபடி. தொழுதான், முற்றெச்சம். ஆல், அசை. (௧௬)

ஆர்த்தார் முடியோன் சிலநாள்கழித் தாற்ற லேற்ற
போர்த்தாவு வேங்கைக் கொடித்தானை புடவி போர்ப்பப்
பேர்த்தார் கலிவந் தெனப்பேரிய மார்ப்பக் கன்னிப்
பார்த்தாம வேன்மீ னவனாட்டிற் படர்ந்த வெல்லை.

(இ - ள்) சிலநாள் கழித்து - சிலநாள் சென்றபின், ஆர்த்தார் முடியோன் - ஆத்திமாலை யணிந்த முடியை யுடைய சோழன், ஆற்றல் ஏற்ற - வலிமை மிக்க, போர்த்தாவு வேங்கைக் கொடித்தானை - போரின் கண் தாவுகின்ற புலிக்கொடியை உயர்த்திய தனது சேனையானது, புடவி போர்ப்ப - புவியை மறைக்கும்படி, ஆர்கலி பேர்த்து வந்தென - கடல் நிலை பெயர்ந்து வந்தாற்போல, பேர் இயம் ஆர்ப்ப - பெரிய முரசங்கள் ஒலிப்ப, கன்னிப்பார் - கன்னி நாட்டினையுடைய, தாமவேல் மீனவன் நாட்டில் - மாலையணிந்த வேற்படை யேந்திய பாண்டியனது நாட்டின் கண், படர்ந்த எல்லை - சென்ற பொழுது.

சேனையின் பரப்பாலும் முழக்கத்தாலும் எழுச்சியாலும் கடல் புடை பெயர்ந்து வந்தாற் போல என்க. முடியோன் தானை போர்ப்ப அதனுடன் பேரியம் ஆர்ப்ப ஆர்கலிவந்தெனப் படர்ந்த வெல்லை என வினை முடிக்க. தாமம் - ஒளியுமாம். (௧௭)

மிடைந்தேறு நேரிப் பொருப்பன்படை வேலை மேற்சென்
றடைந்தேறி மீனக் கொடியானம ராட வாழி
கடைந்தேறு வெற்பிற் கலங்கிற்றெனக் கிள்ளி சேனை
உடைந்தேக வெந்நிட் டுடைந்தோடின னுள்ளம் வெள்கா.

(இ - ள்.) மிடைந்து ஏறும் நேரிப்பொருப்பன் படை வேலை மேல்-நெருங்கி முன்னேறிய நேரி மலையை யுடைய சோழனது சேனைக்கடலின் மேல், எறிச் சென்று அடைந்து - எதிர்த்துச் சென்று பொருந்தி, மீனக் கொடியான் அமர் ஆட -

மீனக்கொடி யுயர்த்திய பாண்டியன் போர் செய்ய, ஆழி - கடலானது, கடைந்து ஏறு வெற்பின் - கடைந்து எழுந்த மந்தரமலையினால், கலங்கிற்று என - கலங்கினாற் போல, கிள்ளி சேனை உடைந்து ஏக - சோழன் படை தோற்று ஓட, உடைந்து வெந்இட்டு உள்ளம் வெள்கா ஓடினன் - (சோழனும்) தோற்றுப் புறங்காட்டி மனம் வெள்கி ஓடினான்.

பாற்கடலை மந்தர வெற்புக் கலக்கினாற் போலச் சோழனது சேனையைப் பாண்டியன் கலக்கினான் என்க. (௧௮)

சுறவக் கொடியண்ண லுரந்துபின் பற்றிச் செல்வோன்
புறவக் கடிமுல் லையுந்தாமரைப் போது மேந்தி
நறவக் கழிநெய்தலங் கானலின் ஞாங்கர் மொய்த்த
இறவப் புலவு கழுவீர்ந்துறைப் பொன்னி சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பின்பற்றி துரந்து செல்வோன் - (அங்ஙனம் ஓடிய சோழனைப்) பின் பற்றித் துரந்து செல்வோனாகிய, சுறவக்கொடி அண்ணல் - மீனக் கொடியுயர்த்திய வரகுணபாண்டியன், புறவக்கடி முல்லையும் - முல்லை நிலத்து மணமிக்கமுல்லை மலரையும், தாமரைப் போதும் ஏந்தி - தாமரை மலரையும் ஏந்தி, நறவம் கழி நெய்தல் கானலின் ஞாங்கர் - தேன் சிந்தும் கழி சூழ்ந்த நெய்தல் நிலத்துச் சோலையின் மருங்கில், மொய்த்த இறவு புலவு கழுவு - நெருங்கிய இறால் மீனின் புலால் நாற்றத்தைப் போக்கும், ஈர் துறைப் பொன்னி சேர்ந்தான் - குளிர்ந்த நீர்த்துறையையுடைய காவிரியை யடைந்தான்.

பாண்டியன் கொடியை மீன் என்னும் பொதுமையால் கயல் எனவும் சுறா எனவும் கூறுவர். இறவு - இறால் மீன். முல்லை நிலத்துப் பூவையும் மருத நிலத்துப் பூவையும் கொண்டு சென்று நெய்தனிலத்துப் புலாலை யொழிக்கும் எனக் காவிரியின் சிறப்புக்கூறினார். செல்வோனாகிய அண்ணல் பொன்னி சேர்ந்தான் என்க. (௧௯)

பூசத் துறையிற் புகுந்தாடியப் பொன்னித் தென்சார்
வாசத் திடைமா மருதைப்பணி தற்கு வையைத்
தேசத் தவன்கீழ்த் திசைவாயில் கடந்து செல்லப்
பாசத் தளையும் பழியும்புற நின்ற வன்றே.

(இ - ள்.) வையைத் தேசத்தவன் - (அங்ஙனம் அடைந்த) வையையாறு சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டை யுடைய வரகுண வேந்தன், பூசத்துறையில் புகுந்து ஆடி - பூசத் துறையிற் சென்று நீராடி, அப்பொன்னித் தென்சார் - அக்காவிரியின் தென் பக்கத்தில், வாசத்து மா இடைமருதைப் பணிதற்கு - மணமிக்க பெருமை பொருந்திய திருவிடை மருதூர் இறைவனை வணங்குதற்கு, கீழ்த்திசைவாயில் கடந்து செல்ல - கீழைத்திசைவாயிலைக் கடந்து உள்ளே செல்ல, பாசத்தளையும் பழியும் புறம் நின்ற - பாசபந்தமும் கொலைப்பாவமும் (உடன் செல்லாது) புறத்தே நின்றன.

பூசத்துறை - தைமாதம் பூசநாளிலே மருதவாணர் தீர்த்தமாடும் திருக்காவிரித்துறை; இதனை,

"பூசம் புகுந்தாடிப் பொலிந்தழ காய
ஈச னுறைகின்ற இடைமரு தீதோ"

எனத்திருஞான சம்பந்தப் பெருமானும்,

"ஈசனெம்பெரு மானிடை மருதினில்
பூச நாம்புகு தும்புன லாடவே"

எனத் திருநாவுக்கரசுகளும் அருளிச் செய்தல் காண்க. வாசம் மருதுக்கு அடை. எழுந்தருளி யுள்ள என்றுமாம். அன்றும், ஏயும் அசைகள். (௨௰)

சுருதிச் சுரும்பு புறஞ்சூழ்ந்து குழறத் தெய்வ
மருதிற் சிறந்த பெருந்தேனைக்கண் வாயங் காந்து
பருகிட் படிந்து தழல்வாய் வெண்ணெய்ப் பாவை யொப்ப
உருகிச் செயலற் றுரையற் றுணர் வாகி நின்றான்.

(இ - ள்.) சுருதிச் சுரும்பு புறம் சூழ்ந்து குழற - வேதமாகிய வண்டுகள் புறத்திற் சூழ்ந்து ஒலிக்க, தெய்வமருதில் சிறந்த பெருந்தேனை - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய இடைமருதிற் சிறந்த பெருமையுடைய தேனை, கண்வாய் அங்காந்து பருகி - கண்ணாகிய வாயைத் திறந்து பருகி, படிந்து - அதிலே தோய்ந்து, தழல்வாய் வெண்ணெய்ப்பாவை ஒப்ப உருகி, நெருப்பிற் பட்ட வெண்ணெயாலாகிய பாவை போல உருகி, செயல் அற்று உரை அற்று உணர்வு ஆகி நின்றான் - செயலும் சொல்லும் ஒழிந்து உணர்வுவடிவாகி நின்றான்.

மருதடியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானை மருதமரத்தில் உள்ள தேனாக உருவகப்படுத்தி, அதற் கேற்ப வேதத்தை வண்டாக உருவகித்தார். மரத்தின் பொந்தில் தேன் இறால் வைப்பது காண்க. நினைத்தொறும் காண்டொறும் பேசுந்தொறும் எப்பொழுதும் இன்பஞ் செய்வதாகலின் 'பெருந்தேன்' என்றார்.

"அந்த விடைமருதி லானந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ"

என்னும் திருவாசகமும்,

"மன் றுளாடுமது வின்னசை யாலே மறைச்
சுரும்பறை புரத்தின் மருங்கே"

என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுளும் இங்கே சிந்திக்கற் பாலன. தழல்வாய் வெண்ணெய்ப்பாவை உருகி உருத்தோன்று தொழிதல் போல அன்பால் உருகிக் கருவி கரண மெல்லாம் கெட்டுத் தற்போதமிழந்து நின்றானென்க. பெருந்தேனை மிகப்பருகின னென்பது 'அங்காந்து பருகிப்படிந்து' என்னுஞ் சொல்லாற்றலாற் பெறப்படும், தேனை மிகவுண்டார்க்கு உரை செயல் ஒழிதலாகிய நயமும் போற்றுக.

சிவபெருமான் தாம் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகளை உமாதேவியார்க்குக் காட்டிக்கொண்டு திருவிடை மருதூர்க்கு நேரே வருகையில், திருக் கைலை அவாது பிரிவாற்றாது மருதமாகி அங்கு நின்றதென்ப. (௨௧)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

நிராமய பரமா னந்த நிருத்தநான் மாடக் கூடற்
பராபர விமையா முக்கட் பகவபார்ப் பதிம ணாள
புராதன வகில நாத புண்ணிய மருத வாண
அராவணி சடையா வென்றென் றளவிலாத் துதிகள் செய்தான்.

(இ - ள்.) நிராமய - நோயற்றவனே, பரம ஆனந்த நிருத்த - பேரின்பத் திருக்கூத்தனே, நான்மாடக்கூடல் பராபர - நான்மாடக்கூடலில் வீற்றிருக்கும் பராபரனே, இமையா முக்கண் பகவ - இமையாத மூன்று கண்களையுடைய பகவனே, பார்ப்பதிமணாள - பார்வதி மணாளனே, புராதன - பழமையானவனே, அகிலநாத - எல்லாவற்றுக்கும் இறைவனே, புண்ணிய - அறவடிவனே, மருதவாண - இடைமருதில் வாழ்பவனே, அரா அணி சடையா - பாம்பை அணிந்த சடையை யுடையானே, என்று அளவு இலாத் துதிகள் செய்தான் - என்று சொல்லிச் சொல்லி அளவிறந்த துதிகளைக் கூறினான்.

நிராமயன் - பிறவி நோயில்லாதவன்; ஆமயம் - நோய். மதுரையில் அருள் புரிந்த இறைவனே இப்பெருமான் என்று கொண்டு 'நான்மாடக்கூடற் பராபர' என்றான். பகவன் - ஆறு குணங்களை யுடையன். (௨௨)

சொற்பதங் கடந்த சோதி துதித்தடி பணிந்த வேந்தை
மற்பெருந் தோளாய் கீழை வாயிலிற் பிரம சாயை
நிற்பதந் நெறியாற் செல்லே னிழன்மதி யுரிஞ்சு மேலைப்
பொற்பெரு வாயி னீங்கிப் போதிநம் மதுரைக் கென்றான்.

(இ - ள்.) சொல் பதம் கடந்த சோதி - சொல்லின் நிலையைக் கடந்து நின்ற ஒளிவடிவான இறைவன், துதித்து அடிபணிந்த வேந்தை - துதி செய்து அடிவணங்கிய வரகுண வேந்தனை (நோக்கி), மல் பெருந்தோளாய் - மற்போரிற் றேர்ந்த பெரிய தோள்களையுடையவனே, கீழைவாயிலில் பிரமசாயை நிற்பது - கீழைவாயிலின் கண் பிரமசாயை நிற்கின்றது (ஆகலின்), அந்நெறியால் செல்லேல் - அவ்வழியாற் போதலொழிக; நிழல் மதி உரிஞ்சு மேலைப் பொன் பெருவாயில் நீங்கி - ஒளியினையுடைய சந்திரமண்டலத்தை உரிஞ்சுகின்ற பொன்னாலாகிய பெரிய மேலைவாயிலினின்று நீங்கி, நம்மதுரைக்குப் போதி என்றான் - நமது மதுரைப் பதிக்குச் செல்வாயாக என்று கூறியருளினான்.

'சொற்பதம்' என்புழிப் பதம் என்பது நிலைமை யென்னும் பொருட்டு.

"சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்"

என்பது திருவாசகம். போதி, த் எழுத்துப்பேறு. (௨௩)

வரகுண னதுகேட் டையன் மருதினை வளைந்து நீங்கற்
கருமையால் வாயி றோறு மடிக்கடி வீழ்ந்து வீழ்ந்து
வரைதொளைத் தன்ன மேலை வாயிலாற் போவா னன்ன
திருமணிக் கோபு ரந்தன் பெயரினாற் செய்து சின்னாள்.

(இ - ள்.) வரகுணன் அது கேட்டு - வரகுண பாண்டியன் அதனைக் கேட்டு, ஐயன் மருதினை வளைந்து - இறைவன் வீற்றிருக்கும் இடைமருதினை வலம் வந்து, நீங்கற்கு அருமையால் - பிரிதற்கு அருமையால், வாயில் தோறும் அடிக்கடி வீழ்ந்து வீழ்ந்து - வாயில்கள் தோறும் பன் முறையும் வீழ்ந்து வீழ்ந்து வணங்கி, வரை தொளைத்தன்ன மேலை வாயிலால் போவான் - மலையைத் தொளைத்தா லொத்த மேலைவாயிலாற் போகின்றவன், அன்ன திருமணிக் கோபுரம் - அந்த அழகிய மணிக ளழுத்திய கோபுரத்தை, தன் பெயரினால் செய்து - தனது பெயரினாற் செய்து, சில் நாள் - சில நாள் (அங்குத்தங்கி.)

தொளைத்ததன்ன என்பது விகாரமாயிற்று. மலையைத் தொளைத்தது போலும் வாயில் என்னும் இக்கருத்து,

“வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ் சென்றுபுகக்
குன்று குயின்றன்ன வோங்குநிலை வாயில்”

என நெடுநல்வாடையில் வந்துளது. (உ௪)

திருப்பணி பலவுஞ் செய்து தென்றிசை வழிக்கொண் டேகிச்
சுருப்பணி நெடுநாண் பூட்டுஞ் சுவைத்தண்டச் சிலையாற் காய்ந்த
மருப்பணி சடையான் கோயில் வழிதொறுந் தொழுது போற்றிப்
பொருப்பணி மாடக் கூடற் பொன்னக ரடைந்தான் மன்னோ.

(இ - ள்.) திருப்பணி பலவும் செய்து - பல திருப்பணிகளையுஞ் செய்து முடித்து, தென் திசை வழிக்கொண்டு ஏகி - தென்றிசையின் வழிக்கொண்டு சென்று, சுரும்பு அணி நெடு நாண் பூட்டும் - வண்டுகளின் வரிசையாகிய நெடிய நாண் பூட்டிய, சுவைத்தண்டச் சிலையான் காய்ந்த - கரும்பு வில்லையுடைய மத வேளை எரித்தருளிய, மருப்பு அணி சடையான் கோயில் - பன்றிக் கொம்பினை அணிந்த சடையை யுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்குந் திருக்கோயிலை, வழிதொறும் தொழுது போற்றி - வழிதோறும் வணங்கித் துதித்து, பொருப்பு அணிமாடக் கூடல் பொன் நகர் அடைந்தான் - மலைகளின் வரிசை போல (ஓங்கிய) மாடங்களையுடைய மதுரை என்னுந் திருநகரை அடைந்தனன்.

சுருப்பு - சுரும்பு; வலித்தல். சுவைத்தண்டம் - கரும்பு. சடையான் கோயில் வழிதொறும் தொழுது என்பதற்கு மருதவாணர் கோயிலை வழிதொறும் திரும்பி நோக்கித் தொழுது என்றுரைக்க; அன்றி, வழிதொறும் உள்ள இறைவன் கோயில் களைத் தொழுது என்றுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைகள். வரகுணதேவரது அன்பின் பெருக்கையும், அவர் இடைமருதில் இயற்றிக்கொண்டிருந்த திருத்தொண்டின் திறத்தையும்,

“வெள்ளை நீறு மெய்யிற் கண்டு
கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்தும்
ஓடும் பன்னரி யூளைகேட் டரனைப்
பாடின வென்று படாம்பல வளித்தும்
குவளைப் புனலிற் றவளை யரற்ற
ஈசன் றன்னை யேத்தின வென்று
காசும் பொன்னுங் கலந்து தூவியும்
வழிபடு மொருவன் மஞ்சனத் தியற்றிய
செழுவிதை யெள்ளைத் தின்னக் கண்டு
பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன
இடித்துக் கொண்டவ னெச்சிலை நுகர்ந்தும்
மருத வட்டத் தொருதனிக் கிடந்த
தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி
உம்மைப் போல வெம்மித் தலையும்
கிடத்தல் வேண்டுமென் றடுத்தடுத் திரந்தும்
கோயின் முற்றத்து மீமிசைக் கிடப்ப
வாய்த்தன வென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்தும்
காம்புனுத் துதிர்ந்த கனியுருக் கண்டு
வேம்புட்கெ கல்லாம் விதான மமைத்தும்
விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று
புரிகுழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த
பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரும்”

என்று திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவையில், பட்டினத்தடிகள் அருளிச் செய்தல் காண்க. (உ௫)

தொடுபழி தொலைவித் தாண்ட சுந்தரத் தோன்றல் பாதக்
கடிமல ரடைந்து நாளுங் கைதொழு துலக மெல்லாம்
வடுவறு செங்கோ லோச்சும் வரகுண னறவோர் நாவால்
அடுசுவை யமுத மன்ன வரன்புகழ் செவிம டுப்பான்.

(இ - ள்.) தொடுபழி தொலைவித்து ஆண்ட - விடாது தொடர்ந்த பழியைப் போக்கிக் காத்தருளிய, சுந்தரத் தோன்றல் பாதக்கடிமலர் அடைந்து - சோம சுந்தரக்கடவுளின் திருவடியாகிய மணமிக்க தாமரை மலரைச் சார்ந்து, நாளும் கை தொழுது - நாள் தோறும் வணங்கி, உலகம் எல்லாம் வடு அறு செங்கோல் ஓச்சும் வரகுணன் - உலகம் முழுதும் குற்ற மற்ற செங்கோல் செலுத்தும் வரகுண பாண்டியன், அறவோர் நாவால் - அந்தணர்கள் நாவினால், சுவை அடு அமுதம் அன்ன அரன் புகழ் - சுவை பொருந்திய அமுதத்தை யொத்த இறைவன் புகழை, செவி மடுப்பான் - கேட்பான்.

தொடுபழி - விடாது தொடரும் பழி; தொடுத்த என விரித்து வளைத்துக் கொண்டபழி என்றுரைத்தலுமாம்; இஃது இப்பொருட்டாதலை,

"தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலென்"

என்று புறப்பாட்டுள் வருதலானறிக. நாவைக்கலமாகவும், புகழை உணவாகவும், செவியை வாயாகவும் உருவகங் கொள்க. அடு - அடுத்த; பொருந்திய. ஏனைச் சுவைகளை வெல்லும் சுவை யென்றுமாம்; நாவால் அட்ட என்றுரைப்பாருமுளர். ௨௬

வேதமா கமம்பு ராண மிருதிகண் முதலா நூலும்
ஓதுவ துலகின் மிக்க துருத்திர வுலக மென்னும்
போதம தகங்கொண் டந்தப் பொற்பதி காண வேண்டுங்
காதல்செல் வழியே யீசன் கங்குலிற் கோயி லெய்தா.

(இ - ள்.) வேதம் ஆகமம் புராணம் மிருதிகள் முதலாம் நூலும் - வேதமும் ஆகமமும் புராணமும் மிருதிகளு முதலாகிய நூல்கள் அனைத்தும், ஓதுவது - கூறுவதாகிய, உலகில் மிக்கது உருத்திர உலகம் என்னும் - உலகங்களில் மேம்பட்டது சிவலோகமென்னும், போதம் அகம்கொண்டு - அறிவினை மனத்திற்கொண்டு, அந்த பொன்பதி காண வேண்டும் காதல் செல்வழியே - அந்த அழகிய சிவலோகத்தைக் காண எழுந்த விருப்பத்தின் வழியே, ஈசன் கங்குலில் கோயில் எய்தா - சிவராத்திரியில் திருக்கோயிலை அடைந்து.

ஓதுவதாகிய போதம் என்க. உலகின் - பிரமன் முதலாயினார் உலகங்களினும். போதமது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (௨௭)

[கலிநிலைத்துறை]

மாழை மான்மட நோக்கிதன் மணாளனை வணங்கிப்
பீழை யேழ்பவங் கடந்துநின் னடிநிழல் பெற்றோர்
சூழ நீசிவ புரத்தில்வீற் றிருப்பது தொழுதற்
கேழை யேற்கொரு கருத்துவந் தெய்திய தெந்தாய்.

(இ - ள்.) மாழைமான் மட நோக்கிதன் மணாளனை வணங்கி - இளமை பொருந்திய மான் போலும் பார்வையையுடைய மடப்பத்தையுடைய உமையம்மையின் நாயகனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, பீழை எழ்பவம் கடந்து - துன்பத்தையுடைய எழுவகைப் பிறவியையுங் கடந்து, நின் அடி நிழல் பெற்றோர் - நினது திருவடி நிழலை அடையப் பெற்றோர்கள், சூழ - சூழாநிற்க, நீ சிவபுரத்தில் வீற்றிருப்பது - நீ சிவலோகத்தின்கண் வீற்றிருக்குங் காட்சியை, தொழுதற்கு - கண்டு வணங்குதற்கு, எந்தாய் - எமது தந்தையே, ஏழையேற்கு ஒரு கருத்து வந்து எய்தியது - அறிவில்லாத அடியேனுக்கு ஒரு எண்ணம் வந்து தோன்றியது.

மாழை - இளமை; இஃது இப்பொருட்டாதலை

"மைபூத்தலர்ந்த மழைக்கண் மாழைமானேர் நோக்கின்"

என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுள் உரை நோக்கி யுணர்க. மடப்பத்தையுடையாள் என விகுதிப் பொருளோடு இயைக்க; மருட்சியும் மடப்பமும் உடைய நோக்கு என்றுமாம். (௨௮)

என்ற காவல னன்பினுக் கெளியராய் வெள்ளி
மன்ற வாணரவ் வுலகையிவ் வுலகிடை வருவித்
தின்று காட்டுது மிவற்கெனத் திருவுளத் தெண்ணம்
ஒன்றி னாரஃ துணர்ந்ததா லுருத்திர வுலகம்.

(இ - ள்.) என்ற காவலன் அன்பினுக்கு எளியராய் - என்று கூறிக் குறையிரந்த வரகுண வேந்தன் அன்பிற்கு எளியவராகி, வெள்ளி மன்றவாணர் - வெள்ளியம்பல முடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், அவ்வுலகை இவ்வுலகிடை வருவித்து இன்று இவற்குக் காட்டுதும் என - அச்சிவலோகத்தை இந்த நிலவுலகின்கண் வருவித்து இன்று இவ்வன்பனுக்குக் காட்டுவே மென்று, திருவுளத்து எண்ணம் ஒன்றினார் - திருவுள்ளத்தின்கண் எண்ணியருளினார்; உருத்திர உலகம் அஃது உணர்ந்தது - அச்சிவலோகம் அதனை உணர்ந்தது.

எண்ணம் ஒன்றினார் - எண்ணம் பொருந்தினார்; எண்ணினார். ஆல், அசை.

கோடி மாமதிக் கடவுளர் குரூஉச்சுடர் பரப்பி
நீடி யோரிடத் துதித்தென மின்மினி நிகர்த்து
வாடி வானிரு சுடரொளி மழுங்கவா னிழிந்து
தேடி னார்க்கரி யானுறை சிவபுரந் தோன்ற.

(இ - ள்.) தேடினார்க்கு அரியான் உறை சிவபுரம் - தேடிய திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அரிய இறைவன் தங்கியருளிய சிவலோகமானது, கோடி மா மதிக்கடவுளர் - நிறைந்த கோடி திங்கட் புத்தேளிர், குரூஉச்சுடர் பரப்பி - நிறம் பொருந்திய ஒளியினைப் பரப்பி, நீடி ஓர் இடத்து உதித்தென - குறைவின்றி ஒரே யிடத்தில் உதித்தாற் போல, வான் இரு சுடர் - வானின்கண் உள்ள பரிதியும் மதியுமாகிய இரண்டு சுடர்களும், மின் மினி நிகர்த்து வாடி ஒளி மழுங்க - மின்மினிப் பூச்சியை ஒத்து வாடி ஒளி மழுங்குமாறு, வான் இழிந்து தோன்ற - விண்ணினின்றும் இறங்கித் தோன்றாநிற்க.

கோடி - எண்ணிறந்த என்னும் பொருட்டு. ஒளியுடன் தட்பமும் உடைமையால் மதிக்கடவுளரைக் கூறினார். உதித்தென, விகாரம். தேடினார்க்கு என்பதற்குத் தற்போதத்தால் ஆராயலுற்றார்க்கு எனப் பொதுவாக உரைத்தலுமாம். சிவபுரம் இருசுடரொளி மழுங்க வானிழிந்து தோன்ற என வினை முடிவு கொள்க. (௩௰)

ஆண்ட நாயக னந்தியை யழைத்தெமக் கன்பு
மாண்ட காதலான் வரகுண வழுதிநம் முலகங்
காண்டல் வேண்டினன் காட்டெனக் கருணையா லேவல்
பூண்ட வேத்திரப் படையினன் றொழுதனன் போனான்.

(இ - ள்.) ஆண்ட நாயகன் - எம்மை ஆண்டருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், நந்தியை அழைத்து - நந்திப்புத்தேளை அழைத்து, எமக்கு அன்பு மாண்ட காதலான் வரகுணவழுதி - எமக்கு அன்பு சிறந்த விருப்பத்தை யுடையனாகிய வரகுண பாண்டி

யன், நம் உலகம் காண்டல் வேண்டினன் காட்டு என - நமது உலகத்தைக்காண விரும்பினன் ஆகலின் காட்டுவாயாக என்று கூறியருள, கருணையால் - அவன் திருவருளினால், ஏவல் பூண்ட வேத்திரப்படையினன் - அவ்வேலை மேற்கொண்ட பிரம்புப்படையையுடைய திருநந்திதேவன், தொழுதனன் போனான்-வணங்கிச்சென்றான்.

ஆண்ட நாயகன் - தம்மை ஆண்ட நாயகன் என்றும், உயிர்களை ஆண்ட நாயகன் என்றும் உரைத்தலுமாம். காதல் - அன்பின் முதிர்ச்சி. ஏவல் பூண்ட என்பதற்குப் பணிசெய்தலை மேற்கொண்ட எனப் பொதுவின் உரைத்தலுமாம். கருணையான் என்னும் பாடத்திற்கு இறைவன் என்பது பொருள். தொழுதனன், முற்றெச்சம். (௬௧)

வருதி யாலெனப் பணிந்தெழு வரகுணற் கொடுபோய்க்
கருதி யாயிரம் பெயருடைக் கடவுணான் முகத்தோன்
சுருதி யாதியீ றளப்பருஞ் சொயம்பிர காசப்
பரிதி யாள்சிவ புரமிது பாரெனப் பணித்தான்.

(இ - ள்.) வருதி என - (அங்ஙனஞ் சென்ற நந்தி தேவன்) வருவாய் என்றருள, பணிந்து எழு வரகுணன் கொடு போய் - வணங்கி எழுந்த வரகுண பாண்டியனைக் கொண்டு சென்று, ஆயிரம் பெயர் உடைக்கடவுள் நான் முகத்தோன் - ஆயிரம் பெயருடைய திருமாலும் பிரமனும், சுருதி ஆதி கருதி - வேத முதலிய அளவைகளால் ஆராய்ந்து, ஈறு அளப்பு அரு - முடிவுகாண் பரிய, சொயம்பிரகாசம் பரிதி ஆள் - இயற்கையாகிய பேரொளியினை யுடைய ஞான சூரியனாகிய சோம சுந்தரக் கடவுள் ஆண்டருளுகின்ற, சிவபுரம் இது - சிவலோகம் இது; பார் எனப் பணித்தான் - இதனைக் காண்பாயாக எனப்பணித்தருளினன்.

வருதி யென்று கூறி அங்ஙனம் கூறிய வளவிற் பணிந்தெழுந்த வரகுணனைக் கொண்டு போய் என விரித்துரைக்க. கடவுளாகிய பரிதி எனலுமாம்; இதற்கு, கருதிப்பார் எனப்பணித்தான் என்றியைத் துரைக்க. நான்முகத்தோனும் சுருதி முதலியவும் ஈறு அளப்பரும் என்றும், நான் முகத்தோனும் சுருதியும் முதலு முடிவும் அளத்தற் கரிய என்றும் உரைத்தலுமாம்;

"மறையினா லயனான் மாலான் மனத்தினால் வாக்கால் மற்றும்
குறைவிலா வளவி னாலுங் கூறொணா தாகி நின்ற
இறைவனார்"

என்று சிவஞானசித்தியார் கூறுதல் அறியற் பாலது. ஞாயிறு முதலிய ஒளிகட்கெல்லாம் ஒளி கொடுத்து இயல்பின் விளங்கும் பேரொளி யாகலின் 'சொயம்பிரகாசப் பரிதி' என்றார். ஆல், அசை. (௬௨)

கருப்பு ரங்கமழ்ந் துளர்பசுங் கால்களா லுதையுண்
டருப்பி னஞ்சிதைந் தாயிரப் பத்தியோ சனைபோய்
மருக்க மழ்ந்துநூ றாயிரம் வாலிதழ்க் கமலம்
இருக்கு மோடைகள் புடைதொறுந் தழுவிய யாறும்.

(இ - ள்.) கருப்புரம் கமழ்ந்து - கருப்புர மணம் வீசி, உளர் பசுங்கால்களால் - அசைகின்ற தென்றற் காற்றுகளால், உதையுண்டு - மொத்துண்டு, அருப்பு இனம் சிதைந்து - அரும்புக் கூட்டங்கள் முறுக்கவிழ்ந்து, ஆயிரப்பத்து யோசனை போய் மருக்கமழ்ந்து - பதினாயிரம் யோசனை தூரஞ் சென்று மணம் வீசி, நூறாயிரம் வால் இதழ்க்கமலம் இருக்கும் ஓடைகள் - நூறாயிரம் இதழ்களை யுடைய வெண்டாமரை மலர்கள் இருக்கின்ற ஓடைகள், புடை தொறும் தழுவிய யாறும் - பக்கந்தோறும் பொருந்திய ஆறுகளும்.

பசுங்கால் - இளங்காற்று. கால் என்றதற் கேற்ப உதையுண்டு என நயம்படக்கூறினர். வால் - தூய்மையுமாம். (௬௩)

வரம்பின் மாதரார் மதுரவாய் திறந்துதேன் வாக்கும்*
நரம்பி னேழிசை யாழிசை நகைமலர்த் தருவின்
சுரும்பி னேரிசை நாரதர் தம்புரு† விசைக்கும்
இரும்பு நீர்மெழு காக்கிய வின்னிசை யெங்கும்.

(இ - ள்.) வரம்பு இல் மாதரார் - அளவிறந்த மாதர்கள், மதுரவாய் திறந்து - இனிய வாயினைத்திறந்து, தேன் வாக்கும் எழ் இசை - தேனைச் சொரிவது போற் பாடும் ஏழிசைகளும், நரம்பின் யாழ் இசை - நரம்புகளையுடைய யாழின் இசைகளும், நகைமலர்த்தருவின் - விளங்குகின்ற மலர்களை யுடைய மரங்களில் உள்ள, சுரும்பின் ஏர் இசை - வண்டுகளின் அழகிய இசையும், நாரதர் தம்புரு இசைக்கும் - நாரதரும் தம்புருவும் பாடுகின்ற, இரும்பு நீர் மெழுகு ஆக்கிய இன் இசை - இரும்பினை மெழுகு போல இளகுந் தன்மையாக்கிய இனிய இசையு முள்ள, எங்கும் - எல்லாவிடங்களும்.

தேன் வாக்கும் என்பதற் கேற்ப வாயை மலராக்குக. வாக்கும் ஏழிசையும் நரம்பின் யாழிசையும் எனக் கூட்டுக; யாழுடன் கூடிய வாக்கும் இசை என்றியைத் துரைத்தலுமாம். ஏழிசை முற்கூறப்பட்டமை காண்க. மெழுகு நீர் என மாறுக. எங்கும் என்பதனை எல்லா இடங்களும் எனக் கொண்டு யாறு முதலிய வற்றோடு எண்ணுக. (௬௪)

அமுத வாவியும் பொன்மல ரம்புயத் தடமுங்
குமுத வாயர மாதராங் குயிலினம் பயிலும்
நிமிர வாள்விடு மரகத நெடியபைங் காவுந்
திமிர மாசறக் கழுவிய தேவர்வாழ் பதமும்.

(இ - ள்.) அமுதவாவியும் - அமிழ்த மயமான நீரினை யுடைய நடைக்கிணறும், பொன் அம்புய மலர்த்தடமும் - பொன் போன்ற தாமரை மலர்கள் நிறைந்த தடாகங்களும், குமுதவாய் அரமாதர் ஆம் குயில் இனம் பயிலும் - செவ்வல்லி மலர் போலும் வாயினை யுடைய தேவமகளிராகிய குயிற் கூட்டங்கள் விளையாடும், நிமிர

(பா - ம்.) *வார்க்கும், †நாரத தும்புரு.

வாள் விடும் மரகதம் - நிரம்ப ஒளி விடும் மரகதம் போன்ற, நெடிய பைங்காவும் - நீண்டபசிய சோலைகளும், திமிரம் மாசு அறக்கழுவிய - இருளாகிய களங்கம் ஒழியுமாறு கழுவிய, தேவர் வாழ் பதமும் - தேவர்கள் வாழ்கின்ற பதங்களும்.

வாவி - நடைக்கிணறு. நிமிர - மிக. தேவர் ஒளிவடிவினராகலின் 'திமிர மாசறக்கழுவிய தேவர்' என்றார்; ஆணவ இருளுமாம். (௩௫)

அலம்பு பாற்கடல்* போற்புறத் தமுதநீ ரகழும்
பொலஞ்செய் ஞாயில்சூழ் புரிசையும் பொன்செய்கோ புரமும்
நலங்கொள் பூவியல் வீதியு நவமணி குயின்ற
துலங்கு மாளிகைப் பந்தியுஞ் சூளிகை நிரையும்.

(இ - ள்.) அலம்பு பால் கடல் போல் - ஒலிக்கின்ற பாற் கடல் போல, புறத்து அமுத நீர் அகழும் - புறத்தின் கண் அமுதம் போன்ற நீரினை யுடைய அகழியும், பொலம் செய் ஞாயில் சூழ் புரிசையும் - பொன்னாற் செய்த சூட்டுக்கள் சூழ்ந்த மதிலும், பொன் செய் கோபுரமும் - பொன்னாற் செய்த கோபுரமும், நலம் கொள் பூ இயல் வீதியும் - நன்மையைக் கொண்ட பொலி வமைந்த வீதிகளும், நவமணி குயின்ற - ஒன்பது மணிகளும் பதிக்கப்பட்ட, துலங்கு மாளிகைப் பந்தியும் - விளங்காநின்ற மாளிகை வரிசைகளும், சூளிகை நிரையும் - அவற்றின் இறப்பு வரிசைகளும்.

ஞாயில் - மதிலுறுப்பு; எப்புழைக்கு நடுவாக எய்து மறையும் சூட்டு என்பர். சூளிகை - நிலா முற்றமுமாம். (௩௬)

ஐம்பு லங்களும் வைகலும் விருந்ததா வருந்த†
வெம்பு நால்வகை யுண்டியும் வீணையுஞ் சாந்துஞ்
செம்பொ னாமு மாடலின் செல்வமுந் தெய்வப்
பைம்பொன் மேகலை யோவியப் பாவையொப் பாரும்.

(இ - ள்.) ஐம்புலங்களும் - ஐந்து புலன்களும், வைகலும் - நாள் தோறும், விருந்ததா அருந்த - விருந்தாக உண்ணுதற்கு அமைந்த, வெம்பு நால் வகை உண்டியும் - வெம்மையுள்ள நான்கு வகையாகிய உணவுகளும், வீணையும் - யாழும், சாந்தும் - சந்தனமும், செம் பொன் ஆரமும் - சிவந்த பொன்னாற் செய்த மாலைகளும், ஆடலின் செல்வமும் - ஆடலாகிய செல்வமும், தெய்வப் பைம் பொன் மேகலை - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பசிய பொன்னாலாகிய மேகலை யணிந்த, ஓவியப்பாவை ஒப்பாரும் - சித்திரப்பாவையை ஒத்த மகளிரும்.

ஐம் புலங்கள் - ஐம் பொறிகள். விருந்தது, அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. ஆக என்பது தொக்கது. வெம்பு - விருப்பஞ் செய்கின்ற என்றுமாம். உண்டி நாவிற்கும், வீணை செவிக்கும், சாந்து மூக்கிற்கும் மெய்க்கும், ஆரமும் ஆடலும் கண்ணிற்கும் விருந்தாக அமைந்தன. பாவை யொப்பார் ஐம் பொறிகட்கும் விருந்தாக அமைந்தனர் என்க;

(பா - ம்.) * அலங்கு பாற்கடல். †விருந்தவா வருந்த.

'கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுள'

என்பது முப்பால். (௩௭)

படர்ந்த வார்சடை யுருத்திரர் பணைத்திறு மாந்த
வடங்கொள் பூண்முலை யுருத்திர மகளிரோ டமரும்
இடங்கொண் மாளிகைப் பந்தியு மிகல்விளை துன்பங்
கடந்த செல்வமுங் கவலையில் போகமுங் காட்டி.

(இ - ள்.) படர்ந்த வார்சடை உருத்திரர் - விரிந்த நீண்ட சடையை யுடைய உருத்திரர்கள், பணைத்து இறுமாந்த - பருத்து இறுமாந்த, வடம் கொள் பூண் முலை உருத்திர மகளிரோடு அமரும் - முத்து வடமாகிய அணியை அணிந்த கொங்கையை யுடைய உருத்திர மகளிரோடு பொருந்தி யிருக்கும், இடம் கொள் மாளிகைப் பந்தியும் - இடம்பரந்த மாளிகை வரிசைகளும், இகல் - பகையையும், விளை துன்பம் - பிறரால் விளையுந் துன்பங்களையும், கடந்த செல்வமும் - நீங்கிய செல்வமும், கவலை இல் போகமும் - கவலையின்றித் துய்க்கும் போகங்களும் ஆகிய இவை அனைத்தையும், காட்டி - (தனித்தனி) காண்பித்து.

ஏனை யுலகங்களில் உள்ள செல்வம் பகைமையுடனும் துன்பங்களுடனும் பொருந்தியதும், போகம் கவலையுடன் கூடியதும் ஆம் ஆகலின் ஈண்டு அவை யொழிந்த செல்வமும் போகமும் என்றார். சிவபுரம் இது பார் எனப்பணித்து, அங்குள்ள இவற்றைத் தனித்தனி காட்டி யென்க. (௩௮)

முண்ட காசனன் பதமிது மூவுல களந்த
தண்டு ழாயவன் புரமிது தனிமுதல் வடிவங்
கொண்டு வீறுசா லுருத்திரர் கோப்பதி யின்ன
எண்டி சாமுகங் காவல ருறைவிட மிவைகாண்.

(இ - ள்.) முண்டக ஆசனன் பதம் இது - தாமரைத் தவிசினையுடைய பிரமன் வாழும் பதம் இதுவாகும்; மூவுலகு அளந்த தண் துழாயவன் புரம் இது - மூன்றுலகங்களையும் அளந்த குளிர்ந்த துழாய் மாலையை யுடைய திருமாலின் பதி இதுவாகும்; தனி முதல் வடிவம் கொண்டு - ஒப்பற்ற முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருவுருவத்தைப் பெற்று, வீறு சால் உருத்திரர் கோப்பதி இன்ன - பெருமை மிக்க உருத்திரர்களின் சிறந்த நகரங்கள் இவை; எண் திசாமுகம் காவலர் உறை விடம் இவை காண் - எட்டுத்திக்குகளையும் காவல் செய்கின்ற திக்குப்பாலகர்களின் இருப்பிடங்கள் இவையாகும்.

முண்டகாசனன், வடமொழி நெடிற் சந்தி. கோ - தலைமை; சிறப்பு. திசாமுகம் - திசையின் இடம். காண், முன்னிலை யசை; தனித்தனி கூட்டி, காண்பாயாக என்றுரைத்தலுமாம்; வருஞ் செய்யுட்களிலும் இங்ஙனங் கொள்க. (௩௯)

புலரு முன்புன லாடிநீ ருடிநம் புனிதன்
இலகு மாலயம் விளக்கிநந் தனப்பணி யியற்றி
மலர்கொய் தாய்ந்தனர் தொடுத்தரன் புகழ்செவி மடுத்திவ்
வுலக வாணராய்ப் போகமுற் றுறைகுவ ரிவர்காண்.

(இ - ள்.) புலருமுன் - விடிவதற்கு முன்னரே, புனல் ஆடி - நீராடி, நீறு ஆடி - திருநீறு தரித்து, நம்புனிதன் இலகும் ஆலயம் விளக்கி - நமது இறைவன் விளங்கும் திருக்கோயிலைத் திருவலகிட்டு, நந்தனப்பணி இயற்றி - திருநந்தனப்பணி செய்து, மலர் கொய்து ஆய்ந்தனர் தொடுத்து - மலரெடுத்து ஆய்ந்து திருப்பள்ளித் தாமம் தொடுத்துச் சாத்தி, அரன் புகழ் செவி மடுத்து - இறைவன் புகழைச் செவி நிரம்பக் கேட்டு, இவ்வுலக வாணர் ஆய் - இவ்வுலகத்தில் வாழ்பவராய், போகம் உற்று உறைகுவர் இவர்காண் - போகந்துய்த்திருப்போர் இவர்.

ஆய்ந்தனர், முற்றெச்சம். தாதமார்க்கமாகிய சரியை நெறியினின்று சாலோக முற்றோர் இதிற் கூறப்பட்டனர். சரியையின் இயல்பினையும் பேற்றையும்,

"தாதமார்க்கஞ் சாற்றிற் சங்கரன்றன் கோயிற்
றலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ் சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்துபூந்தார் மாலை கண்ணி
புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்
தீதிறு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமும்
செய்துதிரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ
தியாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியும்
இயற்றுவதிச் சரியைசெய்வோ ரீசனுல கிருப்பர்"

என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் அறிக. (௪௰)

தூய ராகியைஞ் சுத்திசெய் தகம்புற மிரண்டின்
நேய ராய்விதி நெறியினுன் முகமனீ ரெட்டாற்
காயம் வாய்மன வொருமையா லர்ச்சித்துக் கடவுள்
நாய னாருகு குறைபத நண்ணின ரிவர்காண்.

(இ - ள்.) தூயர் ஆகி ஐஞ் சுத்தி செய்து - புனித முடையராய் ஐவகைச் சுத்தி செய்து, அகம் புறம் இரண்டின் நேயராய் - உள்ளும் புறம்பும் அன்புடையராய், விதி நெறியினால் - ஆகம நெறியினால், முகமன் ஈர் எட்டால் - பதினாறு வகை உபசாரத்தாலும், காயம் வாய் மன ஒருமையால் - உடல் உரை உள்ளமாகிய இம்மூன்றின் ஒருமைப்பாட்டுடன், அர்ச்சித்து - பூசித்து, கடவுள் நாயனார் அருகு உறை பதம் நண்ணினர் இவர்காண் - எல்லாத் தேவர்களுக்கும் இறைவனாகிய சிவபிரான் அணிமையில் உறையும் பதத்தினை அடைந்தவர் இவர்.

ஐஞ்சுத்தி - பூதசுத்தி, ஆன்ம சுத்தி, திரவிய சுத்தி, மந்திர சுத்தி, இலிங்க சுத்தி என்பன. பூத சுத்தியாவது தத்துவங்களைச் சடமென்றறிதல்; ஆன்ம சுத்தியா

வது அவ்வாறறிதல் ஆன்ம போதத்தா லன்று, திருவருளா லென்றுணர்தல்; திரவிய சுத்தியாவது ஆன்மா அறிவித்தாலன்றி அறியாதென வுணர்ந்து கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் பொருள் முழுதும் திருவருள் என்றுணர்தல்; மந்திர சுத்தியாவது திருவைந்தெழுத்தை முறைப்படி மாறி யுச்சரித்து அதன் உண்மையை உணர்தல்; இலிங்க சுத்தியாவது பதியாகிய சிவம் பசு பாசங்களின் பிரிவின்றி நின்று அவற்றைச் சேட்டிப்பிக்குந் தன்மையை உணர்ந்து அச்சிவம் இலிங்கத்தினும் எழுந்தருளியிருக்கு மென்றுணர்தல். சரியை புறத்தொண்டும், கிரியை புறம் அகம் இரண்டினும் செய்யுந் தொண்டும் ஆகலின் 'அகம்புற மிரண்டின் நேயராய்' என்றார். முகமன் ஈரெட்டு - சோடச வுபசாரம். கடவுளர்க்கு நாயனார் என்க. புத்திர மார்க்கமாகிய கிரியை நெறியினின்று சாமீப முற்றோர் இதிற் கூறப்பட்டனர். கிரியையின் இயல்பையும் பேற்றையும்,

'புத்திரமார்க் கம்புகலின் புதியவிரைப் போது
புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் டைந்து
சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்தி மானுஞ்
சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த
பத்தியினா லர்ச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்
பரிவினொடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி
நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்று வோர்கள்
நிமலன்ற னருகிருப்பர் நினையுங் காலே"

என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் அறிக. (௪௧)

கிளர்ந்த காலினு லங்கியை நிமிர்த்துமேற் கிடைத்து
வளர்ந்த பிங்கலை யிடைநடு வழியுகு மதியின்
விளைந்த வின்னமு துண்டுநம் விடையவன் வடிவங்
குளந்த னிற்குறித் தவனுருக் கொண்டவ ரிவர்காண்.

(இ - ள்.) கிளர்ந்த காலினால் - மேலெழுந்த பிராணவாயுவால், அங்கியை நிமிர்த்து - (மூலாதாரத்திலுள்ள) நெருப்பினை மேலே எழுப்பி, மேற் கிடைத்து - மேற் சென்று, வளர்ந்த பிங்கலை இடை நடுவழி உகும் - வளர்ந்த பிங்கலைக்கும் இடைக்கும் நடுவிலுள்ள சுழுமுனையின் வழியாகச் சொரிகின்ற, மதியின் விளைந்த இன் அமுது உண்டு - சந்திர மண்டிலத்தில் விளைந்த இனிய அமுதினை அருந்தி, நம் விடையவன் வடிவம் குளந்தனில் குறித்து - நமது இறைவனது திருவுருவத்தினைப் புருவமத்தியில் தியானித்து, அவன் உருக்கொண்டவர் இவர்காண் - அவன் வடிவத்தை அடைந்தவர் இவர்.

அங்கி - உடல் நடுவில் அக்கினி மண்டலத்தில் உள்ள மூலாக்கினி. பிராண வாயுவாலும் வன்னி பீசமந்திரத்தாலும் மூலக்கனலை மேலெழுப்பி என்க. மேல் - பிரமரந்திரம். பிங்கலை - வலது நாடி. இடை - இடது நாடி. நடு - சுழிமுனை நாடி. சுழி முனை வழியாக மேற் சென்று என்றுமாம். குளம் - நெற்றி; புருவ நடு. இவற்றின் இயல்புகளை யோக நூல்களில் விரிவாகக் காண்க. சகமார்க்கமாகிய யோக

நெறியினின்று சாரூப முற்ளுேர் இதிற் கூறப்பட்டனர். யோகத்தின் இயல்பையும் பேற்றையும்,

"சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டுஞ்
சலிப்பற்று முச்சதுர மூலாதா ரங்கள்
அகமார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங்
கணைந்துபோய் மேலேறி யலர்மதிமண் டலத்தின்
முகமார்க்க வமுதுடல முட்டத் தேக்கி
முழுச்சோதி நினைந்திருந்தன் முதலாக வினைகள்
உகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்றும்
உழத்தலுழந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர்"

என்னும் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தத்தால் அறிக. (௪௨)

முக்க ணுயகன் பொருட்டென வேள்விகள் முடித்துத்
தொக்க வேதிய ரிவர்புனற் சாலையித் தொடக்கத்
தக்க போறம் புகழ்பயன் றமைநன்கு மதிக்கும்
பொக்க மாறிய நிராசையாற் புரிந்தவ ரிவர்காண்.

(இ - ள்.) முக்கண் நாயகன் பொருட்டு என - மூன்று கண்களை யுடைய இறைவன் பொருட்டாக, வேள்விகள் முடித்துத் தொக்க வேதியர் இவர் - வேள்விகளைச் செய்து சிவபதம் அடைந்த அந்தணர்களிவராவர்; புனற்சாலை இத்தொடக்கம் தக்கபேர் அறம் - நீர்ச்சாலை வைத்தலாகிய இது முதலான தகுந்த பெரிய அறங்களை, புகழ்பயன் தமை நன்கு மதிக்கும் பொக்கம் மாறிய நிராசையால் - புகழையும் பயனையும் நன்கு கருதிச் செய்யும் பொய் நீங்கிய நிராசையுடன், புரிந்தவர் இவர்காண் - செய்தவர் இவர்.

புனற்சாலை - தண்ணீர்ப்பந்தர். புகழ் பயன் கருதிச் செய்யும் அறம் உண்மையறம் அன்றென்பார் 'புகழ்பயன்றமை நன்குமதிக்கும் பொக்க மாறிய' என்ருர். மேல் மூன்று செய்யுளிலும், சிவாகமங் கூறும் நான்கு நெறிகளுள் முன் மூன்று நெறியினின்றும் பதமுத்திகள் எய்திஞேர்களைக்கூறி, இச்செய்யுள் முதலியவற்ருற் பிறவாறு சிவனுல கடைந்தவர்களைக் கூறுகின்ருர். மறைநூல் கூறும் வேள்விகளைச் சிவன் பொருட்டுச் செய்த அந்தணர்களும், அறநூல் கூறும் பொதுவறங்களைப்பயன் கருதாது செய்தவர்களும் சிவனுலகில் வாழ்தல் இதிற் கூறப்பட்டது. (௪௩)

மறையி னூற்றினூற் றந்திர மரபினுன் மெய்யில்
நிறையு நீற்றினர் நிராமய னிருத்தனைந் தெழுத்தும்
அறையு நாவினர் பத்தரா யரன்புகழ் கேட்கும்
முறையி னுலிவர் வினைவலி முருக்கினுர் கண்டாய்.

(இ - ள்.) மறையின் ஆற்றினுல் - வேத நெறியினுலும், தந்திரமரபினுல் - ஆகம நெறியினுலும், மெய்யில் நிறையும் நீற்றினர் - உடலில் நிறைந்த திருநீற்றினை

யுடையவரும், நிராமயன் நிருத்தன் ஐந்து எழுத்தும் அறையும் நாவினர் - நோயற்றவனுகிய கூத்தப்பிரானது திருவைந்தெழுத்தையும் உச்சரிக்கின்ற நாவினை யுடையாருமாய், பத்தராய் அரன் புகழ் கேட்கும் முறையினுல் - அன்பராகி இறைவன் புகழைக் கேட்கின்ற முறைமையினுல், வினைவலி முருக்கினுர் இவர் - வினையின் வன்மையைக் கெடுத்தவர் இவர்.

வேத நெறியிலும் சிவாகமத்துறையிலும் நின்று சிவபிரானை வழிபட்டுப் பேறெய்திஞேர் இதிற் கூறப்பட்டனர். (௪௪)

மறைக ளின்சத வுருத்திர மந்திர நவின்ளுேர்
நிறைகொள் கண்டிகை நீறணி நீரரியா ரேனுங்
குறிகு ணங்குலன் குறித்திடா தன்பரைச் சிவனென்
றறியு மன்பினுற் பிறவிவே ரறுத்தவ ரிவர்காண்.

(இ - ள்.) மறைகளின் சத உருத்திர மந்திரம் நவின்ளுேர் - வேதங்களிலுள்ள சதவுருத்திர மந்திரத்தைக் கூறிஞேரும், நிறை கொள் கண்டிகை நீறு அணி நீரர் - நிறைந்த உருத்திராக்கமாலையும் திருநீறும் அணிந்த தன்மையை யுடையாரும், யாரேனும் - யாவராயினும், குறிகுணம் குலன் குறித்திடாது - அவர் பெயரையுங் குணத்தையுங் குலத்தையுங் கருதாது, அன்பரைச் சிவன் என்று அறியும் அன்பினுல்- அடியார்களைச் சிவபிரானே என்று அறிகின்ற அன்பினுலே, பிறவிவேர் அறுத்தவர் இவர்காண் - பிறவியின் மூலத்தை அறுத்தவர் இவர்.

வேத புருடனுக்கு உருத்திரம் கண்ணும், அதனுள்ளிருக்கும் திருவைந்தெழுத்துக் கண்மணியுமாம் என்று பெரியோர் கூறுவர். கண்டிகையும் நீறு மணிந்தார் எவராயினும் அவரை இன்னவாறு வழிபட வேண்டு மென்பதனை,

"எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி
உவராதே யவரவரைக் கண்டபோதங் குகந்தடிமைத் திறம்பேணி யுவந்து போற்றி
இவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்று சொல்லி யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமேபேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்ருப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே"

என்னும் தேவாரத்தால் அறிக. (௪௫)

ஆனஞ் சாடிய பாஞ்சுட ரிறைசிவ ஞான
தானஞ் செய்தவர் தருப்பணஞ் செய்தவர் சாம
கானஞ் செய்தவற் காலயங் கண்டுதா பித்தோர்
ஊனஞ் சேர்பிறப் பறுத்துவா ழுத்தம ரிவர்காண்.

(இ - ள்.) ஆன் அஞ்சு ஆடிய பரஞ்சுடர் இறை - பஞ்சகவ்விய மாடியபரஞ்சோதியாகிய இறைவனுடைய, சிவஞான தானம் செய்தவர் - சிவஞானத்தைத் தானஞ் செய்தவரும், தருப்பணம் செய்தவர் - தருப்பணஞ் செய்தவரும், சாமகா

னம் செய்தவற்கு - சாமகானம் பாடும் சிவபெருமானுக்கு, ஆலயம் கண்டு தாபித்தோர் - திருக்கோயில் எடுத்துப் பிரதிட்டை செய்தவருமாய், ஊனம் சேர் பிறப்பு அறுத்து வாழ் உத்தமர் இவர் காண் - குற்றம் பொருந்திய பிறப்பினைப் போக்கி வாழும் உத்தமர் இவர்.

சிவஞான தானமாவது அபர ஞானமாகிய மெய்ந் நூல்களை ஈதலும், அவற்றின் பொருளைப் பக்குவ முடையார்க்கு அறிவுறுத்தலும் முதலியன செய்தல். தருப்பணம் - சிவனைக்கருதி மந்திர நீர் இறைத்தல். (௪௬)

சிவனை யர்ச்சனை செய்பவர்க் கிசைவன செய்தோர்
அவனெ னக்குறித் தடியரைப் பூசைசெய் தாறு
சுவைய வின்னமு தருத்தினோர் தொண்டர்தம் பணியே
தவமெ னப்புரிந் துயர்ச்சியைச் சார்ந்தவ ரிவர்காண்.

(இ - ள்.) சிவனை அர்ச்சனை செய்பவர்க்கு - சிவபெருமானைப் பூசிப்பவருக்கு, இசைவன செய்வோர் - பொருந்தும் காரியங்களைச் செய்தவரும், அடியரை அவன் எனக்குறித்து - அடியார்களை அச்சிவ பெருமானே எனக்கருதி, பூசை செய்து - பூசித்து, ஆறு சுவைய இன் அமுது அருத்தினோர் - அறுவகைச் சுவையமைந்த இனிய உணவினை உண்பித்தவருமாய், தொண்டர் தம்பணியே தவம் எனப்புரிந்து - அடியார் பணியைச் செய்தலே தவமென்று கருதிச் செய்து, உயர்ச்சியைச்சார்ந்தவர் இவர்காண் - மேன்மையை அடைந்தவர் இவர்.

இசைவன - பொருந்திய உபகரணங்களை யளித்தலும் பணி செய்தலுமாம்.

ஆதி சுந்தரக் கடவுளுக் காலயம் பிறவும்
நீதி யாலருச் சனைபிற பணிகளு நிரப்பிப்
பூதி சாதன வழிநிலம் புரந்திவ ணடைந்த
கோதி லாதநின் குடிவழிக் கொற்றவ ரிவர்காண்.

(இ - ள்.) ஆதி சுந்தரக்கடவுளுக்கு - முதல்வராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு, ஆலயம் பிறவும் - திருக்கோயிலும் மற்றுள்ளனவும், நீதியால் அருச்சனை பிறபணிகளும் நிரப்பி - விதிப்படி அருச்சனையும் பிற திருப்பணிகளும் குறைவறச் செய்து, பூதி சாதனவழி - திருநீறு முதலிய சிவசாதன நெறியினால், நிலம் புரந்து - புவியினைக்காத்து, இவண் அடைந்த - இங்கு வந்த, கோது இலாத - குற்ற மில்லாத, நின் குடிவழிக் கொற்றவர் இவர் காண் - நின் மரபிற் றோன்றிய மன்னவர் இவர்.

ஆலயமும் பிறவும் அமைத்து என ஒரு சொல் வருவித் துரைத்தலுமாம். ௪௮

என்று வேத்திரங் கொடுகுறித் தெம்மிறை நந்தி
கொன்றை வேணியா னடியர்தங் குழாத்தினைத் தேற்றி
நின்று வீழ்ந்துவீழ்ந் தஞ்சலி முகிழ்த்திட நெறியே
சென்று வானவர் நாயகன் றிருமுன்பு விடுத்தான்.

(இ - ள்.) என்று - என்று கூறி, வேத்திரம் கொடு குறித்து - பிரம்பினாற் சுட்டிக் காட்டி, எம் இறை நந்தி - எமது தலைவனாகிய திருநந்தி தேவன்; கொன்றை வேணியன் - கொன்றை மாலையை யணிந்த முடியை யுடைய இறைவனது, அடியர்தம்குழாத்தினைத் தேற்றி - அடியார் கூட்டத்தினைத் தெரிவித்து, நெறியே - முறைப்படியே, நின்று வீழ்ந்து வீழ்ந்து அஞ்சலி முகிழ்த்திட - (பாண்டியன்) ஒவ்வோரிடத்தினும் நின்று பலமுறை விழுந்து வணங்கிக் கைகூப்ப, சென்று - (அவனைக் கொண்டு) சென்று, வானவர் நாயகன் திருமுன்பு விடுத்தான் - தேவர்கள் தலைவனாகிய சிவபெருமான் திருமுன் விடுத்தனன்.

பிரமன் முதலாகப் பாண்டியர் ஈறாக இது காறும் கூறப்பெற்றோரை அடியார் தங்குழாம் என்றார். நந்தி குறித்துத் தேற்றிச் சென்று விடுத்தான் என வினை முடிக்க. (௪௯)

மறைக ளாகமம் வடிவெடுத் திருபுடை வாழ்த்த
நறைகொள் யாழ்தல்இத் தும்புரு நாரதர் பாட
அறைகொள் வண்டிமிர் கொம்பரி னரம்பைய ராடக்
குறைகொள் வானவர் பதங்கிடை யாதிறை கொள்ள.

(இ - ள்.) மறைகள் ஆகமம் வடிவு எடுத்து - வேதங்களும் ஆகமங்களும் உருவங்கொண்டு, இருபுடை வாழ்த்த - இரண்டு பக்கங்களிலும் நின்று வாழ்த்தவும், நறைகொள் யாழ்தழீஇ - இனிய இசையமைந்த யாழினைத்தழுவி, தும்புரு நாரதர் பாட - தும்புருவும் நாரதரும் நின்று பாடவும், அறைகொள் வண்டு இமிர் கொம்பரின் - இசை பாடும் வண்டுகள் ஒலிக்கும் பூங்கொம்பு போல, அரம்பையர் ஆட - தேவமகளிர் ஆடவும், குறை கொள் வானவர் பதம் கிடையாது இறை கொள்ள - குறையிரக்குந் தேவர்கள் காண்டற் குரிய செவ்வி பெறாது காத்திருக்கவும்.

நறை - தேன்; தேன் போலும் இன்னிசைக் காயிற்று. தழீஇ, சொல்லிசை யளபெடை. அறை - பாடுதல்; முதனிலைத் தொழிற் பெயர். இறை கொள்ள - தங்க; ஒரு சொல். (௫௰)

மதங்க விழ்க்குமால் வரைமுக மைந்தனுஞ் சூரன்
கதங்க விழ்த்தவேற் கந்தனுங் கருதலன் வேள்வி
விதங்க விழ்த்தவாள் வீரனும் வெயின்முடித் தார்தேன்
பதங்க விழ்ப்பவீழ்ந் தேயின பணிவழி நிற்ப.

(இ - ள்.) மதம் கவிழ்க்கும் மால்வரை முகம் மைந்தனும் - மதத்தைக் கொட்டும் பெரியமலை போன்ற யானையின் முகத்தை யுடைய மூத்த பிள்ளையாரும், சூரன் கதம் கவிழ்த்த வேல் கந்தனும் - சூரபன்மனது சினத்தை அறக்கெடுத்த வேற்படை யேந்திய முருகக்கடவுளும், கருதலன் வேள்விவிதம் கவிழ்த்த வாள்வீரனும் - பகைவனாகிய தக்கன் வேள்விவகையினை அழித்த வாட்படை யேந்திய வீரபத்திரக் கடவுளும், வெயில் முடித்தார் - ஒளியினை யுடைய முடியிலணிந்த மாலைகள், பதம்

தேன் கவிழ்ப்ப - செவ்வியுள்ள தேனைச்சிந்தும்படி, வீழ்ந்து எயின பணிவழி நிற்ப - வீழ்ந்து வணங்கி எவின பணியின் வழியே நிற்கவும்.

மதங்கவிழ்க்கும் என்ற அடையால் வரை யானையாயிற்று. கவிழ்த்த வேல் என்க. பதம் - செவ்வி. எயின - எவின. (௫௧)

தூங்கு தானையை யொதுக்கிவாய் துணைக்கரம் பொத்தி
ஒங்கு மாலயன் றங்குறை யொதுங்கிநின் றுரைப்ப
வாங்கு வான்சிலை யிந்திரன் முதற்றிசை வாணர்
தாங்க டாம்புரி காரியக் குறைநின்று சாற்ற.

(இ - ள்.) தூங்கு தானையை ஒதுக்கி - தொங்குகின்ற முன்றானையை ஒதுக்கி, வாய் துணைக்கரம் பொத்தி - வாயினை இரண்டு கைகளாலும் பொத்தி, ஒதுங்கி நின்று - ஒருபுறமாக ஒதுங்கி நின்று, ஓங்கும் மால் அயன் தம் குறை உரைப்ப - சிறந்த திருமாலும் அயனும் தங்கள் குறையினைக் கூறவும், வாங்குவான் சிலை இந்திரன் முதல் திசை வாணர் - வளைந்த வானவில்லை யுடைய இந்திரன் முதலிய திசைக்காவலர்கள், நின்று - ஒரு புறமாக நின்று, தாங்கள் புரி காரிய குறை சாற்ற - தாங்கள் புரிந்துவரும் காரியங்களின் குறைகளைக் கூறவும்.

மாலயன் ஒதுக்கிப் பொத்தி ஒதுங்கி நின்று குறை உரைப்ப என்க. தாம், அசை. (௫௨)

எழுவி னேடுதண் டேந்திவாய் மென்றெயி றதுக்கிக்
குழுமு பாரிடத் தலைவருங் கோடிகூற் றொதுங்கி
விழும மூழ்கிமெய் பனித்திட விதிர்க்குமுக் குடுமிக்
கழுமு ளேந்திய கணத்தவர் கடைதொறுங் காப்ப.

(இ - ள்.) எழுவினோடு தண்டு ஏந்தி - வளைதடியையும் தண்டத்தையும் ஏந்தி, வாய் மென்று எயிறு அதுக்கி - வாயினைமென்று பற்களை அதுக்கி, குழுமு பாரிடத் தலைவரும் - கூடிய பூதகணத் தலைவரும், கோடி கூற்று ஒதுங்கி - அளவிறந்த கூற்றுவர்கள் ஒதுங்கி, விழுமம் மூழ்கி மெய் பனித்திட - துன்பத்துள் முழுகி உடல் நடுங்க, விதிர்க்கும் - அசைக்கின்ற, முக்குடுமிக் கழுமுள் ஏந்திய கணத்தவர் - மூன்று சிகையினை யுடைய சூலப்படை ஏந்திய சிவகணத்தலைவர்களும், கடைதொறும் காப்ப - வாயில் தோறும் காவல் பூண்டு நிற்கவும்.

பாரிடம் - பூதகணம். கணத்தவரும் என எண்ணும்மை விரிக்க. (௫௩)

சித்தர் வானவர் தானவர் சாரணர் திணிதோள்
வைத்த யாழினர் கின்னரர் மாதவ ரியக்கர்
பைத்த பாரிடர் காருடர் பாதல வாணர்
சுத்த யோகியர் முதற்கணத் தொகையெலாம் பரவ.

(இ - ள்.) சித்தர் வானவர் தானவர் சாரணர் - சித்தரும், வானவரும் அவுணரும் சாரணரும், திணிதோள் வைத்த யாழினர் - வலிய தோளின்கண் வைத்த

யாழினையுடைய விஞ்சையரும், கின்னரர் மாதவர் இயக்கர் - கின்னரரும் மாதவரும் இயக்கரும், பைத்த பாரிடர் காருடர் - பரவிய பூதகணத் தலைவரும் கருடரும், பாதல வாணர் - நாகரும், சுத்த யோகியர் முதல் கணத் தொகை எலாம் பரவ - தூய சிவயோகியரும் முதலாகிய பல கணங்களும் துதிக்கவும்.

பைத்த - பரந்த என்னும் பொருட்டு. (௫௪)

இனிவ ரும்பிறப் பறுத்தெமைக் காத்தியா லெனத்தங்
கனிவ ரும்பிய வன்பெழு கருணையா ரமுதைப்
பனிவ ருந்தடங் கண்களாற் பருகிமெய் பனிப்ப
முனிவர் சங்கர சிவசிவ வெனமுறை முழங்க.

(இ - ள்.) இனி வரும் பிறப்பு அறுத்து - மேல்வரும் பிறப்பினை வேரறுத்து, எமைக் காத்தி என - எங்களைக் காக்கக் கடவை என்று வேண்டி, தம் கனிவு அரும்பிய அன்பு எழு கருணை ஆர் அமுதை - தங்கள் கனிவு தோன்றிய அன்பின்கண் விளைந்த அருள் நிறைந்த அமுதினை, பனி வரும் தடம் கண்களால் பருகி - ஆனந்த நீர்த்துளி வருகின்ற பெரிய கண்களாகிய வாயாற் பருகி, மெய் பனிப்ப - உடல் நடுங்க, முனிவர் சங்கர சிவசிவ என முறை முழங்க - முனிவர்கள் சங்கர சிவசிவ என்று முறையே முழங்கவும்.

அன்பெழு கருணை யாரமுது என்ற கருத்தினை,

"அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த வாரமுதே"

என்னும் திருவாசகத்திற் காண்க. ஆல், அசை. (௫௫)

வரந்த வாதன யாவர்க்கும் வரன்முறை வழங்கி
முருந்த வாநகை* மலைக்கொடி முகிழ்நகை யரும்பத்
திருந்த வாயிரங் கதிர்விடு சிங்கமெல் லணைமேல்
இருந்த நாயக னிருக்கைகண் டிறைஞ்சின னிறைவன்.

(இ - ள்.) யாவர்க்கும் வரன் முறை - அனைவருக்கும் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப, தவாதன வரம் வழங்கி - கெடாதனவாகிய வரங்களை அருளிச் செய்து, முருந்து அவாம் நகை மலைக்கொடி - மயிலிறகின் அடியும் விரும்பும் பல் வரிசைகளையுடைய மலை வல்லியாகிய உமை யம்மையார், முகிழ் நகை அரும்ப - புன்னகை செய்ய, திருந்த ஆயிரம் கதிர் விடு சிங்க மெல் அணைமேல் - திருத்தமாக அளவிறந்த ஒளி விடுகின்ற மெல்லிய சிம்மாதனத்தின்மேல், இருந்த நாயகன் இருக்கை கண்டு - வீற்றிருந்த இறைவனுடைய இருப்பினைத் தரிசித்து, இறைவன் இறைஞ்சினன் - வரகுண வேந்தன் வணங்கினன்.

முருந்த வாணகை என்னும் பாடத்திற்கு முருந்து போலும் ஒள்ளிய நகை என்றுரைத்துக் கொள்க; இதற்கு அ அசை. ஆயிரஞ் சிங்கஞ் சுமந்த அணையென்றுமாம்.

(பா - ம்.) * முருந்த வாணகை.

உரைக ளுந்தடு மாறமெய் யுரோமமுஞ் சிலிர்ப்பக்
கரையி றந்தவின் னருட்பெருங் கடலிலன் பென்னுந்
திரையி றந்தவா றீர்த்திட மிதந்துபோய்ச் செப்பின்
வரையி றந்தவா னந்தவா ரமுதைவாய் மடுத்தான்.

(இ - ள்.) உரைகளும் தடுமாற - சொற்கள் குழற, மெய் உரோமமும் சிலிர்ப்ப - உடல் புளகம் போர்ப்ப, கரை இறந்த இன் அருள் பெருங் கடலில் - எல்லையில்லாத இனிய பெரிய அருட்கடலின்கண், அன்பு என்னும் திரை இறந்த ஆறு ஈர்த்திட - அன்பாகிய அலையில்லாத ஆறு இழுத்துச் செல்ல, மிதந்து போய் - அதில் மிதந்து சென்று, செப்பின் வரை இறந்த - சொல்லின் எல்லையைக் கடந்த, ஆனந்த ஆர் அமுதை வாய் மடுத்தான் - - பேரின்பமாகிய அரிய அமிழ்தத்தை உண்டான்.

உரை தடுமாறல் முதலியன அன்பின் மிகுதியால் விளைவன. மணிவாசகரும் 'அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள' என அன்பை ஆறுகக் கூறினர். கலக்கமற்ற பேரன்பானது இழுத்துச் செல்ல வருத்தமின்றிச் சென்று இறைவனைக் கண்டு சிவானந்தத்திற் றிளைத்தமையை இங்ஙனம் உருவகித்தார். கடலென்றதற்கேற்ப அமுதென்றார்; இதன் நயம் பாராட்டற் பாலது. (௩எ)

தன்பு லன்களுங் கரணமுந் தன்னவே யாக்கி
அன்பு டம்புகொண் டவனெதி ரருட்சிவ லோகம்
பின்பு பண்டுபோன் மதுரையாப் பிராட்டியுந் தானும்
முன்பி ருந்தவா றிருந்தனன் சுந்தர மூர்த்தி.

(இ - ள்.) தன் புலன்களும் கரணமும் தன்னவே ஆக்கி - தன் இந்திரியங்களையும் அந்தக் கரணங்களையுந் தன்னுடையனவாகவே செய்து, அன்பு உடம்பு கொண்டவன் எதிர் - அன்பே வடிவமாகக் கொண்டு நின்ற வரகுண பாண்டியனெதிரே, அருள் சிவலோகம் - கருணை வடிவமாகிய சிவலோகமானது, பின்பு பண்டுபோல் மதுரையா - பின் முன்புபோல மதுரையாக, சுந்தர மூர்த்தி - சோமசுந்தரக் கடவுள், பிராட்டியும் தானும் - உமையம்மையும் தானும், முன்பு இருந்தவாறு இருந்தனன் - முன்பு இருந்தது போலவே இருந்தருளினன்.

தன்னவாக்குதல் - விடயங்களிற் செல்லாது தனக்கு அடங்கி யிருக்கச் செய்தல். ஆக என்பது ஈறு தொக்கது. பிராட்டியும் தானும் இருந்தனன் என்றது வழுவமைதி;

"தானுந்தன் றையலும் தாழ்சடையோ னண்டிலனேல்" என்புழிப் போல. (௩அ)

வேந்தர் சேகரன் வரகுணன் விண்ணிழி கோயில்
ஏந்தல் சேவடி யிறைஞ்சிநின் றிறையருட் பெருமை
ஆய்ந்த வாவுதன் னகம்புக வின்பமோ டன்பு
தோய்ந்து தாரைநீர் துளும்பநாக் குழறிடத் துதிப்பான்.

(இ - ள்.) வேந்தர் சேகரன் வரகுணன் - மன்னர்கட்கு ஒருமுடிபோல்பவனாகிய வரகுண பாண்டியன், விண் இழி கோயில் ஏந்தல் சேவடி இறைஞ்சி - வானினின்றும் இறங்கிய இந்திர விமானத்தின் கண் வீற்றிருக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளின் சிவந்த திருவடிகளைப் பணிந்து, நின்று - திருமுன் நின்று, இறை அருள் பெருமை - இறைவனது திருவருட் பெருக்கம், ஆய்ந்த அவாவு தன் அகம்புக - ஆராய்ந்து விரும்பும் தனது உள்ளத்திற் புகுந்த வளவில், இன்பமோடு அன்பு தோய்ந்து - பேரின்பத்திலும் அன்பினும் அழுந்தி, தாரை நீர் துளும்ப - கண்களில் ஆனந்த நீர் ததும்பவும், நாக்குழறிட - நாவானது குழறவும், துதிப்பான் - பரவுவா னாயினன்.

அவன் கண்ட காட்சியும் எய்திய இன்பமும் கனவுபோல் உள்ளத்திற் றோன்ற அதனை ஆராய்ந்தவிடத்து இறைவனது திருவருட் பெருமை புலனாயினமையின் துதிப்பானாயினன் என்க. (௩௯)

[கொச்சகக்கலிப்பா]

நாயினே னென்னை* நடுக்கும் பழியகற்றித்
தாயினே ராகித் தலையளித்தாய் தாள்சரணஞ்
சேயினேன் காணச் சிவலோகங் காட்டிப்பின்
கோயினேர் நின்றவருட் குன்றேநின் றாள்சரணம்.

(இ - ள்.) நாயினேன் என்னை - நாய் போன்ற அடியேனை, நடுக்கும் பழி அகற்றி - வருத்துகின்ற கொலைப் பாவத்தினின்றும் நீக்கி, தாயின் நேராகி - தாயே போன்று, தலை யளித்தாய் தாள் சரணம் - தலையளி செய்து ஆண்டவனே நின் திருவடிகட்கு வணக்கம்; சேயினேன் காண - நின் திருவருளுக்குச் சேய்மையிலுள்ள யானுங் கண்டு களிக்க, சிவலோகங் காட்டி - சிவபுரத்தைக் காண்பித்தருளி, பின் - பின்னர், கோயில் நேர் நின்ற - திருக்கோயிலில் என்னெதிரே நின்றருளிய, அருள் குன்றே - கருணை மலையே, நின் தாள் சரணம் - நினது திருவடிகளுக்கு வணக்கம்.

"பாலினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப் பரிந்து"

என்ற திருவாசகம் இங்கே சிந்திக்கற் பாலது. சேய்மை - தூரம். (௪௰)

மாழாந்து செய்யும் வினைவழிபோய் வன்னரகிற்
றாழா தடியனேற் கன்புதந்தாய் தாள்சரணம்
ஏழாகி நான்கு வகையா யெழுபிறப்பும்
பாழாக வென்னைப் பணிகொண்டாய் தாள்சரணம்.

(இ - ள்.) மாழாந்து செய்யும் வினைவழிபோய் - மயங்கிச் செய்கின்ற வினையின் வழியே சென்று, வல் நரகில் தாழாது - கொடிய நரகத்தில் அழுந்தாத வண்ணம், அடியனேற்கு அன்பு தந்தாய் - அடியேனுக்கு அன்பினை யளித்தவனே, தாள்

(பா - ம்.) * நாயினேன் றன்னை.

சரணம் - நினது திருவடிகளுக்கு வணக்கம்; எழு ஆகி நான்கு வகையாய் எழுபிறப்பும் பாழாக - எழு வகைப்பட்டு நால்வகைத் தோற்றமாக வாராநின்ற பிறவிகள் அனைத்தும் பாழ்பட, என்னைப் பணிகொண்டாய் தாள்சரணம் - அடியேனை எவல் கொண்டவனே நின் திருவடிகட்கு வணக்கம்.

எழு - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பன. நான்குவகை - அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்பன. எழு - எழுகின்ற; உண்டாகின்ற. (௬௧)

வெங்கட் பழியின் வினையேனை வேருக்கித்
திங்கட் குலக்களங்கந் தீர்த்தாய்நின் ருள்சரணம்
அங்கட் சிவபுரமுண் டன்புடையார்க் கென்பதையின்
றெங்கட்குக் காட்டி யிசைவித்தாய் தாள்சரணம்.

(இ - ள்.) வினையேனை - தீவினையுடைய என்னை, வெங்கண் பழியின் வேறு ஆக்கி - கொடிய பழியினின்றும் வேறுபடுத்தி, திங்கள்குலக் களங்கம் தீர்த்தாய் - சந்திர குலத்திற்கு வந்த மறுவைத் தொலைத்தவனே, நின் தாள்சரணம் - நினது திருவடிகளுக்கு வணக்கம்; அன்பு உடையார்க்கு அங்கண் சிவபுரம் உண்டு என்பதை - அன்புடையார்களுக்கு அழகிய இடத்தையுடைய சிவலோகம் உண்டு என்று நூல் கூறுவதை, இன்று - இப்பொழுது, எங்கட்குக் காட்டி இசைவித்தாய் - அடியேங்களுக்குக் காண்பித்து இசையச் !செய்தவனே, தாள்சரணம் - நின் திருவடிகட்கு வணக்கம்.

தானுற்ற பழியால் தனது குலத்திற்கே களங்கமுண்டாகுமெனக் கருதினுகலின் 'திங்கட்குலக் களங்கம் தீர்த்தாய்' என்ருன். அங்கண் என்பதற்கு அவ்விடம் என்றும், மறுமை என்றும் உரைத்தலுமாம். ஆகம வளவையால் அறியப்படுவதைக் காட்சியளவையானும் அறியச்செய்தாய் என்றனனென்க. (௬௨)

[கலி நிலைத்துறை]

என்ன வேத்தியின் னருள்முகந் தீறிலா வன்பாற்
பின்னர் வேறுபல் பூசையும் பிறக்குவித் திருந்தான்
மன்ன ரேறடை யார்க்கொரு மடங்கலே றடல்வேற்
றென்ன ரேறெனத் தோன்றிய வரகுண தேவன்.

(இ - ள்.) என்ன எத்தி - என்று துதித்து, மன்னர் ஏறு - அரசர்களுள் ஆண் சிங்கம்போன்றவன், அடையார்க்கு ஒரு மடங்கல் ஏறு - பகைவர்களுக்கு ஒரு இடியேந்திய பாண்டியர்களுள் ஏறுபோன்றவன், அடல்வேல் தென்னர் ஏறு - வெற்றி பொருந்திய வேற்படை என்னும்படி பிறந்த வரகுணதேவ னென்னும் பாண்டியன், என தோன்றிய வரகுணதேவன் - இனிய திருவருளை முகந்துண்டு, ஈறு இலா அன்பால் - அழிவில்லாத அன்பினால், இன் அருள் முகந்து - பின்னர் வேறு பல் பூசையும் பிறக்குவித்து இருந்தான் - பின் பல வேறுவகைப் பட்ட பூசனைகளையும் விளங்கச் செய்வித்து இருந்தனன்.

பிறங்குவித்து என்பது வலித்தலாயிற்று. மடங்கல் - இடி. தென்னர் ஏறு - பாண்டியருட் சிறந்தவன். (௬௩)

என்ற தென்மலை முனிவனை யிருடிக ணோக்கி
அன்று வாசவன் பழிகரி சாபமந் தணனைக்
கொன்று தாயொடுங் கூடிய கொடுவினை முதலாத்
துன்று பாவமு மதுரையிற் ருலைத்தன னன்ரே.

(இ - ள்.) என்ற - என்று கூறியருளிய, தென்மலை முனிவனை - பொதியின் மலையையுடைய அகத்திய முனிவனை, இருடிகள் நோக்கி - முனிவர்கள் பார்த்து, அன்று - முன்பு, வாசவன் பழி - இந்திரன் பழியையும், கரிசாபம் - வெள்ளையானை சாபத்தையும், 'அந்தணனைக் கொன்று தாயொடுங் கூடிய கொடுவினை முதலாத் துன்று பாவமும்-- தந்தையாகிய அந்தணனைக் கொன்று தாயுடன் கலவி செய்த மாபாதக முதலாக மிக்க பாவங்களையும், மதுரையில் தொலைத்தனன் அன்ரே - மதுரையிலேயே போக்கி யருளினுன் அல்லவா.

வேறிடங்களிற் செய்த பாவ முதலாயினவும் முன்பு இம்மதுரையிலே போக்கப்பட்டன என்றவாறு. தேவர், மனிதர், விலங்கு என்னும் எவ்வுயிரின் பாவத்தையும் இந்நகரிற் போக்கினன் என்பதற்கு வாசவன், கரி, மாபாதகன் வரலாறுகள் சுட்டப் பெற்றன. இத் திருவிளையாடற் சரிதம் அகத்தியரால் முனிவர்கட்குக் கூறப்பட்டதென்பதனைப் புராண வரலாற்றுட் காண்க. (௬௪)

பரம னெண்குணன் பசுபதி வரகுணற் பற்றும்
பிரம வன்பழி யிடைமரு திடைவிட்டுப் பெயர
வரம ளித்தவா றென்னைகொல் வள்ளலே யிதனைத்
திரமு றப்புக லெமக்கென முனிவர்கோன் செப்பும்.

(இ - ள்.) பரமன் எண்குணன் பசுபதி - (அங்ஙனந் தீர்த்தருளிய) பரமனும் எட்டுக் குணங்களையுடையவனும் பசுபதியுமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், வரகுணன் பற்றும் பிரம வன்பழி - வரகுணனைப் பிடித்த கொடிய பிரமசாயை, இடைமருது இடைவிட்டுப் பெயர வரம் அளித்தவாறு என்னைகொல் - திருவிடைமருதூரின்கண் விட்டு நீங்குமாறு வரங் கொடுத்தது என்னையோ, வள்ளலே இதனைத் திரம் உற எமக்குப் புகல் என - வள்ளலே இச்செய்தியை எங்களுக்கு ஐயுறவு நீங்கக் கூறியருளுவாயாக என்று வேண்ட, முனிவர்கோன் செப்பும் - முனிவர் வேந்தனுகிய அகத்தியன் கூறி யருளுவான்.

திரம் - உறுதி. கொல், அசை. (௬௫)

பூத நாயகன் சுந்தரன் புண்ணிய மூர்த்தி
யாத லாலன்ன தலத்துறை யடியவ ரஞ்சிப்
பாத கஞ்செயா தொழுகுறா உம் படிநினைந் தினைய
தீது றாஉம்பழி தனையிடை மருதினிற் றீர்த்தான்.

(இ - ள்.) பூதநாயகன் சுந்தரன் - பூதங்கட்கு இறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், புண்ணியமூர்த்தி ஆதலால் - அறவடிவினன் ஆதலின், அன்னதலத்து உறை அடியவர் - அந்தப்பதியில் உறையும் அடியார்கள், அஞ்சி பாதகம் செய்யாது ஒழுகுறூஉம்படி நினைந்து-பயந்து பாவஞ்செய்யாது ஒழுகுமாறு திருவுளங்கொண்டு, இனைய தீது உறூஉம் பழிதனை - இந்தத் தீமை மிக்க பழியினை, இடைமருதினில் தீர்த்தான் - திருவிடைமருதூரில் தீர்த்தருளினன்.

பூதம் - ஆன்மா. அன்ன, இனைய என்பன சுட்டுத்திரிபுகள். அளபெடைகள் இன்னிசை நிறைக்க வந்தன. (௫௬)

என்றகத்திய முனியிறை யிறைகொடுத் தியம்ப
நன்றெ னச்சிரம் பணிந்து*மெய்ஞ் ஞானவா னந்தந்
துன்றி நற்றவர் சுந்தரச் சோதிசே வடிக்கீழ்
ஒன்று மற்புத வானந்த வுததியுட் குளித்தார்†.

(இ - ள்.) என்று அகத்தியமுனி இறை - என்று அகத்தியனாகிய முனி மன்னன், இறை கொடுத்து இயம்ப - விடை கொடுத்தருள, நல் தவர் - நல்ல தவத்தினையுடைய முனிவர்கள், நன்று எனச் சிரம்பணிந்து - நன்று என்று சிரமசைத்து, மெய் ஞானம் ஆனந்தம் துன்றி - உண்மையறி வானந்தத்தில் தோய்ந்து, சுந்தரச் சோதி சேவடிக்கீழ் ஒன்றும் - சோமசுந்தரக் கடவுளின் சிவந்த திருவடியின்கீழ்ப் பொருந்தும், அற்புத ஆனந்த உத்தியுள் குளித்தார் - அற்புதமாகிய பேரின்பக் கடலில் மூழ்கினார்கள்.

அகத்தியனாகிய முனியிறை என்க. இறை - விடை. மெய்ஞ்ஞான வானந்தம் - சச்சிதானந்தம். (௫௭)

[கொச்சகக் கலிப்பா]

அன்னதனித் தொன்மதுரை யன்றுதொடுத் தின்றெல்லை
தன்னனைய தாயகில தலங்கள்சிகா மணியாகிப்
பொன்னகரின் வளஞ்சிறந்து பூவுலகிற் சிவலோகம்
என்னவிசை படப்பொலிந்த தேழிரண்டு புவனத்தும்.

(இ - ள்.) அன்னதனி தொல் மதுரை - அந்த ஒப்பற்ற பழைய மதுரைப்பதி, அன்று தொடுத்து இன்று எல்லை - அன்றுமுதல் இன்று வரையும், தன் அனையதாய் - தனக்குத்தானே நிகரானதாய், அகில தலங்கள் சிகாமணியாகி - எல்லாத் தலங்களுக்கும் ஒரு முடிமணியாய், பொன் நகரின் வளம் சிறந்து - தேவ உலகத்தினும் வளம் மிக்கு, ஏழ் இரண்டு புவனத்தும் பூ உலகில் சிவலோகம் என்ன இசைபடப் பொலிந்தது - பதினான்கு உலகங்களினும் பூலோக சிவலோகமென்று கூறப் புகழுடன் விளங்கியது.

வேறு ஒப்பாவ தில்லை யென்பார் 'தன்னனையதாய்' என்றார். இதனால் மதுரைக்குப் பூலோக சிவலோகம் என்னும் பெயருண்டானமை கூறப்பட்டது. (௫௮)

ஆகச் செய்யுள் - உ0௫௰.

(பா - ம்.) *பனித்து. †களித்தார்.

க. ப. 41

விறகுவிற்றது

நாற்பத்தொன்றாவது

விறகுவிற்ற படலம்

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

[illegible] பிரமன் தேட நீண்டவன் றென்னற் கேழின்
[illegible] வேலோன் தந்தைக் காட்டிய முறையி தையன்
[illegible] நடந்து பாடிப் பாணன்றன் விறகா ளாகி
அடிமையென் றடிமை கொண்ட வருட்டிற மெடுத்துச் சொல்வாம்

(இ - ள்.) நெடியவன் பிரமன் தேட நீண்டவன் - திருமாலும் பிரமனும் தேட (அவர்கட்குக் கிட்டாமல் [illegible]) வளர்ந்த சோதிவடிவாகிய கடவுள், தென்னற்கு - வரகுண பாண்டியனுக்கு, [illegible] [illegible] காட்டிய முறை [illegible] காட்டியருளிய திருவிளையாடல் இதுவாகும் [illegible] - (இனி) அவ் விறைவனே, [illegible] விறகு [illegible] விறகு சுமந்து விற்கும் ஆளாகி [illegible] [illegible] அடிமை [illegible] அடிமைகொண்ட - பாணபத்திரனுக்கு [illegible] அருள் திறம் எடுத்துச் சொல்வாம் [illegible].

[illegible]

[illegible]

(க)

[illegible]

நாற்பத்தொன்றுவது

விறகுவிற்ற படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

நெடியவன் பிரமன் றேட நீண்டவன் றென்னற் கேழின்
முடியதாஞ் சிவலோ கத்தைக் காட்டிய முறையி தையன்
படிமிசை நடந்து பாடிப் பாணன்றன் விறகா ளாகி
அடிமையென் றடிமை கொண்ட வருட்டிற மெடுத்துச் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) நெடியவன் பிரமன் தேட நீண்டவன் - திருமாலும் பிரமனுந் தேட (அவர்கட்குக் கிட்டாமல் ஒளிப்பிழம்பாய்) வளர்ந்த சோமசுந்தரக் கடவுள், தென்னற்கு - வரகுண பாண்டியனுக்கு, எழின் முடியதாம் சிவலோகத்தை - எழு உலகங்கட்கும் முடியாகவுள்ள சிவபுரத்தை, காட்டிய முறை ஈது - காட்டியருளிய திருவிளையாடல் இதுவாகும்; ஐயன் - (இனி) அவ் விறைவனே, படிமிசை விறகு ஆள் ஆகி நடந்து பாடி - புவியின்மேல் விறகு சுமந்து விற்கும் ஆளாகி நடந்து இசை பாடி, பாணன் தன் அடிமை என்று அடிமைகொண்ட - பாணபத்திரனுக்கு அடிமை என்று கூறி அவனை அடிமைகொண்டருளிய, அருள் திறம் எடுத்துச் சொல்வாம் - திருவருளின் திறத்தை எடுத்துக் கூறுவாம்.

எழு - எழுலகங்கள்; ஆகுபெயர். முடியது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. எழுலகங்களையும் அவற்றின் முடியாகச் சிவலோகம் விளங்குதலையும்,

"புவலோகங் கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக் கெண்ணிறந்த போக மூட்டுஞ்
சுவலோகங் கடந்துபோய் மகலோகஞ் சனலோகந் துறந்து மேலைத்
தவலோகங் கடந்துபோய்ச் சத்தியலோ கங்கடந்து தண்டு ழாயோன்
நவலோகங் கடந்துலக நாயகமாஞ் சிவலோக நண்ணி னாரே"

என, மேல் மலயத்துவசனை யழைத்த படலத்திற் கூறியிருப்பது காண்க. வானோர்க்கும் அரியனும் இறைவன் அடியார்க்கு எளியனா யிருக்குந் தன்மை தோன்ற 'நெடியவன் பிரமன் றேட நீண்டவன்...விறகாளாகி அடிமையென்று' என்றனர். நெடியவன் றேட நீண்டவன், அடிமையென்று அடிமைகொண்ட என்பவற்றின் நயம் ஓர்ந்துணர்க. தன், சாரியை. (க)

மன்றலந் தெரியன் மார்பன் வரகுணன் செங்கோ லோச்சிப்
பொன்றலங் காவ லானிற் பொலியுநா ளேம நாதன்
என்றொரு விறல்யாழ்ப் பாணன் வடபுலத் திருந்தும் போந்து
வென்றிகொள் விருதி னோடும் விஞ்சைசூழ் மதுரை சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) மன்றல் அம் தெரியல் மார்பன் வரகுணன் - மணம் பொருந்திய அழகிய மாலையை யணிந்த மார்பினை யுடையனாகிய வரகுண பாண்டியன், செங்கோல் ஓச்சி - செங்கோல் நடாத்தி, பொன் தலம் காவலானில் பொலியுநாள் - பொன்னுலகினைப் புரக்குந் தேவேந்திரனைப்போல விளங்கு நாளில், ஏமநாதன் என்று ஒரு விறல் யாழ்ப்பாணன் - ஏமநாதன் என்னும் ஒரு வெற்றியை யுடைய யாழ்ப்பாணன், வடபுலத்திருந்தும் போந்து - வட நாட்டினின்றும் வந்து; வென்றி கொள் விருதினேடும் - வெற்றியினுற் கொள்ளப்பட்ட விருதுகளோடும், விஞ்சை சூழ் மதுரை சார்ந்தான் - கல்வி மிக்க மதுரையை அடைந்தான்.

யாழ்ப்பாணன் - யாழாற் பாடும் பாணன். முன் பலரை இசையில் வென்று விருதுகள் பெற்றவனென்பது 'வென்றிகொள் விருதினேடும்' என்பதனுற் பெறப் பட்டது. விருதினேடும் போந்து மதுரை சார்ந்தான் என்க. (௨)

பூழியர் பெருமான் கோயில் புகுந்துவேத் தவையத் தெய்திச்
சூழிமால் யானை யானைத் தொழுதுபல் புகழ்கொண் டாடி
எழிசை மழலை வீணை யிடந்தழீஇச் சுருதி கூட்டி
வாழியின் னிசைத்தேன் மன்ன னஞ்செவி வழியப் பெய்தான்.

(இ - ள்.) பூழியர் பெருமான் கோயில் புகுந்து - பாண்டியர் தலைவனாகிய வரகுண தேவன் மாளிகையிற் சென்று, வேத்து அவையத்து எய்தி - அரசவையை அடைந்து, சூழிமால் யானையானைத் தொழுது - முகபடாமணிந்த பெரிய யானைகளையுடைய வேந்தனை வணங்கி, பல்புகழ் கொண்டாடி - பல புகழ்களையும் பாராட்டி, எழ் இசைமழலை வீணை - எழு இசைகளையுடைய மழலைபோலும் இனிமையைப் பயக்கும் யாழினை, இடம் தழீஇச் சுருதி கூட்டி - இடப்பக்கங்கொண்டு சுருதி கூட்டி, இன் இசைத்தேன் - இனிய இசையாகிய தேனை, மன்னன் அஞ்செவி வழியப் பெய்தான் - அரசனது அகஞ் செவி நிரம்பி வழியுமாறு சொரிந்தான்.

தழீஇ, சொல்லிசை யளபெடை. சுருதி கூட்டி - பண்ணமைத்து. வாழி, மங்கலப் பொருட்டாய அசைச்சொல். அஞ்செவி - அகஞ்செவி. (௩)

முகையுடைந் தவிழ்ந்த மாலை முடித்தலை துளக்கித் தூசு
பகலவிர் மணிப்பூ ணல்கிப் பல்லுணுக் கருவி நல்கி
அகன்மனை வேறு காட்டி யரசர்கோன் வரிசை செய்ய
இகலறு களிப்பி னேடு மிசைவல்லா னில்லிற் புக்கான்.

(இ - ள்.) முகை உடைந்து அவிழ்ந்த மாலை முடித்தலை துளக்கி - அரும்பின் முறுக்குடைந்து விரிந்த மலராலாகிய மாலையை யணிந்த முடியினையுடைய தலையை அசைத்து, தூசு - பல ஆடைகளையும், பகல் அவிர் மணிப்பூண் நல்கி - சூரியன்போல விளங்கும் மணிக்கலன்களையுங் கொடுத்து, பல் உணுக்கருவி நல்கி - உணவுக்கு வேண்டிய பல பொருள்களையும் அளித்து, அகன்மனை வேறு காட்டி - அகன்ற இல்லம் வேறு காண்பித்து, அரசர் கோன் வரிசை செய்ய - மன்னர் மன்னனாகிய

வரகுண பாண்டியன் சிறப்புச் செய்ய இகல் அறு களிப்பினேடும், பகையற்ற மகிழ்ச்சியோடும், இசை வல்லான் இல்லில் புக்கான் - இசையில் வல்ல ஏமநாதன் தனக்கு அமைத்த வீட்டிற் சென்றான்.

கருவி - உபகரணம். அரசன் வரிசை செய்தமையால் இங்கும் தன்னை வெல்லவல்லார் இலரெனக் கருதி மகிழ்ந்தனனென்பார் 'இகலறு களிப்பினேடும்' என்றார். (௪)

மீனவன் வரிசை பெற்ற செருக்கினும் விருதி னானும்
மானமேல் கொண்டு தன்னே டின்னிசை பாட வல்ல
தானயாழ்ப் புலவர் வேறிங் கில்லெனத் தருக்குஞ் செய்தி
கோனறிந் துழையர்க் கூவிப் பத்திரற் கொணர்தி ரென்றான்.

(இ - ள்.) மீனவன் வரிசைபெற்ற செருக்கினும் - பாண்டியன் செய்த வரிசைகளைப் பெற்ற செருக்கினாலும், விருதினானும் - (முன் பல அரசர்களிடம் பெற்ற) விருதினாலும், மானம் மேல்கொண்டு - பெருமை மிக்கு, தன்னேடு இன் இசை பாடவல்ல - தன்னுடன் இனிய இசை பாடுதற்கு வல்ல, தான யாழ்ப்புலவர் - தானமமைந்த யாழ்ப்புலவர், இங்கு வேறு இல் எனத் தருக்கும் செய்தி - இங்கு வேறு ஒருவருமில்லை என்று கருதி இறுமாக்குஞ் செய்தியை, கோன் அறிந்து - பாண்டி மன்னன் அறிந்து, உழையர்க் கூவி - ஏவலாளரை விளித்து, பத்திரன் கொணர்திர் என்றான் - நமது பாணபத்திரனை அழைத்து வாருங்கள் என்று ஏவினன்.

தானம்-இசை தோன்றுமிடம். தருக்கினன் அங்ஙனந் தருக்குஞ் செய்தியை என விரித்துரைக்க. உழையர் - ஒற்றர். (௫)

உழையரால் விடுக்கப் பட்ட பத்திர னுவரி வென்றோன்
கழல்பணிந் தருகு நிற்பக் கௌரிய னேக்கிப் பாணி
பழகிசை வல்லா னேடும் பாடுதி கொல்லோ வென்ன
மழலையா ழிடந்தோ ளிட்ட பாணர்கோன் வணங்கிச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) உழையரால் விடுக்கப்பட்ட பத்திரன்-அவ்வொற்றரால் அழைத்து வரப்பட்ட பாணபத்திரன், உவரி வென்றோன் கழல் பணிந்து - கடலை வென்ற பாண்டியன் அடிகளை வணங்கி, அருகு நிற்ப - பக்கத்தில் நிற்க, கௌரியன் நோக்கி - பாண்டியன் அவனைப் பார்த்து, பாணி பழகு இசை வல்லானேடும் - பாடுதல் பயின்ற இசைவல்லானாகிய ஏமநாதனேடும், பாடுதி கொல்லோ என்ன - நீ பாடவல்லையோ என்று வினவ, மழலையாழ் இடந்தோள் இட்ட பாணர்கோன் வணங்கிச் சொல்வான் - இனிய யாழை இடது தோளிலிட்ட பாணர் தலைவன் வணங்கிக் கூறுவான்.

உழையர் அழைத்து வந்துவிட அங்ஙனம் விடுக்கப்பட்ட பத்திரன் என விரித்துக்கொள்க. உவரி-உவர்ப்புடையது; கடல்; இ, வினைமுதற் பொருள் விகுதி. முன்னேன் செயல் இவன்மீது எற்றிக் கூறப்பட்டது. பாணி - பாட்டு ; தாளமு

மாம். அடிப்பட்ட பயிற்சியுடையன் எனற்கு 'பாணி பழகிசை வல்லான்' என்றனன்' கால், அசை. இடந்தோள், மெலித்தல். (௬)

தென்னவர் பெரும யானுன் றிருவுள வலனுங் கூடன்
முன்னவ னருளுங் கூட்டு முயற்சியான் முயன்று பாடி
அன்னவன் விருது வாங்கி யவனைவீ றழிப்ப னென்றான்
மன்னவ னாளைப்பாடு போகென வரைந்து சொன்னான்.

(இ - ள்.) தென்னவர் பெரும - பாண்டியர் பெருமானே, யான் - அடியேன், உன் திரு உள வலனும் - உனது திருவுள்ளத்தின் வலிமையும், கூடல் முன்னவன் அருளும் - கூடலில் வீற்றிருக்கும் முதல்வனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவருளும், கூட்டும் முயற்சியால் முயன்று பாடி - கூட்டுகின்ற முயற்சியின் நெறியே சென்று பாடி, அன்னவன் விருது வாங்கி - அந்த ஏமநாதன் விருதினை வாங்கி, அவனை வீறு அழிப்பன் என்றான் - அவன் தருக்கினையும் ஒழிப்பேன் என்று கூறினான்; மன்னவன் - வேந்தன், நாளைப் பாடு போக என வரைந்து சொன்னான்- நாளை வந்து பாடுவாய் இன்று போகக்கடவை என்று வரையறுத்துச் சொன்னான்.

நின் திருவுள்ளத்தின் அன்பும் இறைவன் அருளும் அவனை வெல்லுதற்கேற்ற முயற்சித் திறனை எனக்களிப்பது ஒருதலை யாகலின் யானும் அவ்வாறு முயன்று பாடி வெல்வேன் என்றானென்க. தோற்றவன் விருதினை யிழக்க வேண்டுமாகலின் 'விருது வாங்கி' என்றார். போகென, அகரந் தொகுத்தல். வரைந்து - காலம் வரையறுத்து. (௭)

இற்கண்ணே யிசைவல் லான்போ யிருந்துழி யனையான் பாங்கர்க்
கற்கும்பாண் மக்கண் மல்ல லாவணங் கவலை மன்றம்
பொற்குன்ற மனைய மாட மறுகெங்கும் போகிப் போகிச்
சொற்குன்று வகையாற் பாடித் திரிந்தனர் வீறு தோன்ற.

(இ - ள்.) இசை வல்லான் இல் கண் போய் இருந்துழி - இசையில் வல்ல பாணபத்திரன் தனது வீட்டின்கண் சென்று இருந்தபொழுது, அனையான் பாங்கர் பாண் கற்கும் மக்கள் - அவ் வேமநாதனிடம் இசை கற்கின்ற மாணவகர்கள், மல்லல் ஆவணம் கவலை மன்றம் - வளமிக்க கடைவீதியும் கவர் வழியும் மன்றங்களும், பொன்குனறம் அனைய மாடம் மறுகு - பொன்மலையை ஒத்த மாடங்களையுடைய வீதிகளும், எங்கும் - ஆகிய எவ்விடத்தும், போகிப் போகி - சென்று சென்று, சொல்குன்று வகையால் பாடி - இசை நூலிற்குரிய சொற்கள் மாத்திரை குறையா வகை பாடி, வீறு தோன்றத் திரிந்தனர் - தமது இசை வன்மை புலப்பட உலாவினர்.

பாண்கற்கும் மக்கள் என்க. மக்கள் மாணவர்; பாண் மக்கள் என்றுமாம். கவலை - கவர் வழி; இரண்டு தெருக்கூடுமிடம். மன்றம் - பலர் கூடும் இடம். தங்கள் ஆசிரியனுடைய பெருமை தோன்ற, என்றுமாம். (௮)

இவ்விசை கேட்டு நன்றென் றதிசயித் திசைவல் லான்பால்
வவ்விசை மைந்தர் பாடும் வண்ணமீ தென்னை கெட்டேன்
அவ்விசை வல்லான் பாடு முறையெற்றோ வவனை நாளைச்
செவ்விசை * பாடி வெல்வ தெவனெனத் திவவுக் கோலான்.

(இ - ள்.) திவவுக்கோலான் - நரம்பின் கட்டமைந்த வீணையில் வல்ல பாணபத்திரன், இவ்விசை கேட்டு - இந்த இசையினைக் கேட்டு, நன்று என்று அதிசயித்து-நல்லது என்று வியந்து, இசை வல்லான்பால் இசை வவ்வு - ஏமநாதனிடம் இசை கற்கின்ற, மைந்தர்பாடும் வண்ணம் ஈது - மாணவகர் இசை பாடுந் தன்மை இது; என்னை - இவர்கள் இசை வன்மை யிருந்தவாறென்னை, கெட்டேன் - ஆ கெட்டேன், அவ்விசைவல்லான் பாடும் முறை எற்றோ - அந்த ஏமநாதன் பாடும் முறைமை எத்தன்மைத்தோ, நாளை செவ்விசை பாடி அவனை வெல்வது எவன் என - நாளைச் செவ்விய இசைபாடி அவனை வெல்வது எங்ஙனமென்று கருதி.

வவ்வுதல் - பற்றுதல்; கற்றுக்கொள்ளல். கெட்டேன், வியப்பிடைச்சொல். இவர் பாடுவது இவ்வாறாயின் அவன் பாடுவது எத்தன்மைத்தோ அவனை வெல்வதெங்ஙனமெனக் கவலை கொண்டன னென்க. தெவ்விசை பாடி என்னும் பாடத்திற்குப் பகையாக இசைபாடி என்றும், யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் இசைபாடி என்றும் பொருள் கொள்ளலாகும். (௯)

"தெவுக் கொளற் பொருட்டே"

என்பது தொல்காப்பியம்.

மையணி மிடற்றி னானை மதுரைநா யகனை வந்தித்
தையனே யடியேற் கின்று னருட்டுணை செய்யல் வேண்டும்
மெய்யனே யென்று போற்றி வேண்டுகொண் டன்புதோய்ந்த
பொய்யறு மனத்தா னில்லம் புக்கினி திருந்தா னிப்பால்.

(இ - ள்.) மை அணி மிடற்றினானை மதுரைநாயகனை வந்தித்து - கரிய அழகிய திருமிடற்றினை யுடையனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி, ஐயனே - அப்பனே, அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, இன்று உன் அருள் துணை செய்யல்வேண்டும் - இப்பொழுது நினது திருவருளாகிய துணையை அளித்தல்வேண்டும்; மெய்யனே என்று - உண்மை வடிவனே என்று, போற்றி வேண்டுகொண்டு - வணங்கி வேண்டிக்கொண்டு, அன்பு தோய்ந்த பொய் அறு மனத்தான் - அன்பில் மூழ்கிய பொய்யற்ற உள்ளத்தையுடைய பாணபத்திரன், இல்லம் புக்கு இனிது இருந்தான் - மனையை அடைந்து கவலையின்றி இருந்தனன்; இப்பால் - பின்.

கருமையை அணிந்த மிடறு என்றுமாம். ஒரு பொருண்மேற் பல பெயர் வந்தன. அருட்டுணை - அருளாகிய துணை. வேண்டு - வேண்டுதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (௰)

(பா - ம்.) * தெவ்விசை.

[கலிநிலைத்துறை]

வருத்த னாகிவந் திரந்தவ னிசைப்பகை மாற்ற
விருத்த னும்விற காளென விண்ணிழி விமானத்
தொருத்த னாறி வாகிய வுண்மையா னந்தத்
திருத்த னார்தம திச்சையாற் றிருவுருக் கொள்வார்.

(இ - ள்.) வருத்தனாகி வந்து இரந்தவன் - துன்பமுடையவனாகி வந்து குறையிரந்த பாணபத்திரனது, இசைப் பகை மாற்ற - இசையில் வல்ல பகைவனை ஓட்ட, விருத்தனும் விறகு ஆள் என - மூப்புடையனாகிய விறகாளைப்போல, விண் இழிவிமானத்து ஒருத்தனார் - வானினின்றும் இறங்கிய இந்திர விமானத்தில் எழுந் தருளிய ஒப்பற்றவரும், உண்மை அறிவு ஆனந்தம் ஆகிய திருத்தனார் - சச்சிதானந்த வடிவமுடையவருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், தமது இச்சையால் திரு உருக் கொள்வார் - தமது இச்சையானே திருமேனி கொள்வாராயினர்.

இசைப்பகை - இசைவல்ல பகைவன். உண்மை யறிவானந்தமாகிய என மாறுக. திருத்தன் - தீர்த்தன். இறைவன் கொள்ளும் திருமேனிக்குக் காரணம் அவனது இச்சையே எனல் போந்தது. (௧௧)

அழுக்கு மூழ்கிய சிதரசைத் தவிர்சடை யமுதம்
ஒழுக்கு வெண்மதி* வாங்கியே செருகிய தொப்ப
மழுக்கு கூனல்வெள் வாய்க்குயம் வலம்படச் செருகி
இழுக்கு தேய்செருப் பருமறை கடந்ததா ளேற்றி.

(இ - ள்.) அழுக்கு மூழ்கிய சிதர் அசைத்து - அழுக்கு நிறைந்த கந்தையை உடுத்தி, அவிர்சடை அமுதம் ஒழுக்கு - விளங்கிய சடையிலிருந்து அமிழ்தினைப் பொழிகின்ற, வெண்மதி வாங்கியே செருகியது ஒப்ப - வெள்ளிய சந்திரனையே வாங்கி இடையிற் செருகியதுபோல, கூனல் - வளைந்த, மழுக்கு வெள்வாய்க் குயம் - மழுங்கிய வெள்ளிய வாயையுடைய அரிவாளை, வலம்படச் செருகி - வலப்புறத்து இடையிற் செருகி, இழுக்கு தேய் செருப்பு - இழுத்துத் தேய்ந்த செருப்பின்கண், அருமறை கடந்த தாள் எற்றி - அரிய வேத முடியைக் கடந்த திருவடிகளை எற்றி.

சிதர் - கிழிந்த துணி. மதியையே என எகாரம் பிரித்துக் கூட்டுக. மழுக்கு, வலித்தல் விகாரம். கூனல் குயம் - கொடுவாள். செருப்பினைத் தாளில் இயைத்து என்றுமாம். (௧௨)

பழைய தோர்பொல்லம் பொத்திய பத்தர்யாழ்க் கோறோள்
உழைய தாகவிட் டெருத்தலைத் தூசலா டியவொண்
குழைய காதினிற் களவிணர்க்† குறியகாய் தூக்கித்
தழையும் வார்சிகை சரிந்திடச் சுமையடை தாங்கி.

(பா - ம்.) *வான்மதி. †களவினற் குறிய.

(இ - ள்.) பழையது - பழையதாகிய, பொல்லம் பொத்திய - தைக்கப் பட்ட, ஓர் பத்தர் யாழ்க்கோல் - ஒரு பத்தரையுடைய வீணையின் தண்டானது, தோள் உழையது ஆகவிட்டு-தோளினிடத்ததாகத் தொங்கவிட்டு, எருத்து அலைத்து ஊசல் ஆடிய - பிடரியை அலைத்து ஊசல்போல் அலைந்தாடிய, ஒண்குழைய காதினில் - ஒள்ளிய குண்டலத்தை யணிந்த திருச்செவியில், கள இணர்க்குறிய காய் தூக்கி - களாவின் பூங்கொத்தோடு கூடிய சிறிய காயினைத் தொங்கவிட்டு, தழையும் வார்சிகை சரிந்திட - தழைந்த நீண்ட சிகை சரிய, சுமையடைதாங்கி - சும்மாடு தாங்கி.

பொல்லம் பொத்தல் - கிழிந்ததனை மூட்டுதல்; தைத்தல். பத்தர் - யாழின் உறுப்புகளுள் ஒன்று. சுமையடை என்பது சும்மாடு என வழங்குகிறது. (௧௩)

தறிந்த விந்தனந் தினந்தொறுந் தாங்கிநீள் பங்கி
பறிந்து தேய்ந்தழுந் தியதலை யுடையராய்ப் பரிந்து
மறிந்த கங்கையும் பங்குறை மங்கையுங் காணு
தெறிந்த் விந்தனச் சுமைதிரு முடியின்மே லேற்றி.

(இ - ள்.) தறிந்த இந்தனம் - முறியுண்ட விறகினை, தினந்தொறும் தாங்கி- நாள்தோறுஞ் சுமந்து, நீள்பங்கி பறிந்து தேய்ந்து அழுந்திய தலையுடையராய் - நீண்ட மயிர் கழியப்பட்டுத் தேய்ந்து பள்ளமாகிய தலையினை உடையவராய், பரிந்து மறிந்த கங்கையும் - அன்பு கூர்ந்து (முடியில்) மடங்கிய கங்கையும், பங்கு உறை மங்கையும் காணுது - பாகத்தில் உறையும் அங்கயற்கண் ணம்மையும் காணுமல், எறிந்த இந்தனச் சுமை திருமுடியின்மேல் எற்றி - வெட்டிய விறகின் சுமையைத் திருமுடியின்மேல் எற்றி.

தறிந்த - தறியுண்ட; தறிக்கப்பட்ட. தினந்தோறும் தாங்கினமையாற் பறிந்து தேய்ந்தழுந்திய தலைபோன்று தலையுடையராய் என்பது கருத்து. மறிந்த - அலை மடங்குகின்ற. அவர் காணின் பொறுராகலின் காணுதபடி முடியின்மேல் எற்றினர் என்க. (௧௪)

என்பு தோன்றியூ னின்றியே யிளைத்தயாக் கையராய்
அன்பு தோன்றியே கண்டவ ரகங்கனிந் திரங்க
வன்பு தோன்றிய மனமொழி கடந்ததாண் மலர்பார்
முன்பு தோன்றிய தவத்தினன் முடிமிசைச்* சூட.

(இ - ள்.) என்பு தோன்றி - எலும்புகள் வெளிப்பட்டு, ஊன் இன்றி இளைத்த யாக்கையராய் - தசை சிறிது மின்றி இளைத்த உடம்பினை யுடையராய், அன்பு தோன்றியே கண்டவர் அகம் கனிந்து இரங்க - பார்த்தவர்கள் அன்பு மிக்கு மனங் கனிந்திரங்க, வன்பு தோன்றிய மனம் மொழிகடந்த தாள் மலர் - கடின மான மனத்தையும் மொழியையுங் கடந்த திருவடித் தாமரைகளை, பார் - நிலமகள்,

(பா - ம்.) * முடிமிசை சூட.

முன்பு தோன்றிய தவத்தினுல் - முன்பு செய்த தவத்தினுல், முடிமிசை சூட - தன் முடியின்கண்ணே சூட.

வன்பு தோன்றிய - கடினம் பொருந்திய; அன்பால் உருகுதலில்லாத. (௧௫)

திருமு கத்துவேர் வரும்பவாய் குவிந்தொலி* செய்ய
வருவர் கற்சுமை தாங்கிமேற் சார்த்துவர் மடுநீர்
பருகு வாரெடுப் பார்தலை வெம்மைவேர் பறிய
இருகை யாலடிக் கடியெடுத் தேந்தியூர் புகுவார்.

(இ - ள்.) திருமுகத்து வேர்வு அரும்ப - திருமுகத்தின்கண் வேர்வை தோன்ற, வாய் குவிந்து ஒலி செய்ய - திருவாய் கூம்பி ஒலி செய்ய, வருவர் - வாரா நிற்பர்; சுமை தாங்கி மேல் சார்த்துவர் - கல்லாலாகிய சுமை தாங்கி மேல் சுமையைச் சார்த்தா நிற்பர்; மடுநீர் பருகுவார் - மடுவிலுள்ள நீரைக் குடிப்பர்; எடுப்பார் - சுமையை எடுத்துத் தலையின்மேல் வைப்பர்; தலை வெம்மை வேர் பறிய - தலையில் வெப்பத்தாலாகிய வேர்வை நீங்க, இரு கையால் - இரண்டு திருக்கரங்களாலும், அடிக்கடி எடுத்து ஏந்தி ஊர் புகுவார் - அடிக்கடி சுமையை மேலே எடுத்து ஏந்தி ஊருட் புகுவாராயினர்.

உடம்பா லுழந்து தொழில் செய்வோர் களைப்புற்றபொழுது வாய்குவித்து ஒலி செய்தல் இயற்கை, இச்செய்யுள் விறகு சுமப்பார் தொழிலினியல்பை விளக்குதலின் தொழிற்றன்மையணி. (௧௬)

நடந்து கொள்ளுநர்க் கருவிலை பகர்ந்துநான் மாடம்
மிடைந்த வீதியுங் கவலையு முடுக்கரு மிடைந்து
தொடர்ந்த வேதமும் பிரமன்மால் சூழ்ச்சியும் பகலுங்
கடந்து போகியவ் விசைவலான் கடைத்தலைச் செல்வார்.

(இ - ள்.) நடந்து - அங்ஙனஞ் சென்று, கொள்ளுநர்க்கு அரு விலை பகர்ந்து - வாங்குபவர்க்கு மிக்க விலை சொல்லி, நால் மாடம் மிடைந்த வீதியும் - பல மாடங்கள் நெருங்கிய வீதிகளையும், கவலையும் - இரண்டு தெருக்கள் கூடுமிடங்களையும், முடுக்கரும் - குறுந் தெருக்களையும், மிடைந்து தொடர்ந்த வேதமும் - நெருங்கிப் பின்பற்றிய மறையையும், பிரமன் மால் சூழ்ச்சியும் - பிரமனும் திருமாலுமாகிய இவர்கள் சூழச்சியையும், பகலும் - பகற்பொழுதையும், கடந்து போகி - கடந்து சென்று, அவ்விசைவலான் கடைத்தலைச் செல்வார் - அந்த இசையில் வல்ல ஏமநாதன் கடைவாயிலின்கண் செல்வாராயினர்.

அருவிலை - விலைப்படலாகாத விலை; மிக்க விலை. நான்கு மாடம் கூடிய என்றுமாம். முடுக்கர் - குறுந்தெரு; இக்காலத்தில் இது சந்து என வழங்கும். பகல் முழுதும் வீதி முதலியவற்றில் நடந்து அவற்றைக் கடந்து பகல் கழிந்தபின் இசைவலான் கடைத்தலைச் செல்வாராயினர்; அங்ஙனஞ் செல்லுதற்பொருட்டே அரு

(பா - ம்.) * குவித்தொலி.

விலை பகர்ந்தனரென்க. வேதமும் பிரமன் மால் சூழ்ச்சியும் இறைவன் இங்ஙனம் எழுந்தருளுதலை அறியும் வலியிலவாயின வென்பார் அவற்றைக் கடந்து என்றார். ()

வரவு நேர்ந்தழைப் பவரென வாம்பல்வாய் மலர
இரவு கான்றுவெண் மதிநகைத் தெழவுயிர்த் துணைவர்
பிரிவு நோக்கின ரெனக்கணீர் பில்குதா மரையின்
நிரைகள் கூம்பிடக் கதிரவன் குடகட* னீந்த.

(இ - ள்.) உயிர்த்துணைவர் வரவு நேர்ந்து அழைப்பவர் என - உயிர் போன்ற தலைவரது வருகையை நோக்கி அழைப்பவர் பொல, ஆம்பல் வாய் மலர - ஆம்பல்கள் வாய் மலர, இரவு கான்று - இரவினைத் தோற்றுவித்து, வெண்மதி - வெள்ளிய சந்திரன், நகைத்து எழ - புன்முறுவல் செய்து தோன்றவும், (உயிர்த் துணைவர்) பிரிவு நோக்கிலர் என - கணவரது பிரிவினைக் கண்ட மகளிர் கண்ணீர் உகுத்து முகம் வாடுதல்போல, கள் நீர் பில்கு தாமரையின் நிரைகள் கூம்பிட, - தேனுகிய நீர் பெருகுந் தாமரையின் வரிசைகள் குவிய, கதிரவன் குடகுடல் நீந்த - சூரியன் மேலைக் கடலில் நீந்திச் செல்லவும்.

உயிர்த்துணைவர் என்பதனை முன்னுங் கூட்டி யுரைக்க. மாலைப்பொழுதில் கூடினுர்க்கு இன்பமும் பிரிந்தார்க்குத் துன்பமும் உளவாதலும் குறிப்பிட்டவாருயிற்று. கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீர் எனவும், விழிநீர் எனவும் இரட்டுற மொழிதல். ()

பறவை வாயடைத் தருகணை பார்ப்பொடும் பெடையைச்
சிறக ராலணைத் திரும்பொழிற் குடம்பையுட் செறிய
நறவ வாய்ப்பெடை யுண்டதே னக்கிவண் டோடைப்
பொறைகொ டாமரைப் பள்ளியுட் புகுந்துகண் படுக்க.

(இ - ள். பறவை வாய் அடைத்து - ஆண் பறவைகள் வாய்திறந்து ஒலிக்காமல், அருகு அணை பார்ப்பொடும் பெடையை - பக்கத்தில் வந்து அணையும் குஞ்சுகளையும் பெட்டையையும், சிறகரால் அணைத்து - சிறகினுல் அணைத்து, இரும் பொழில் குடம்பையுள் செறிய - பெரிய சோலையிலுள்ள தங்கள் கூட்டில் அடங்கவும், நறவம் உண்ட பெடை வாய் தேன் - தேனை உண்ட பெண் வண்டின் வாயிலுள்ள தேனை, வண்டு நக்கி - ஆண் வண்டு நக்கி, ஓடைப் பொறைகொள் தாமரைப் பள்ளியுள் - ஓடையிலுள்ள தம்மைச் சுமத்தலையுடைய தாமரையாகிய படுக்கையுள், புகுந்து கண் படுக்க - புகுந்து உறங்கவும்.

மாலைப் பொழுதில் பறவைகள் ஒலி யடங்குதல் இயல்பு. சிறகர், போலி. ()

புல்லெ னீணிலைக் குரங்கினம் பொதும்பர்புக் குறங்க
முல்லை யாய்மகா ருய்த்தரக் கன்றுள்ளி முந்திக்
கொல்லை யானிரை மனைதொறுங் குறுகிடச் சிறுபுன்
கல்வி மாணவச் சிறார்பயில் கணக்கொலி யடங்க.

(பா - ம்.) * குரைகட னீந்த.

(இ - ள்.) நீள் புல்லென் நிலைக் குரங்கு இனம் - மிக்க புல்லென்ற தன்மை யுடைய குரங்கின் கூட்டங்கள், பொதும்பர் புக்கு உறங்க - சோலைசென்று தூங்க வும், முல்லை ஆய் மகார் உய்த்தர - முல்லை நிலத்திலுள்ள ஆயச் சிறுவர்கள் செலுத்த, கொல்லை ஆன் நிரை - அந்நிலத்துப் பசுவின் கூட்டங்கள், கன்று உள்ளி - கன்று களை நினைத்து, மனைதொறும் முந்திக் குறுகிட - வீடுகள் தோறும் முற்பட்டுச் செல்ல வும், சிறுபுன் கல்வி மாணவச் சிறார் - ஆரம்பக் கல்வி பயிலும் மாணவச் சிறுவர்கள், பயில் கணக்கு ஒலி அடங்க - பயிலுகின்ற நெடுங் கணக்கின் ஒலி அடங்கவும்.

புல்லெனல் - பொலிவின்றி யிருத்தல். ஆய் - ஆயச்சாதி. சிறுபுன் சிறார் என்றுமாம். சிறுபுன், ஒருபொரு ளிருசொல். கணக்கொலி - நெடுங்கணக்கை முறைவைத் தோதும் ஒலி. (௨௰)

புனைந்த வாழ்கடற் கரும்படா முடம்பெலாம் போர்த்து
வனைந்த பூண்முலை நிலமக டுயில்வது மானக்
கனைந்த காரிருண் மெல்லெனக் கவிதரப் பிரிவால்
இனைந்த காதலர் நெஞ்சில்வே ளெரிகணை நாட்ட.

(இ - ள்.) பூண்வனைந்த முலை நிலமகள் - ஆரம் அணிந்த முலைகளையுடைய நிலமாது, புனைந்த - தான உடுத்திருந்த, ஆழ்கடல் கரும்படாம் - ஆழ்ந்த கடலாகிய கரிய ஆடையை, உடம்பு எலாம் போர்த்து - உடம்பு முழுதும் போர்த்து, துயில்வது மான - உறங்குவதுபோல, கனைந்த கார் இருள் - செறிந்த கரிய இருளானது, மெல்லெனக்கவிதர - மெல்லென வந்து உலகினைப்போர்க்கவும், பிரிவால் இனைந்த காதலர் நெஞ்சில் - பிரிவினால் வருந்திய காதலர்களுடைய நெஞ்சின்கண், வேள் எரிகணை நாட்ட - மன்மதன் எரிகின்ற அம்புகளை நாட்டவும்.

அருவியாகிய ஆரம்பூண்ட மலைகளாகிய கொங்கைகளையுடைய நிலமகள் என்க. மருங்கில் உடுத்தகரியஆடையை உடல்முழுதும் போர்த்து உறங்கினாற் போல எனக் கூறிய நயம் பாராட்டற்பாலது. இரவில் உயிர்களெல்லாம் வினை யொழிந்திருத் தலின் 'நிலமகள் துயில்வதுமான' என்றது மிக்க பொருத்தமுடைத்து. (௨௧)

திங்கள் வாணுதன் முயற்கறைத் திலகமுஞ் சிவந்த
மங்கு லாடையு மயங்கிரு ளோதியும் வான்மீன்
பொங்கு மாரமும் பொலிந்துதன் கொண்கனைப் பொருப்பன்*
மங்கை தேடிவந் தாளென வந்தது மாலை.

(இ - ள்.) திங்கள் வாள் நுதல் - சந்திரனாகிய ஒள்ளிய நெற்றியில், முயற் கறைத்திலகமும் - முயற்களங்கமாகிய பொட்டும், சிவந்த மங்குல ஆடையும் - செவ் வானமாகிய ஆடையும், மயங்கு இருள் ஓதியும் - மயங்கிய இருளாகிய கூந்தலும், வான்மீன் பொங்கும் ஆரமும் - விண்மீன்களாகிய விளங்குகின்ற ஆரமுமாகிய இவை களால், பொலிந்து - விளங்கி, பொருப்பன் மங்கை - மலையரையன் புதல்வியாகிய

(பா - ம்.) *பொருப்பின் மங்கை.

உமை, தன்கொண்கனை - தனது நாயகனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, தேடி வந்தாள் என - தேடி வந்தாள் என்னும்படி, மாலை வந்தது - மாலைப்பொழுது வந்தது.

சிவந்த மங்குல் - செவ்வானம். மயங்குதல்-கலத்தல்; மயக்கஞ் செய்தலுமாம். கரியநிறமுடைய உமை செவ்வாடையுடுத்துக் கூந்தலை ஒப்பனை செய்து திலகமும் ஆரமும் பூண்டு, தன்னைப்பிரிந்து விறகு சுமந்து போந்த இறைவனைத் தேடிவந்தாற் போல என்க. வரவு நேர்ந்து என்னுஞ் செய்யுள் முதலாகக் கூறிவந்த செயவெ னெச்சங்கள் இச்செய்யுளிலுள்ள வந்தது என்னும் வினைகொண்டுமுடியும். மாலை பொலிந்து வந்தது என முடிக்க. (௨௨)

எடுத்த விந்தன மொருபுறத் திறக்கியிட் டூன்றி
அடுத்த வன்புறந் திண்ணைமீ தமர்ந்திளைப் பாறித்
தொடுத்த வின்னிசை சிறிதெழீஇப் பாடினார் சுருதி
மடுத்தி யாரவன் பாடுவா னென்றிசை வல்லான்.

(இ - ள்.) எடுத்த இந்தனம் - சுமந்து வந்த விறகு கட்டை, ஒருபுறத்து இறக்கி ஊன்றி இட்டு - ஒருபக்கத்தில் இறக்கி ஊன்றி வைத்து, அடுத்தவன் புறம் திண்ணைமீது அமர்ந்து - வந்தவனாகிய ஏமநாதனது வெளித்திண்ணையின்மேல் அமர்ந்து, இளைப்பாறி - வந்தஇளைப்பினைப் போக்கி, தொடுத்த இன் இசை சிறிது எழீஇப் பாடினார் - தொடுத்த இனிமையையுடைய இசையைச் சிறிது எழுப்பிப் பாடினார்; இசைவல்லான் - இசையில் வல்ல ஏமநாதன், சுருதிமடுத்து - அவ்விசை யினைக்கேட்டு, பாடுவான் அவன் யார் என்று - பாடுவானாகிய அவன் யாவன் என்று கருதி.

அடுத்தவன் - வேற்று நாட்டிலிருந்து வந்தவன். எழீஇ, சொல்லிசை யளபெடை. சுருதி மடுத்து என்பதற்குப் பண்ணமைத்து என்றுரைத்தலுமாம். அவன் இசை பாடுவான் வல்லான் யாவன் என்று கருதி யென்னலுமாம். (௨௩)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

வண்டறை கொன்றை யான்முன் வந்துநீ யாரை யென்றான்
பண்டரு விபஞ்சி* பாண† பத்திர னடிமை யென்றான்
முண்டக மலரோன் மாயோன் புரந்தரன் முதன்மற் றேனை
அண்டருந் தன்குற் றேவ லடிமையாக் கொண்ட வம்மான்.

(இ - ள்.) வண்டு அறை கொன்றையான் முன்வந்து - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற கொன்றை மாலையையணிந்த இறைவன் திருமுன் வந்து, நீயார்என்றான் - நீயாவன் என்று வினவினான்; முண்டகமலரோன் - தாமரை மலரை இருக்கையாகவுடைய பிரமனும், மாயோன் - திருமாலும், புரந்தரன் முதல் மற்று ஏனைஅண்டரும் - இந் திரன் முதலிய ஏனையதேவர்களுமாகிய இவர்களை, தன் குற்றேவல் அடிமையாக் கொண்ட அம்மான் - தனது குற்றேவல் செய்யும் அடிமைகளாகக் கொண்ட இறை

(பா - ம்.) *விபஞ்சிப்பாண, †பாணன் பத்திரன்.

வன், பண்தருவிபஞ்சி - பண்ணமைந்த யாழ்வல்லோனாகிய, பாணபத்திரன் அடிமை என்றான் - பாணபத்திரன் அடிமை என்று கூறியருளினான்.

யாரை, ஐகாரம் முன்னிலைக்கண் வந்தது. விபஞ்சி - யாழ்; ஈண்டு யாழ் வல்லான் என்னும் பொருட்டு. மற்று, அசை. அடிமையென்றான் இஃதோர் வியப்பிருந்தவாறென்னை யென்க.

"எப்புன்மையரை மிகவேயுயர்த்தி விண்ணோரை பணித்தி"

என்னும் திருவாசகம் இங்கே சிந்திக்கற்பாலது (௨௪)

கனியிசைக் கிழவன்றன்கீழ்க் கற்பவ ரநேகர் தம்முள்
நனியிசைக் கிழமை வேட்டு நானுமவ் வினைஞ னானேன்
தனியிசைக் கிழவ னோக்கித் தசையெலா மொடுங்க மூத்தாய்
இனியிசைக் கிழமைக் காகா யென்றெனைத் தள்ளி விட்டான்.

(இ - ள்.) கனிஇசைக்கிழவன் தன்கீழ்க்கற்பவர் அநேகர் தம்முள் - சுவை கனிந்த இசையில் வல்ல அப்பாணபத்திரனிடத்து இசை கற்கும் மாணவகர் பலருள், இசைக்கிழமை - இசைகற்றற்கு உரியனாதலை, நனிவேட்டு - மிகவும் விரும்பி, நானும் அவ்வினைஞன் ஆனேன் - நானுங் கற்குந் தொழிலுடையனானேன்; தனி இசைக்கிழவன் நோக்கி - ஒப்பற்ற இசைக்குரிய அப்பாணபத்திரன் என்னைப் பார்த்து, தசை எல்லாம் ஒடுங்க மூத்தாய் - தசைமுற்றும் ஒடுங்குமாறு முதியவனாயினை (ஆகலின்,) இனி இசைக்கிழமைக்கு ஆகாய் என்று - இனி நீ இசை கற்றற்கு உரியனாகமாட்டாய் என்று கூறி, எனைத்தள்ளிவிட்டான் - என்னை நீக்கிவிட்டான்.

கற்குந்தொழில் முற்றுப்பெறுமுன் என்னை நீக்கி விட்டனனென்க. (௨௫)

வெவ்விற கெறிந்து கட்டி விலைபகர்ந் தேனு மைய
இவ்வயி றோம்பு கேனென் றித்தொழில் பூண்டே னென்ன
நைவளந் தெரிந்த வேம நாதனும் விறகு மள்ளா
அவ்விசை யொருகா லின்னும் பாடென வையன் பாடும்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே, வெவ்விறகு எறிந்து கட்டி விலைபகர்ந்தேனும் - உலர்ந்த விறகினை வெட்டிக்கட்டி விற்றாயினும், இவ்வயிறு ஓம்புகேன் என்று - இந்த வயிற்றை ஓம்பக்கடவேனென்று கருதி, இத்தொழில் பூண்டேன் என்ன - இந்தத் தொழிலை மேற்கொண்டேன் என்று கூற, நைவளம் தெரிந்த ஏமநாதனும் - இசை நூலில் வல்ல அவ்வேமநாதனும், விறகுமள்ளா - விறகு விற்கும் மள்ளனே, அவ் விசை - முன்பாடிய அந்த இசையை, இன்னும் ஒருகால் பாடு என - இன்னும் ஒரு முறை பாடுவாயாக என்று கூற, ஐயன் பாடும் - இறைவன் பாடியருளுவான்.

இசையால் வயிறோம்புதல் கூடாமையின் இத்தொழில் பூண்டேன் என்றான். நைவளம் - நட்டபாடை என்னும் பண்; ஈண்டு இசைப்பொதுமையை உணர்த்திற்று; சிறப்பாக நட்ட பாடையில் வல்லவன் என்றுமாம். மள்ளர் என்னுஞ் சொல்

பழைய நாளில் வீரரைக்குறித்து, பின் உடற்றிண்மையுடைய ஏவன்மாக்களைக் குறிப்பதாயிற்று. (௨௬)

குண்டுநீர் வறந்திட் டன்ன நெடுங்கொடிக் குறுங்காய்ப் பத்தர்த்
தண்டுநீ ணிறத்த நல்யா ழிடந்தழீஇத் தெறித்துத் தாக்கிக்
கண்டுமா டகந்தி ரித்துக் கௌவிய திவவிற் பாவ
விண்டுதே னொழுகிற் றென்ன வீக்கிமென் சுருதி கூட்டி.

(இ - ள்.) குண்டுநீர் வறந்திட்டன்ன - மடுவின்நீர் வறந்தாற்போன்ற, நெடுங்கொடி குறுங்காய்ப் பத்தர் - நீண்ட கொடியிலுள்ள சிறிய காயாகிய பத்தரமைந்த, தண்டு - கோட்டினையும், நீள் நிறத்த - மிக்க நிறத்தினையுமுடைய, நல்யாழ் - நல்ல யாழினை, இடம்தழீஇ - இடது பக்கத்தில் தழுவி, தெறித்துத் தாக்கிக் கண்டு - நரம்பை எறிந்து தாக்கி (ப்பண்ணை எழுப்பி)ப் பார்த்து, மாடகம் திரித்து - முறுக்காணியைச் சுழற்றி, திவவில் கௌவிய வீக்கி - வார்க்கட்டிலே கவ்வும்படி நரம்பைப் பிணித்து, விண்டு தேன் ஒழுகிற்று என்னப் பாவ - இருவினீங்கித் தேன் ஒழுகினாற்போலப் பரவும்படி, மென்சுருதி கூட்டி - மென்மையாகச் சுருதியை எழுப்பி.

வறந்திட்ட தன்ன என்பது விகாரமாயிற்று. நீர்வறந்த குட்டம்போல் எனக் கொள்க. குறுங்காய் - சுரைக்காய். உள்ளீடும் நீரும் வற்றிய சுரைக்காய்க்கு நீர் வற்றிய குண்டு உவமம். நிறம் ஐந்து ; அவற்றை,

" மாத்திரைக ளொன்பானுந் தானங்க ளெட்டானும்
எத்துங் கிரியையென் றீரைந்தும் - கோத்துப்
பதின்மூன் றெழுத்தாற் றொழிலைந்தும் பண்ணின்
மதியோர்க ளைந்துநிற மாம் "

என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. நல்யாழ் - குணமுழுதும் பொருந்திக் குற்றமுழுதும் நீங்கினயாழ். குணங்களை,

" சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு
நல்ல குமிழும் தணக்குடனே - மெல்லியலாய்
உத்தம மான மரங்க ளிவை யென்றார்
வித்தக யாழோர் விதி "

" தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்று நான்கும்
உளதா யொருங்கூன மின்றி - அளவு
முதிரா திளகாது மூன்றுங்கூ றுய
அதுவாகில் வீணைத்தண் டாம் "

" கோடே பத்த ராணி நரம்பே
மாடக மெனவரும் வகையின வாகும் "

என்பன முதலியவற்றால் அறிக. குற்றம் - நரம்பின் குற்றம்; அவை செம்பகை ஆர்ப்பு, கூடம், அதிர்வு என்பன : அவற்றின் இயல்பை,

" செம்பகை யென்பது பண்ணோ டொரா
இன்பமி லோசை யென்மனார் புலவர் "

" ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந் திசைக்கும் "

" கூட மென்பது குறியுற விளம்பின்
வாய்வதின் வாராது மழுங்கியிசைப் பதுவே "

" அதிர் வெனப் படுவ திழுமென வின்றிச்
சிதறி யுரைக்குந ருச்சரிப் பிசையே "

என்பவற்றாலறிக. இவை மரக் குற்றத்தால் வருவன என்பதை,

" நீரிலே நிற்ற லழுகுதல் வேத னிலமயங்கும்
பாரிலே நிற்ற விடிவீழ்த னேய்மரப் பாற்படல்கோ
ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிற்றல்
சேரினோர் பண்க ணிறமயக் கம்படுஞ் சிற்றிடையே "

என்பதனாலறிக. இம்மேற்கோள்கள் சிந்தாமணி உரையில் நச்சினார்க்கினியராற் காட்டப் பெற்றன. தேனொழுகிற் றென்ன நரம்பை வீக்கி என்றுமாம். (உஎ)

விசையொடு தானந் தோறும் விரனடந் தூச லாட
இசைமுத லேழிற் பல்வே றின்னிசை யெழுஞ்சா தாரி
அசையொடு வீதிப் போக்கு முடுகிய லராகம் யார்க்கும்
நசைதரு நரம்பு கண்ட மொற்றுமை நயங்கொண் டார்ப்ப.

(இ - ள்,) தானந்தோறும் - சுரங்கள் எழும் தானங்கடோறும், விசையொடு விரல் நடந்து ஊசல் ஆட - விசையுடன் விரல் சென்று போக்கு வரவுசெய்ய, இசை முதல் எழில் - எழிசைகளுக்கும் முதலாயுள்ள எழு சுரங்களில், பல்வேறு இன் இசை எழும் சாதாரி - பலவேறு வகைப்பட்ட இனிய இசைகளில் ஒன்றுயெழுஞ் சாதாரிப்பண்ணினை, அசையொடு வீதிப் போக்கு முடுகியல் அராகம் - அசையும் வீதிப் போக்கும் வண்ணமும் திறமுமாகிய இவைகளால், யார்க்கும் நசைதரும் நரம்பு கண்டம் ஒற்றுமை நயம்கொண்டு ஆர்ப்ப - எவருக்கும் விருப்பந் தரும் நரம்பின் ஒலியும் மிடற்றின் ஒலியுந் தம்முள் வேறின்றி ஒலிக்க.

சாதாரி - முல்லைப்பண் ; இதனைத் தேவகாந்தாரம் என்பர். சாதாரி பாடினார் என ௩உ-ம் செய்யுளில் முடிக்க. அசை - தாள நான்களுள் ஒன்று. வீதிப்போக்கு - நகர முதலிய நாலெழுத்துக்கள் நேராய்ச் செல்லுதல். முடுகியல் - பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணம் என்னும் வண்ணங்கள். அராகம் - பாலை யாழ்த்திறம். (உஅ)

வயிறது குழிய வாங்க லழுமுகங் காட்டல் வாங்குஞ்
செயிரறு புருவ மேறல் சிரநடுக் குறல்கண் ணாடல்
பயிரரு *மிடறு வீங்கல் பையென வாயங் காத்தல்
எயிறது காட்ட லின்ன வுடற்றொழிற் குற்ற மென்ப.

(பா - ம்.) * பயிராறு. பயிறரு.

(இ - ள்.) வயிறு குழிய வாங்கல் - (பாடும்போது) வயிறு குழிபட மேல் வாங்குதலும், அழுமுகம் காட்டல் - அழுமுகங் காட்டுதலும், வாங்கும் செயிர் அறு புருவம் ஏறல் - வளைந்த குற்றமற்ற புருவம் மேலேறுதலும், சிரம் நடுக்குறல் - தலை அசைத்தலும், கண் ஆடல் - கண் ஆடுதலும், பயிர் அருமிடறு வீங்கல் - பாடுகின்ற அரியமிடறு வீங்குதலும், பை என வாய் அங்காத்தல் - பையைப் போல வாய் திறத்தலும், எயிறு காட்டல் - பற்களைக்காட்டுதலும், இன்ன - இவை போல்வன பிறவுமாகிய, உடல் தொழில் குற்றம் - உடம்பின் தொழிற் குற்றங்களும்.

வயிறது எயிறது என்பவற்றில் அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. பயிர் - பாடுகின்ற. என்ப, அசை; உடற்றொழிற் குற்றம் என்பனவாகிய இவைகளும் என்றுரைத்தலுமாம். இக்குற்றங்களின்றிப் பாடவேண்டுமென்பதனை,

"கருங்கொடிப் புருவ மேறா கயனெடுங் கண்ணு மாடா
அருங்கடி மிடறும் விம்மா தணிமணி யெயிறுந் தோன்றா"

என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளாலும்,

"கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிறசையா
பண்ணளவும் வாய்தோன்றா பற்றெரியா - எண்ணிலிவை
கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவர்
உள்ளாளப் பாட லுணர்"

என்னும் இசைமரபுச் செய்யுளாலும்,

"விரனுன் கமைத்த வணிகுரல் வீங்காது
நான்மறை துள்ளும் வாய்பிள வாது
காட்டியுள் ளுணர்த்து நோக்கமா டாது
பிதிர்கனல் மணிசூழ் முடிநடுக் காது
வயிறு குழிவாங்கி யழுமுகங் காட்டாது"

என்னும் கல்லாடச் செய்யுளாலும் அறிக. (உக)

வெள்ளைகா குளிகீ ழோசை வெடிகுர னாசி யின்ன
எள்ளிய வெழாலின் குற்ற மெறிந்துநின் றிரட்ட லெல்லை
தள்ளிய கழிபோக் கோசை யிழைத்தனெட் டுயிர்ப்புத் தள்ளித்
துள்ளலென் றின்ன பாடற் றொழிற்குற்றம் பிறவுந் தீர்ந்தே.

(இ - ள்.) வெள்ளை - நிறமில்லாத வெள்ளோசையும், காகுளி - இன்னா வோசையும், கீழோசை - கட்டை யிசையும், வெடிகுரல் - வெடித்த குரலும், நாசி - மூக்கோசையும், இன்ன - இவைபோல்வனவுமாகிய, எள்ளிய எழாலின் குற்றம் - (இசை நூலார்) விலக்கிய மிடற்றோசையின் குற்றங்களும், எறிந்து நின்று இரட்டல் - விலங்கி நின்று ஒலித்தலும், எல்லை தள்ளிய கழிபோக்கு - அளவு கடந்த கழிபோக்கும், ஓசை இழைத்தல் - ஓசைபுரிதலும், நெட்டுயிர்ப்புத் தள்ளித் துள்ளல் -

பெருமூச்செறிந்து தள்ளலும், என்று இன்ன பாடல் தொழில் குற்றம் - என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலான பாடற்றொழிற் குற்றங்களும், பிறவும் -; பிற குற்றங்களும், தீர்ந்து - நீங்கி.

காகுளி - பேய் கத்தினாற்போற் பாடுதல். கீழோசை — நிறமும் தானமும் குறைந்த கட்டையிசை. நாசி - ஒரு தானத்தே பாட ஒரு தானத்தே நழுவுதல் என்று முரைப்பர். எறிந்து நின்றிரட்டல் - ஒரு பண்ணைப்பாட வேறொரு பண்ணில் விலங்கி நின்றொலித்தல். கழிபோக்கு - ஓசை பலவாய் மிக்குச் செல்லுதல். ஓசை பிழைத்தல் - காக்கை கத்தினாற்போற் கத்துதல் என்பர்.

"நாசி காகுளி வெடிகுரல் வெள்ளை
பேசாக் கீழிசை யொருபுற மோடல்
நெட்டுயிர்ப் பெறிதல் எறிந்துநின் றிரட்டல்
ஓசை யிழைத்தல் கழிபோக் கென்னப்
பேசுறு குற்ற மசைவொடு மாற்றி"

என்று கல்லாடத்துள் வருதல் காண்க. (௬௰)

எழுதுசித் திரம்போன் மன்னி யிழுமெனு மருவி யோதை
முழவொலி கஞ்ச நாதம் வலம்புரி முரலு மோசை
கொழுதிசை வண்டின் றாரி யெனவிசைக் குணனும் வேரல்
விழுமிலை சிரன்மீன் மேல்விழ் வீழ்ச்சிபோற் பாடற் பண்பும்.

(இ - ள்.) எழுது சித்திரம் போல் மன்னி - எழுதிய ஓவியம்போல அசைவற விருந்து, இழு மெனும் அருவி - ஓதை இழுமென்றொலிக்கும் அருவியின் ஓசையும், முழவு ஒலி - முழவின் ஓசையும், கஞ்சநாதம் - கஞ்சக்கருவியின் ஒலியும், வலம்புரி முரலும் ஓசை - வலம்புரிச்சங்கு முழங்கும் ஓசையும், கொழுது இசை வண்டின் தாரி என - மலர்களைக்கிண்டி ஒலிக்கும் வண்டின் ஒலியும் என்று சொல்லப்பட்ட, இசைக்குணனும் - மிடற்றோசையின் குணமும், வேரல் விழும் இலை-மூங்கிலினின்று வீழாநின்ற இலையின் வீழ்ச்சியும், சிரல் - மீன்குத்திப் பறவையானது, மீன்மேல் வீழ் வீழ்ச்சிபோல் - மீனின்மேல் வீழ்கின்ற வீழ்ச்சியும் போல, பாடல் பண்பும் - பாடற் குணமும்.

மூங்கில் இலையின் வீழ்ச்சி மேலிருந்து மெத்தெனக் கீழிறங்குதற்கும், சிரல் வீழ்ச்சி மேலே அசைந்து நின்று விரைந்து கீழிறங்கிச் செல்லுதலுக்கும் உவமம். இசைக்குணம் பாடற்குணங்களை,

"துய்யமொழி மென்குயிலுஞ் சோலைவரி வண்டினமும்
வைய முழங்கும் வலம்புரியும் - கைவைத்துத்
தும்புருவு நாரதரும் பாடியழு வோசையென
நம்புநீர் நால்வேதத் துள்"

"சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தாம்
உச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொண்பருந்து—பச்சைநிற
வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை
யேயுங்கா லோசை யியல்பு"

என்னும் இசை மரபாலும்,

"வண்டின் றாரியுங் கஞ்ச நாதமும்
சிரல்வா னிலையுங் கழையிலை வீழ்வதும்
அருவி யோசையு முழவின் முழக்கமும்
வலம்புரிச் சத்தமும் வெருகின் புணர்ச்சியும்
இன்னுமென் றிசைப்பப் பன்னிய விதியொடு"

என்னும் கல்லாடத்தாலும் அறிக. (௬௧)

பொருந்தமந் தரத்தி னோடு மத்திமந் தாரம் போக்கித்
திருந்திய தள்ள றூங்கன் மெலிவது சிறப்பச் செய்து
மருந்தன செய்யு ளோசை யிசையோசை வழாமல் யார்க்கும்
விருந்தெனச் செவியின் மாந்தப் பாடினர் வேத கீதர்.

(இ - ள்.) பொருந்த - இசைய, மந்தரத்தினோடு மத்திமம் தாரம் போக்கி - படுத்தல் நலிதல் எடுத்தல் என்பவற்றில் இசையை நடாத்தி, திருந்திய தள்ளல் தூங்கல் மெலிவது சிறப்பச் செய்து - திருத்தமாகிய தள்ளலும் தூங்கலும் மெலிவதுமாகிய இவற்றைச் சிறக்கச் செய்து, மருந்து அன செய்யுள் ஓசை இசை ஓசை வழாமல் - அமுதத்தை ஒத்த பாடலோசையும் இசையோசையும் வழுவுதலில்லாமல், யார்க்கும் விருந்து என - யாவர்க்கும் விருந்தென்னும்படி, செவியின் மாந்த - அவர்கள் காதினாற் பருக, வேத கீதர் பாடினர் - சாமகானராகிய இறைவர் பாடியருளினர்.

இசைக் குணனும் பாடற் பண்பும் பொருந்த என மேற்செய்யுளோடு இயைக்க. மந்தரம் - கீழ் இசை; படுத்தல். மத்திமம் - சமனிசை; நலிதல். தாரம் - உச்சவிசை; எடுத்தல். இவற்றை,

"மந்தரத்து மத்திமத்துந் தாரத்தும் வரன்முறையால்
தந்திரிகண் மெலிவித்துஞ் சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்"

என்னும் திருத்தொண்டர்புராணச் செய்யுளால் அறிக. (௬௨)

[கொச்சகக்கலிப்பா]

விரைசார் மலரோ னறியா விகிர்தன்
அரசாய் மதுரை யமர்ந்தா னென்னே
அரசாய் மதுரை யமர்ந்தா னவனென்
புரைசார் மனனும் புகுந்தா னென்னே.

(இ - ள்.) விரைசார் மலரோன் அறியா விகிர்தன் - மணம் பொருந்திய தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமனால் அறியப்படாத பெருமான், அரசாய் மதுரை அமர்ந்தான் என்னே - பாண்டி மன்னனாக மதுரையின்கண் வீற்றிருந்தான் இது என்னே; அரசாய் மதுரை அமர்ந்தான் அவன் - அங்ஙனம் அரசனாய் மதுரையிலமர்ந்த அவ்விறைவனே, என் புரைசார் மனனும் புகுந்தான் என்னே - எனது குற்றம் பொருந்திய உள்ளத்தின் கண்ணும் குடிப்புகுந்தான் இது என்னே.

இது முதல் மூன்றும் அவர் பாடிய இசைப்பாட்டுக்கள். தலைவி கூற்றாக வுள்ளன. விகிர்தன் - வேறுபட்ட தன்மையன். (௩௩)

பாடன் மறையுந் தெளியாப் பரமன்
கூடல் கோயில் கொண்டா னென்னே
கூடல் போலக் கொடியே னகமும்
ஆட லரங்கா வமர்ந்தா னென்னே.

(இ - ள்.) பாடல் மறையும் தெளியாப் பரமன் - துதித்தலையுடைய வேதமும் தெளிந்துணராத இறைவன், கூடல் கோயில் கொண்டான் என்னே - கூடலின்கண் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளினன் இது என்னே, கூடல்போல - அக்கூடலில் எழுந்தருளியதுபோல, கொடியேன் அகமும் - கொடியேனது உள்ளத்திலும், ஆடல் அரங்கா அமர்ந்தான் என்னே - நிருத்தம் புரியும் அம்பலமாக வீற்றிருந்தனன் இது என்னே.

அகமும் அரங்காக அதில் அமர்ந்தான் என்க. [௩௪)

நீல வண்ணன் றேரு நிமலன்
ஆல வாயி லமர்ந்தா னென்னே
ஆல வாயா னலரில் வாசம்
போலென் னுளமும் புகுந்தா னென்னே.

(இ - ள்.) நீலவண்ணன் தேரு நிமலன் - நீல நிறத்தையுடைய திருமாலானும் அறியப்படாத இறைவன், ஆல வாயில் அமர்ந்தான் என்னே - திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருந்தான் இது என்னே, ஆல வாயான் - அங்ஙனம் திருவாலவாயிலமர்ந்த அவ்விறைவன், அலரில் வாசம்போல் - மலரில் மணம்போல, என் உளமும் புகுந்தான் என்னே - எனது உள்ளத்தின் கண்ணும் புகுந்தான் இது என்னே.

இம்மூன்று செய்யுளிலும் மலரோனாலும் மறையாலும் மாலாலும் அறியப் படாதவன் என இறைவன் பெருமை கூறி. அவன் எளிவந்த தன்மையையும் விளக் கினமை காண்க. இந்நகர் மதுரையும் கூடலும் ஆலவாயும் ஆன முறைப்படியே இவற்றிலும் பெயர்கள் கூறப்பட்டன. என்னே, என்றது இங்ஙனம் பெரியனாய இறைவன் இத்துணை யெளியனாகியது என்ன வியப்பு என வியந்தபடி. சிந்தாமணியில் இங்ஙனம் மூன்றாக வந்த செய்யுட்களை 'தாழிசைக் கொச்சக வொருபோகுகள் கந்தருவ மார்க்கத்தான் இடை மடக்கின' என நச்சினார்க்கினியர் கூறினர். ()

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பாணர்தம் பிரானைக் காப்பான் பருந்தொடு நிழல்போக் கென்ன
யாணரம் பிசைபின் செல்ல விசைத்தவின் னிசைத்தே னண்ட
வாணர்தஞ் செவிக்கா லோடி மயிர்த்துளை வழியத் தேக்கி
யாணரின் னமுத வாக்கை யிசைமய மாக்கிற் றன்றே.

(இ - ள்.) பாணர் தம் பிரானைக் காப்பான் - பாணர்களின் தலைவனாகிய பத்திரனைக் காத்தற் பொருட்டு, பருந்தொடு நிழல் போக்கு என்ன - பருந்தினோடு அதன் நிழல் செல்லுதல்போல, யாழ் நரம்பு இசை பின் செல்ல இசைத்த - வீணை நரம்பி லெழும் இசை பின் றொடரப் பாடி யருளிய, இன் இசைத்தேன்-இனிய இசையாகிய தேனானது, அண்ட வாணர் தம் செவிக்கால் ஓடி - தேவர்களுடைய செவியாகிய காலின் வழியே ஓடி, மயிர்த்துளை வழியத் தேக்கி - மயிர்த்துளைகளின் வழியே கசியுமாறு நிரப்பி, யாணர் இன் அமுத ஆக்கை - அழகிய இனிய அமுதமயமாகிய அவர்கள் உடலை, இசைமயம் ஆக்கிற்று - இசைமயமாகச் செய்தது.

காப்பான், வினையெச்சம். காப்பான் இசைத்த வென்க.

'பருந்து மதனிழலும் பாட்டு மெழாலும்
திருந்துதார்ச் சீவகற்கே சேர்ந்தன'

என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளும், "பருந்து பறக்கு மிடத்து முறையே உயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்று ஆய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேல் உயர்கின்றாற் போலப் பாடவேண்டுதலின் அஃது உவமையாயிற்று என்னும் அதனுரையும் இங்கு நோக்கத் தக்கன. மிடற்றிசையை யாழிசை தொடர்ந்து செல்லுதற்குப் பருந்தினிழலியக்கம் உவமை. யாணரம்பு, வாணர் என்பன முறையே யாழ்நரம்பு, வாழ்நர் என்பவற்றின் மரூஉக்கள். தம் இரண்டும் சாரியை. அன்று, ஏ அசைகள். (௩௬)

தருக்களுஞ் சலியா முந்நீர்ச் சலதியுங் கலியா நீண்ட
பொருப்பிழி யருவிக் காலு நதிகளும் புரண்டு துள்ளா
அருட்கடல் விளைத்த கீத வின்னிசை யமுத மாந்தி
மருட்கெட வறிவன் றீட்டி வைத்தசித் திரமே யொத்த.

(இ - ள்.) தருக்களும் சலியா - மரங்களும் அசையாவாய், முந்நீர்ச் சலதியும் கலியா - மூன்று நீரினையுடைய கடல்களும் ஒலியாவாய், நீண்ட பொருப்பு இழி அருவிக்காலும் - உயர்ந்த மலையினின்றும் இழியும் அருவியாகிய கால்களும், நதிகளும் புரண்டு துள்ளா - ஆறுகளும் புரண்டு துள்ளாவாய், மருள்கெட - மயக்கம் நீங்க, அருள் கடல் விளைத்த - கருணைக் கடலாகிய இறைவன் பாடி யருளிய, கீத இன் இசை அமுதம் மாந்தி - இன்னிசைக் கீதமாகிய அமுதத்தைப் பருகி, அறிவன் - சிற்ப நூல் வல்லான், தீட்டி வைத்த சித்திரமே ஒத்த - எழுதிவைத்த சித்திரங்களையே ஒத்திருந்தன.

தருக்கள் முதலியன மாந்திச் சலித்தல் முதலியன செய்யாவாய்ச் சித்திரமே யொத்த என வினை முடிக்க. மருள் - அறியாமையுமாம்.

"மருவியகால் விசைத்தசையா மரங்கண்மலர்ச் சினைசலியா
கருவரைவீ ழருவிகளுங் கான்யாறுங் கலித்தோடா
பெருமுகிலின் குலங்கள்புடை பெயர்வொழியப் புனல்சோரா
இருவிசும்பி னிடைமுழங்கா வெழுகடலு மிடைதுளும்பா"

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுள் இங்கே நோக்கற்பாலது. (௩௭)

வீணைகை வழுக்கிச் சோர்வார் சிலர்சிலர் விரன டாத்தும்
யாணரம் பெழாலுங் கண்டத் தெழாலும்வே றுக வேர்ப்பர் *
நாணமோ டுவகை துள்ள நாத்தலை † நடுங்கித் தங்கள்
மாணிழை யவர்மேல் வீழ்வார் விஞ்சையர் மயங்கிச் சில்லோர்.

(இ - ள்.) விஞ்சையர் சிலர் - யாழ் விஞ்சைவல்ல காந்தருவருட் சிலர், வீணைகை வழுக்கிச் சோர்வார் - வீணைகையினின்றும் நழுவி வீழச் சோர்வடைவர். சிலர் - மற்றுஞ் சிலர், விரல் நடாத்தும் யாழ்நரம்பு எழாலும் - விரலால் வருடியெழுப்பப்படும் யாழ் நரம்பின் இசையும், கண்டத்து எழாலும் வேறுக வேர்ப்பர் - மிடற்றினது இசையும் வேறுகுமாறு வேர்ப்பார்கள் ; சில்லோர் - வேறு சிலர், நாணமோடு உவகைதுள்ள - நாணம் ஒருபாலும் மகிழ்ச்சி ஒருபாலும் ஓங்க, நாத்தலை நடுங்கி மயங்கி - நாவும் தலையும் நடுங்கி மதிமயங்கி, தங்கள் மாண் இழையவர்மேல் வீழ்வார் - தத்தம் சிறந்த அணிகளையுடைய மகளிர் மேல் வீழ்வர்.

விஞ்சையர் - விச்சாதரர் என்றுமாம். எழால் - இன்னிசை. யாணரம்புக்கு மேல் உரைத்தது காண்க. (௩௮)

போதுளான் பரமன் பாதப் போதுளா னுனன் வேலை
மீதுளான் பரமா னந்த வேலைமீ துள்ளா னுனன்
தாதுளாங் கமலக் கண்போற் சதமக னுடல மெல்லாங்
காதுளா னல்லே னென்முன் கண்ணுளான் கானங் கேட்டு.

(இ - ள்.) கண்ணுளான் கானம்கேட்டு - நுதற்கண்ணுடைய சிவபெருமான் பாடியருளிய தேவகானத்தினைக் கேட்டு, போதுளான் பரமன் பாதம் போதுளான் ஆனுன் - தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமன் அவ்விறைவனுடைய திருவடித் தாமரையின் கீழுள்ளவனுனன் ; வேலைமீதுளான் - கடலின்மேல் அறிதுயில் கொள்ளுந் திருமால், பரமானந்த வேலைமீது உள்ளான் ஆனுன் - பேரின்பக் கடலில் உள்ளவனுனன் ; சதமகன்-இந்திரன், தாதுஉள்ஆம் கமலக்கண்போல்-அகத்தேமகரந்தத்தையுடைய தாமரை மலர்போன்ற கண்களைப்போல, உடலம் எல்லாம் - உடல முற்றும், காதுஉளான் அல்லேன் என்முன் - செவிகளையுடைய னல்லேனுயினேன் என்று கூறி வருந்தினன்.

இசையானது சிவானந்தத்தை விளைத்தமையின் இறைவன் திருவடியிற் கலந்தார்போ லாயினன் என்பார் 'பாதப் போதுளானுனன்' என்முர். போது

(பா - ம்.) * வேறுக வோர்ப்பார். † நாத்தல நடுங்கி.

ளான் பாதப் போதுளான் என்றும், வேலைமீதுளான் பரமானந்த வேலைமீதுள்ளான் என்றும் கூறிய நயம் பாராட்டற்பாலது. கண்ணுளான் என்பதற்குக் கூத்தியற்றுபவன் என்றுரைப்பாருமுளர். (௩௧)

முனிவருந் தவத்த ராதி முத்தர்மா சித்த ரன்பன்*
துனிவரும் பழங்கண் டீர்ப்பான் சுந்தரத் தோன்றல் கீதங்
கனிவருங் கருணை யென்னுங் கடலிலன் பென்னு மாற்றிற்
பனிவருங் கண்ணீர் வெள்ளம் பாய்ந்திட வின்பத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) முனிவு அரும்-வெறுப்பு.(விருப்பு) அற்ற, தவத்தர் ஆதிமுத்தர் மா சித்தர் - தவத்தரும் சீவன்முத்தரும் பெரிய சித்தரும்,அன்பன் - பாணபத்திரனது, துனிவரும் பழங்கண் தீர்ப்பான் சுந்தரத் தோன்றல் - துன்பத்தையும் அதனுல் வந்த மெலிவையும் நீக்குவாணுகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், கீதம் கனிவரும் கருணை என்னும் கடலில் - இசையாகக் கனிந்த கருணையாகிய கடலில், அன்பு என்னும் ஆற்றில் - அன்பாகிய ஆற்ருேடு, பனிவரும் கண்ணீர் வெள்ளம் பாய்ந்திட - குளிர்ந்த ஆனந்தக்கண்ணீர் வெள்ளம்பாய, இன்பத்து ஆழ்ந்தார் - இன்பத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

முனிவு - வெறுப்பு. இறைவன் அனுதி முத்தனுகலின் சீவன்முத்தரை ஆதி முத்தர் என்முர் ; தவத்தர் முத்தர் சித்தர் ஆதியானவர்கள் என்றுமாம். பழங்கண்- மெலிவு. தீர்க்கும்படி சுந்தரத் தோன்றல் பாடிய என விரித்துரைத்தலுமாம். கடலில் ஆற்ருலே வெள்ளம்பாய : கடலிற் செல்லும் ஆற்றிலே வெள்ளம்பாய என்றுமாம். (௪௰)

ஊடிவே றுெதுங்கித் துன்ப வுவரியுட் குளித்தார் தம்மிற்
கூடிவே றற்ற வின்பக் குளிர்கடல் வெள்ளத் தாழ்ந்தார்
நாடிவே றிடைப்பி ரிந்தார் மேன்மன நடாத்தி மேனி
வாடிவே ளலைப்பச் சோர்ந்து மம்மர்நோ யுழந்தார் மண்ணோர்.

(இ - ள்.) மண்ணோர் - நிலவுலகிலுள்ளவருள், ஊடி வேறு ஒதுங்கி - பிணங்கி வேருக ஒதுங்கி, துன்ப உவரியுள் குளித்தார் - துன்பக் கடலுள் மூழ்கிய மகளிர், தம்மில் கூடி வேறு அற்ற இன்பக் குளிர்கடல் வெள்ளத்து ஆழ்ந்தார் - தாமாகவே தலைவர்களைக்கூடி வேறில்லாத இன்பமாகிய குளிர்ந்த கடல் வெள்ளத்துள் ஆழ்ந்தார்கள் ; நாடி வேறு இடைப் பிரிந்தார்மேல் மனம் நடாத்தி - (தலைவரைப் பிரிந்த மகளிர்) பொருள் முதலியவற்றை நாடி மறுபுலத்துப் பிரிந்து சென்ற தலைவர்மேல் மனத்தைச் செலுத்தி, வேள் அலைப்ப - மன்மதன் வருத்துதலைச் செய்ய, மேனிவாடி சோர்ந்து - உடல்வாடி உள்ளஞ் சோர்ந்து, மம்மர் நோய் உழந்தார் - காமநோயால் வருந்தினர்கள்.

வேறு வாயிலின்றி என்பார் 'தம்மில்' என்முர். வேறற்ற - உடம்பு ஒன்றுய. பிரிந்த மகளிர் என வருவிக்க. ஊடின ஆடவரும் மகளிரும் என்றும், பிரிந்த ஆடவரும் மகளிரும் என்றும் பொதுவாக உரைத்தலுமாம். (௪௧)

(பா - ம்.) * அன்பின் துனிவரும்.

பைத்தலை விடவாய் நாகம் பல்பொறி மஞ்ஞை நால்வாய்
மத்தமா னரிமான் புல்வாய் வல்லிய மருட்கை யெய்தித்
தத்தமா றறியா வாகித் தலைத்தலை மயங்கிச் சோர
இத்தகை மாவும் புள்ளு மிசைவலைப் பட்ட வம்மா.

(இ - ள்.) பைத்தலை விடவாய் நாகம் பல்பொறிமஞ்ஞை - படத்தையுடைய தலையையும் நஞ்சு பொருந்திய வாயினையுமுடைய பாம்புகளும் பல பொறிகளையுடைய மயில்களும், நால்வாய் மத்தமான் அரிமான் - தொங்குகின்ற வாயினையும் மத மயக்கத்தையுமுடைய யானைகளும் சிங்கங்களும், புல்வாய் வல்லியம் - மான்களும் புலிகளும், இத்தகை மாவும் புள்ளும் - இங்ஙனம் ஒன்றுக்கொன்று பகைமையுடைய ஏனைய விலங்குகளும் பறவைகளும், மருட்கை எய்தி - இசையால் மயங்கி, தத்தம் மாறு அறியாவாகி - தம்தம் பகைமையை அறியாவாய், தலைத் தலை மயங்கிச் சோர-இடங்கள் தோறும் ஒன்றோடொன்று கலந்து சோர்ந்து, இசை வலைப்பட்ட- இசையாகிய வலையின்கட் பட்டன.

பாம்புக்கு மஞ்ஞையும் யானைக்குச் சிங்கமும் மானுக்குப் புலியும் பகையாவன. இங்ஙனம் பகையான விலங்குகளும் பறவைகளும் இசையால் மருட்கை யெய்தினமையால் தம் பகைமையறியமாட்டாமல் ஒன்றோடொன்று விரவிச் சோர்ந்து நின்றன என்றார். சோர்தல் - ஒன்றின்மீது ஒன்று சாய்தலுமாம். சோர-சோர்ந்து ; சோரும்படி என்றுமாம். மாவும் புள்ளும் வலைப்பட்டன என்பது நயமுடைத்து. அம்மா, வியப்பிடைச் சொல். (௪௨)

வன்றரை கிழிய வீழ்போய் வான்சினை கரிந்து நின்ற
ஒன்றறி மரங்க ளெல்லாஞ் செவியறி வுடைய வாகி
மென்றளி ரீன்று போது விரிந்துகண் ணீருஞ் சோர
நன்றறி மாந்தர் போல நகைமுக மலர்ந்த மாதோ.

(இ - ள்.) வன்தரை கிழிய வீழ்போய் - வலியநிலம் பிளக்குமாறு விழுது வீழ்த்தி, வான் சினை கரிந்துநின்ற - பெரிய கிளைகள் உலர்ந்து நின்ற, ஒன்று அறி மரங்கள் எல்லாம் - ஊறு என்னும் ஓரறிவுடையவாகிய மரங்கள் அனைத்தும், செவி அறிவு உடையவாகி - ஓசையறிவினையு முடையனவாய், மென்தளிர் ஈன்று - மெல்லிய தளிரினை ஈன்று, போது விரிந்து - பூக்கள் மலர்ந்து, கண்ணீரும் சோர - கண்ணீரும் பொழிய, நன்று அறிமாந்தர்போல - தமக்கு உறுதியாவன அறிந்த மக்களைப்போல, நகைமுகம் மலர்ந்த - நகையொடு முகமலர்ந்தன.

வீழ் - விழுது. ஒன்றுஅறி - ஊறு என்னும் ஒன்றனையே அறியும் ;

"ஒன்றறிவதுவே யுற்றறிவதுவே"

என்பது தொல்காப்பியம். செவியறிவு - ஐந்தாவதாகிய ஓசையை அறியும் அறிவு. இசை செவியால் அறியப்படுவதாகலின் அதற்கேற்பச் செவியறிவுடையவாகி என்றார். ஓரறிவுடையதன்மேலும் கரிந்தும் போன மரங்கள் செவியறி வுடையனபோல இசையை யேற்றுத் தளிர்த்து அவ்வளவேயன்றி மனத்தால் நன்றினை யறியும் மக்

கள்போலக் கண்ணீர் சொரிந்து முகமலர்ந்தன என வியந்து கூறினர். வற்றல் மரமானது தளிரீன்று அரும்பிப் போதாகி மலர்ந்து தேனுஞ் சிந்திற்றென்றால் இசையின் பெருமையை யாரால் இயம்பலாகும். மரத்திற்குக் கள்ளாகிய நீர் எனவும், மாந்தர்க்கு விழிநீர் எனவும் கொள்க. மாது, ஓ அசைகள். (௪௩)

வாழிய வுலகின் வானோர் மனிதர்புள் விலங்கு மற்றும்
ஆழிய கரண மெல்லா மசைவற வடங்க வையன்
ஏழிசை மயமே யாகி யிருந்தன வுணர்ந்தோ ருள்ளம்
ஊழியி லொருவன் றாள்புக் கொடுங்கிய தன்மை யொத்த.

(இ - ள்.) உலகின் வானோர் - வானுலகிலுள்ள தேவர்களும், மனிதர் - மனிதர்களும், புள் விலங்குமற்றும் - பறவையும் விலங்கும் ஏனையவும், ஆழியகரணம் எல்லாம் - இசையிற்பதிந்த மனமுதலிய கரணங்கள் அனைத்தும், அசைவு அற அடங்க - அசைவின்றி அடங்க, ஐயன் - இறைவனது, ஏழ் இசைமயமே ஆகி இருந்தன - ஏழாகிய இசையின் மயமேயாகி இருந்தன (அங்ஙனமிருந்த தன்மை), உணர்ந்தோர் உள்ளம் - மெய்யுணர்ந்தோரின் உள்ளம், ஊழிஇல் ஒருவன் தாள்புக்கு - இறுதியில்லாத ஒருவனாகிய இறைவன் திருவடியின்கண் சென்று, ஒடுங்கிய தன்மை ஒத்த - ஒடுங்கிய தன்மையை ஒத்தது.

வாழிய, மங்கலப் பொருட்டாய அசைச்சொல். வானுலகினோர் எனப் பிரித்துக் கூட்டுக ; உலகங்களில் உள்ள எனப் பொதுப்பட வுரைத்தலுமாம். ஆழிய - அழுந்திய. உணர்ந்தோர் - பரஞானத்தாலே பரத்தைத் தரிசித்தோர். உலகமெல்லாம் ஒடுங்கிய ஊழியிலும் எஞ்சி நிற்கும் ஒருவனாகிய இறைவன் என்றுமாம். ஒடுங்கிய தன்மை - சிவமேயான தன்மை. (௪௪)

கண்ணிறை நுதலோன் சாம கண்டத்தி னெழுந்த முல்லைப்
பண்ணிறை தேவ கீதஞ் சராசர வுயிரும் பாரும்
விண்ணிறை திசைக ளெட்டும் விழுங்கித்தன் மயமே யாக்கி
உண்ணிறை யுயிரு மெய்யு முருக்கிய திசைவல் லானை.

(இ - ள்.) கண் நிறை நுதலோன் - கண் நிறைந்த நெற்றியையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின், சாம கண்டத்தின் எழுந்த - சாமவேதம் பாடுந் திருமிடற்றினின்றும் எழுந்த, முல்லைப்பண் நிறை தேவ கீதம் - சாதாரியாகிய நிறைந்த தேவகானமானது, சர அசர உயிரும் - இயங்குவனவும் நிற்பனவுமாகிய உயிர்களையும், பாரும் - நிலவுலகத்தையும், விண் - விண்ணுலகத்தையும், நிறை திசைகள் எட்டும் - நிறைந்த எட்டுத் திக்குகளையும், விழுங்கி தன் மயமே ஆக்கி - விழுங்கித் தன் மயமாகவே செய்து, இசை வல்லானை உள்நிறை உயிரும் மெய்யும் உருக்கியது - இசையில் வல்ல ஏமநாதனை உள்ளே நிறைந்த உயிரையும் உடலையும் உருக்கியது.

வல்லானுடைய உயிரையும் மெய்யையும் உருக்கிய தென்க. (௪௫)

[கலிநிலைத்துறை.]

சிந்தை தோயுமைம் பொறிகளுஞ் செவிகளாப் புலன்கள்
ஐந்து மோசையா விசைவலா னிருந்தன னகைப்
பந்த நான்மறை நாவினற் பத்திர னாளாய்
வந்து பாடின ரிந்தனச் சுமையொடு மறைந்தார்.

(இ - ள்.) சிந்தை தோயும் ஐம்பொறிகளும் - மனத்துடன் பொருந்தும் ஐம்பொறிகளும், செவிகளா - காதுகளாகவும், புலன்கள் ஐந்தும் - ஐம்புலன்களும், ஓசையா - ஓசையாகவும், இசைவலான் இருந்தனனகை - இசையில் வல்ல ஏமநாதன் இருந்தானாக; பந்தம் நான்மறை நாவினல் - பந்த முதலிய உறுப்புக்களையுடைய நான் மறைகளைக் கூறியருளிய நாவினல், பத்திரன் ஆளாய் வந்து பாடினர் - பாணபத்திரன் அடிமையாக வந்து பாடியருளிய இறைவர், இந்தனச் சுமையொடும் மறைந்தார் - விறகு சுமையோடும் மறைந்தருளினர்.

மனத்துடன் கூடாவிடத்துப் பொறிகள் உணராவாகலின் 'சிந்தை தோயும் ஐம்பொறிகளும்' என்றார். ஐம்பொறிகளும் செவிகளாப் புலன்களைந்தும் ஓசையா என்றது கண் முதலிய ஏனைப் பொறிகள் உருவம் முதலிய புலன்களைச் சிறிதும் உணராதிருக்க என்றதன்றி, அவற்றின் ஆற்றல்களையெல்லாம் செவியேகொண்டு அனைத்தையும் ஒடுக்கி நிற்கின்ற ஓசை யொன்றையேயுணர என்றது மாயிற்று;

"ஐந்து பேரறிவுங் கண்களே கொள்ள"

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுள் இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. பந்தம் - தளை; வேதத்தின் உறுப்பு. பாடினர், பெயர். அவன் இசை யொன்றையே உணர்ந்துகொண்டிருந்தமையின் அவர் மறைந்த தன்மையையும் உணராளுயினன் என்க. (௪௬)

யான றிந்தசா தாரியன் றிம்பரு ளிதனை
நான றிந்ததென் றொருவரு நவின்றிலர் தேவ
கான மீதிவற் குணர்த்தினேன் கடவுளே யன்றி
ஏனை மானுடர் வல்லரோ விதுவியப் பென்னு.

(இ - ள்.) யான் அறிந்த சாதாரி அன்று - (இது) யான் அறிந்த சாதாரிப் பண் அன்று; இம்பருள் - இந்நிலவுலகில், நான் அறிந்தது என்று ஒருவரும் இதனை நவின்றிலர் - என்னல் அறியப்பட்டது என்று ஒருவரேனும் இதனைக் கூறிற்றிலர்; ஈது தேவகானம் - இது தேவகானமாகும் (ஆதலின்), இவற்கு உணர்த்தினேன் - இவனுக்கு இதனை அறிவித்தவன், கடவுளே அன்றி - கடவுளே அல்லாமல், ஏனை மானுடர் வல்லரோ - மற்றை மனிதர்கள் அறிவிக்க வல்லரோ, இது வியப்பு என்னு - இது வியக்கத்தக்க செய்தி என்று கூறி.

ஒருவரும் தாம் அறிந்ததாகக் கூறிற்றிலர் என்க. மானுடனுகிய பாணபத்திரனுடைய மாணுக்கனுகக் கூறினமையின் 'இது வியப்பு' என்றான். (௪௭)

இழுக்கி விட்டவிக் கிழமக னிசையிதே லந்த
வழுக்கில் பத்திரன் பாடலெற் றோவென மதியா
அழுக்க முற்றெழுந் திசைவலா னடுத்ததன் பண்டர்
குழுக்க ளுங்குலை குலைந்திட விருள்வழிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) இழுக்கிவிட்ட இக்கிழமகன் இசை இதேல் - நீக்கிவிடப்பட்ட இம்முதியோன் இசை இதுவாயின், அந்த வழுக்கு இல் பத்திரன் - அந்தக் குற்றமில்லாத பாணபத்திரனது, பாடல் எற்றோ என மதியா - பாடல் எத்தன்மைத்தோ என்று கருதி, அழுக்கம் உற்று - வருத்துதலுமுற்று, இசைவலான் எழுந்து - இசையில் வல்ல ஏமநாதன் அவணின்றும் எழுந்து, அடுத்த தன் பண்டர் குழுக்களும் குலைகுலைந்திட - தன்னை அடுத்த பாண் மக்களின் கூட்டங்களும் தலை தடுமாறிச் செல்ல, இருள் வழிக்கொண்டான் - இரவிலேயே ஓடத் தலைப்பட்டான்.

இழுக்கி - கடிந்து. இதேல், விகாரம். அழுக்கம் - அழுங்குதல். பண்டர்-பாண்மக்கள். (௪௮)

மடக்கு பல்கலைப் பேழையு மணிக்கலம் பிறவும்
அடக்கு பேழையுங் கருவியாழ்க் கோலுமாங் காங்கே
கிடக்க மானமு மச்சமுங் கிளர்ந்துமுன் னீர்த்து
நடக்க வுத்தர திசைக்கணே நாடின னடந்தான்.

(இ - ள்.) பல்கலை மடக்கு பேழையும் - பல் வகை ஆடைகளை மடித்து வைத்துள்ள பெட்டிகளும், மணிக்கலம் பிறவும் அடக்கு பேழையும் - மணிகள் இழைத்த அணிகளையும் பிறபொருளையும் அடக்கிய பெட்டிகளும், கருவியாழ்க் கோலும் - கருவியாகிய யாழ்க்கோலும், ஆங்காங்கே கிடக்க - அங்கங்கே கிடக்க, மானமும் அச்சமும் கிளர்ந்து முன் ஈர்த்து நடக்க - மானமும் பயமும் முன்னே இழுத்துச் செல்ல, உத்தர திசைக்கணே நாடினன் நடந்தான் - வடதிசைக் கண்ணே நாடிச் சென்றான்.

மானம் அழிந்து விடுமென்னும் அச்சத்தால் விரைந்து சென்றானென்பார், மானமும் அச்சமும் ஈர்த்து 'நடக்க' என்றார். மிக விரைந்து செல்லுங் கருத்தால் பேழை முதலியவற்றை எடாது சென்றனன் என்க. நாடினன், முற்றெச்சம். (௪௯)

சிவிகை யோர்வழி விறலிய ரோர்வழி செல்லக்
கவிகை யோர்வழி கற்பவ ரோர்வழி கடுகக்
குவிகை யேவல ரொருவழி கூடநா னுள்ளத்
தவிகை யோவரு மொருவழி யகன்றிட வகன்றான்.

(இ - ள்.) சிவிகை ஓர் வழி விறலியர் ஓர் வழி செல்ல - பல்லக்கு ஒருவழியிலும் பாடினிகள் ஒரு வழியிலுஞ் செல்லவும், கவிகை ஓர் வழி கற்பவர் ஓர் வழி கடுக - குடை ஒருவழியிலும் மாணவகர் ஒருவழியிலுஞ் விரைந்து செல்லவும்.

கை குவி ஏவலர் ஒரு வழி கூட - கை கூப்பி வணங்கும் ஏவலாளர் ஒரு வழியிற் செல்லவும், உள்ளத்து நாண் அவிகை ஒவரும் ஒரு வழி அகன்றிட - உள்ளத்தின் கண் நாண் ஒழிந்த பாண்மக்களும் ஒரு வழி அகல, அகன்றான் - தானும் நீங்கினான்.

விறலியர் - பாடினிகள்; பாடுமகளிர்; விறல்பட ஆடு மகளிர் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். அவிகை - அவிதலுடைய. ஒவர் - ஏத்தாளர்; அரசர்களை ஏத்துவோர்; பாணர். (௫௰)

அன்று பத்திரன் கனவில்வந் தாடலேற் றழகர்
இன்று பத்திர விசைவலா னிடைவிற காளாய்ச்
சென்று பத்திர னடிமையா மென்றுபாண் செய்து
வென்று பத்திரஞ் செய்துநின் வேண்டுகோ ளென்றார்.

(இ - ள்.) ஆடல் ஏற்று அழகர் - வெற்றியையுடைய இடப ஊர்தியையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், அன்று பத்திரன் கனவில் வந்து - அன்று பாணபத்திரன் கனவில் வந்து, பத்திர - பாணபத்திரனே, நின் வேண்டுகோள் - உன் வேண்டுகோளின்படியே, இசைவலான் இடை - இசையில் வல்ல அவ்வேமநாதனிடத்து, விறகு ஆளாய் இன்று சென்று - விறகாளாக இன்று போய், யாம் பத்திரன் அடிமை என்று - யாம் பாணபத்திரன் அடிமை என்று கூறி, பாண் செய்து - இசை பாடி, வென்று பத்திரம் செய்தும் என்றார் - வென்று நின்னைக் காத்தனம் என்றருளிச் செய்தார்.

பாண்செய்து - என்பதனை இரட்டுற மொழிதலாகக்கொண்டு தாழ்ச்சி செய்து என்றும் உரைத்துக் கொள்க.

"பணிந்து பாண்செய்த தன்றே"

என்னும் சிந்தாமணித் தொடருக்கு நச்சினார்க்கினியர் இங்ஙனம் பொருள் கூறினமை காண்க;

"பாண்பேசிப் படுதலையிற் பலி கொள்கை தவிரீர்"

எனத் தேவாரத்தில் பாண்பேசி என்பது தாழ்ச்சி சொல்லி என்னும் பொருளில் வந்திருத்தலும் கருதுக. செய்தும் - செய்தோம். வேண்டுகோளால் என மூன்றனுருபு விரிக்க. (௫௧)

குஞ்சி நாண்மலர்க் கொன்றையா ரங்ஙனங் கூறும்
நெஞ்சி னாநினைப் பரியசொற் கேட்டலு நெஞ்சம்
அஞ்சி னானிது செய்யவோ வடியனேன் மறைகட்
கெஞ்சி னாரையின் றிரந்தவா றென்றுகண் விழித்தான்.

(இ - ள்.) குஞ்சி நாள்மலர்க் கொன்றையார் - முடியின்கண் அன்றலர்ந்த கொன்றைமலர் மாலையையுடைய இறைவர், அங்ஙனம் கூறும் - அவ்வாறு கூறியருளிய, நெஞ்சினால் நினைப்பரிய சொல் - நெஞ்சினாலும் நினைத்தற்கரிய சொல்லை,

கேட்டலும் - கேட்டவளவில், நெஞ்சம் அஞ்சினான் - மனந் துணுக்குற்று, இது செய்யவோ - இக்காரியம் செய்தற்கோ, அடியனேன் மறைகட்கு எஞ்சினாரை இன்று இரந்தவாறு என்று - அடியனேன் வேதங்களுக்கு மெட்டாத இறைவரை இன்று குறையிரந்தபடி யென்று, கண் விழித்தான் - கண்விழித் தெழுந்தான்.

நெஞ்சினால் நினைப்பரியசொல் - விறகாளாய்ச் சென்று பத்திரனடிமையாம் என்று கூறியசொல். (௫௨)

கண்ம லர்ந்தெழு பத்திரன் கரையிலா வுவகை
உண்ம லர்ந்தெழு மன்புகொண் டூக்கவெங் கதிரோன்
விண்ம லர்ந்தெழு முன்புபோய் விசும்பிழி கோயிற்
பண்ம லர்ந்தநான் மறைப்பொரு ளடித்தலம் பணிந்தான்.

(இ - ள்.) கண் மலர்ந்து எழு பத்திரன் - அங்ஙனங் கண் விழித்தெழுந்த பாணபத்திரன், கரை இலா உவகை உள் மலர்ந்து - அளவிறந்த மகிழ்ச்சியால் அகமலர்ந்து, எழும் அன்பு கொண்டு ஊக்க - மேலெழுந்த அன்பு தன் மயமாக்கிச் செலுத்த, வெங்கதிரோன் - வெவ்விய கதிர்களையுடைய சூரியன், விண்மலர்ந்து எழு முன்பு போய் - வானிலே உதித்தெழுதற்கு முன்னரே சென்று, விசும்பு இழி கோயில் - விண்ணினின்றும் இழிந்த இந்திர விமானத்தில் எழுந்தருளிய, பண் மலர்ந்த நான் மறைப் பொருள் - இசை நிறைந்த நால்வேதங்களின் பொருளாயுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளின், அடித்தலம் பணிந்தான்-திருவடிகளை வணங்கினான். (௫௩)

கடிய கானகம் புகுதவோ கட்டிய விறகை
முடியி லேற்றவோ முண்டகத் தாள்கணொந் திடவந்
தடிய னேன்பொருட் டடாதசொற் பகரவோ வஞ்சக்
கொடிய னேன்குறை யிரந்தவா விளைந்ததே குற்றம்.

(இ - ள்.) கடிய கானகம் புகுதவோ - கொடிய காட்டின்கண் செல்லவோ, கட்டிய விறகை முடியில் ஏற்றவோ - கட்டப்பட்ட விறகு சுமையைத் திருமுடியில் ஏற்றுதற்கோ, முண்டகத் தாள்கள் நொந்திட வந்து - தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள் நோவுமாறு நடந்து வந்து, அடியனேன் பொருட்டு - அடியேன் நிமித்தம், அடாத சொல் பகரவோ - தகாத சொல்லைக் கூறுதற்கோ, வஞ்சக் கொடியனேன் குறை யிரந்தவா - வஞ்சகத்தையுடைய கொடியேன் குறை யிரந்தபடி, குற்றம் விளைந்ததே - அதனால் அடியேனுக்குப் பெரும் பிழை விளைந்து விட்டதே (இதற்கு என் செய்வேன்).

கொடியனேன் குறை யிரந்தது அடியேன் பொருட்டுப் புகுதவோ ஏற்றவோ பகரவோ என இரங்கினான் என்க. (௫௪)

நெடிய னேமுதல் வானவர் நெஞ்சமுஞ் சுருதி
முடிய னேகமுங் கடந்தநின் முண்டகப் பாதஞ்
செடிய னேன்பொருட் டாகவிச் சேணிலந் தோய்ந்த
அடிய னேற்கெளி தாயதோ வையநின் பெருமை.

(இ - ள்.) நெடியனே முதல் வானவர் நெஞ்சமும் - திருமால் முதலிய தேவர்களின் உள்ளங்களையும், சுருதிமுடி அனேகமும் கடந்த - எண்ணிறந்த வேதங்களின் முடிகளையுங் கடந்தருளிய, நின் முண்டகப் பாதம் - தேவரீரது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகள், செடியனேன் பொருட்டாக - பாவியேன் பொருட்டாக, இச்சேண் நிலம் தோய்ந்த - இந்தப் பெரிய நிலத்தின்கண் தோய்ந்தன; ஐய நின் பெருமை - (ஆதலால்) ஐயனே நினது பெருமை, அடியனேற்கு எளிது ஆயதோ - அடியேனுக்கு எளிதாயிற்றோ.

செடியனேன் - பாவியேன்; செடி - குற்றம். தோய்ந்த, அன்பெறாத பலவின்பால் முற்று. எத்தனையும் அரிய நின் பெருமை ஒன்றுக்கும் பற்றாத புன்மையேன் திறத்தும் எளிதாயிற்றோ என்றபடி. (௫௫)

நாத வந்தமுங் கடந்தமெய்ஞ் ஞானவா னந்த
போத மென்பரஃ தின்றொரு புடவிமா னுடமாய்
ஆத பந்தெற வெறிந்த* விந்தனஞ்சுமந் தடியேன்
பேதை யன்பள வாயதோ பெருமநின் னுருவம்.

(இ - ள்) பெரும - பெருமானே, நின் உருவம் - தேவரீரின் உருவம், நாத அந்தமும் கடந்த - நாதாந்தத்தினையுங் கடந்தருளிய, மெய் ஞான ஆனந்தபோதம் என்பர் - உண்மை யறிவானந்த மென்று கூறுவர் பெரியோர்; அஃது இன்று ஒரு புடவி மானுடமாய் - அவ்வுருவம் இன்று இந்நிலவுலகின்கண் ஒரு மனித வடிவாய், ஆதபம் தெற - வெய்யில் சுட்டு வருத்த, எறிந்த இந்தனம் சுமந்து - வெட்டிய விறகினைச் சுமந்து, பேதை அடியேன் அன்பு அளவு ஆயதோ - பேதையாகிய அடியேனது அன்பின் அளவாகியதோ.

நாத அந்தம் - குடிலை. போதம் - தெளிவு என்னும் பொருட்டு. ஆதபம் - வெய்யில். பேதையாகிய அடியேன் என மாறுக; பொய்யன்பு எனலுமாம். (௫௬)

மறிந்த தெண்டிரை கிடந்தவ னுந்தியில் வந்தோன்
அறிந்த தன்றரும் பொருள்வரம் பகன்றெழு விசும்புஞ்
செறிந்த வண்டமுங் கடந்தது சிறியனேன் பொருட்டாத்
தறிந்த† விந்தனஞ் சுமந்ததோ தம்பிரான்‡ முடியே.

(இ - ள்.) தம்பிரான்முடி - இறைவனது திருமுடியானது, மறிந்த தெண்திரை கிடந்தவன் - மடங்கி வீசுந் தெளிந்த அலைகளையுடைய பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்டவனாகிய திருமாலும், உந்தியில் வந்தோன் - அவனது உந்தியிற் றோன்றியவனாகிய பிரமனும், அறிந்தது அன்று - அறிந்ததன்று; அரும் பொருள் வரம்பு - அரிய பொருள்களின் முடிவாயது; அகன்று எழு விசும்பும் செறிந்த அண்டமும் கடந்தது - பரந்த வானினையும் நெருங்கிய அண்டங்களையுங் கடந்தது; சிறியனேன்

(பா - ம்.) * தெறத்தறிந்த. † எறிந்த. ‡ எம்பிரான்.

பொருட்டா - (அஃது) இன்று சிறியனாகிய என் பொருட்டு, தறிந்த இந்தனம் சுமந்ததோ - வெட்டப்பட்ட விறகினைச் சுமந்ததோ.

அரும்பொருள் - மறைப்பொருள்; தத்துவங்கள்;

"போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருண் முடிவே"

என்று திருவாசகம் கூறுதல் காண்க. அரும்பொருள் என்பதற்கு அணு என்றுரைத்து, அணுவுக் கணுவாயது என்பாரு முளர்; அது சிறப்பின்றாதல் உணர்க. 'பாதாள மேழினுங் கீழ் பாதமலர்' என்பதனால் முடி அண்டமனைத்துங் கடந்ததென்பது பெறப்படுதல் காண்க. (௫௭)

என்ன வந்தனை செய்துநின் றேத்தியங் கயற்கண்
மின்ன மர்ந்தபங் கொருவனை வலங்கொடு மீண்டு
மன்னர் தம்பிரா னாகிய வரகுண தேவன்
தன்னை வந்தடி பணிந்தனன் றந்திரிக் கிழவோன்.

(இ - ள்.) என்ன - என்று, வந்தனைசெய்து நின்று ஏத்தி - வணங்கி நின்று துதித்து, அங்கயற்கண் மின் அமர்ந்த பங்கு ஒருவனை - அங்கயற்கண்ணம்மை அமர்ந்த பாகத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளை, வலங்கொடுமீண்டு - வலஞ்செய்து திரும்பி, மன்னர்தம்பிரானாகிய வரகுணதேவன் தன்னை - மன்னர் மன்னனாகிய வரகுண தேவனை, தந்திரிக்கிழவோன் - யாழுக்குரிய பாணபத்திரன், வந்து அடிபணிந்தனன் - வந்து வணங்கினான்.

மின் - மின்போல்வாள். தந்திரி - நரம்பு; யாழுக்கு ஆகுபெயர். (௫௮)

வந்த வேழிசைத் தலைமகன் வரவறிந் தரசன்
அந்த வேழிசைக் கிழவனை யழையென வுழையோர்
பந்த யாழ்மக னிருக்கைபோய்ப் பார்த்தனர் காணார்
சிந்தை யாகுல மடைந்தவன் போனவா தெரியார்.*

(இ - ள்.) வந்த ஏழ்இசைத் தலைமகன் வரவு - அங்ஙனம் வந்த ஏழிசையிலும் வல்ல பாணபத்திரனது வருகையை, அரசன் அறிந்து - வரகுண பாண்டியன் தெரிந்து, அந்த ஏழ் இசைக் கிழவனை அழை என - (வடபுலத்தினின்றும் வந்த) அந்த ஏழிசை வல்ல ஏமநாதனை அழையாய் எனப் பணிக்க, உழையோர் - ஏவலாளர், பந்தம் யாழ் மகன் இருக்கைபோய் - கட்டமைந்த யாழ் மகனாகிய ஏமநாதன் இருப்பிடஞ் சென்று, பார்த்தனர் காணார் - பார்த்துக் காணாது, சிந்தை ஆகுலம் அடைந்து அவன் போனவா தெரியார் - மனம் வருந்தி அவ்வேமநாதன் போன விதத்தைத் தெரியாதவர்களாய்.

அழை யென ஒருவனை நோக்கிக் கூற உழையோர் பலர் சென்றனரென்க. பந்தம் - யாழ்வலிக்கட்டு. அடைந்து போனவா என இயையும்; அடைந்து காணார்

(பா - ம்.) *தெளியார்.

எனினும் பொருந்தும். போனவாறு என்பது ஈறுதொக்கது. பார்த்தனர், காணார், தெரியார் என்பன முற்றெச்சங்கள். (ருகூ)

எங்கு ளானெனத் தேடுவா ரிவரெதி ரயல்வாய்
அங்கு ளார்சில ரறிந்தவா றறைகுவா ரவனேற்
றிங்கு ளான்விற கெடுத்தொரு முதுமக னிவன்பாற்
பொங்கு மேழிசைப் பத்திர னடிமையாய்ப் போந்தான்.

(இ - ள்.) எங்கு உளான் எனத் தேடுவார் இவர் எதிர் - எங்கு இருப்பான் எனத் தேடுவாராகிய இவரெதிரே, அயல்வாய் அங்குளார் சிலர் - அங்கே அருகிலுள்ளார் சிலர், அறிந்தவாறு அறைகுவார் - தெரிந்தவாறு சொல்வார், அவன் நேற்று இங்கு உளான் - அவன் நெருநல் இங்கு இருந்தான், ஒரு முது மகன்-ஒரு கிழவன், விறகு எடுத்து - விறகு சுமந்து, இவன் பால் - இவ்வேமநாதனிடத்து, பொங்கும் எழ் இசைப் பத்திரன் - விளங்குகின்ற எழு இசையிலும் வல்ல பாணபத்திரனது, அடிமையாய்ப் போந்தான் - அடிமையாகி வந்தான்.

அயல்வாய் - பக்கத்து மனையிடங்கள். அடிமையாய் - அடிமை யென்று கூறி. அறைகுவார் என்பது வருஞ்செய்யுளில் 'என' என்பதனைக் கொள்ளும். (சுய)

பாடி னன்பின்பு பட்டது தெரிகிலேம் பானாள்
ஓடி னானெனக் கேட்டலு மொற்றர்போய்க் கொற்றஞ்
சூடி னனவை யடைந்தவர் சொல்லிய வாறே
ஆடி னார்வியப் படைந்தனு மானமுற் றரசன்.

(இ - ள்.) பாடினன் - (வந்து) பாடினன், பின்பு பட்டது தெரிகிலேம்- பின்னர் நிகழ்ந்த செய்தியை அறியோம், பால் நாள் ஓடினன் - பாதி இரவில் அவ்வேமநாதன் ஓடினன், என - என்று கூற, கேட்டலும் - கேட்டவளவில், ஒற்றர் போய் - உழையோர் சென்று, கொற்றம் சூடினன் அவை அடைந்து - வெற்றி மாலையைச் சூடிய பாண்டியனது அவையைச் சார்ந்து, அவர் சொல்லியவாறே ஆடினர் - அவ்வயலோர் கூறியவாறே கூறினர்; அரசன் வியப்பு அடைந்து அனுமானமுற்று - பாண்டியன் அதிசயித்து ஐயமுற்று.

பட்டது - நிகழ்ந்தது. கொற்றம் - வெற்றி; வாகை. ஆடினர் - கூறினர். அநுமானம் - ஐயம்; கருதுதலுமாம். (சுக)

தன்ன டைந்தவத் தந்திரித் தலைவனை நோக்கி
என்ன வாறவன் போனவா றிங்கினும் போன
பின்னை யாதுநீ செய்தனை யெனவிசைப் பெருமான்
தென்னர் கோனடி தொழுதுதன் செய்தியை மொழிவான்.

(இ - ள்.) தன் அடைந்த அத்தந்திரித் தலைவனை நோக்கி - தன்னைச்சார்ந்து நின்ற அந்த யாழ்த் தலைவனாகிய பாணபத்திரனைப் பார்த்து, அவன் போனவாறு

என்னவாறு - அவன் போனவிதம் என்னவகை, இங்கினும் போன பின்னை - இங்கு நின்றும் போயினபின், நீயாது செய்தனை என - நீ என்ன செய்தாய் என்று வினவ, இசைப் பெருமான்-இசைத் தலைவனாகிய பத்திரன், தென்னர் கோன் அடிதொழுது- பாண்டியர் மன்னனாகிய வரகுணனின் அடிகளை வணங்கி, தன் செய்தியை மொழி வான் - தனது செய்தியைக் கூறுவானாயினன்.

இங்கினும் - இவ்விடத்தினின்றும்; இன், நீக்கப்பொருட்டு. (சுஉ)

நென்னல் வாயடி யேனின தாணிழ னீங்கிப்
பின்னல் வார்சடை மௌலியெம் பிரானடி பணிந்தேன்
இன்ன லார்குறை யிரந்துமீண் டிருக்கைபுக் கிருந்தேன்
கன்ன லார்மொழி பங்கரென் கனவில் வந்தருளி.

(இ - ள்.) நென்னல் வாய் - நேற்றைப் பொழுதில், அடியேன் நினதாள் நிழல் நீங்கி - அடியேன் உன்னுடைய அடி நிழலை நீங்கிச் சென்று, பின்னல் வார் சடை மௌலி - பின்னிய நீண்ட சடையாகிய முடியினையுடைய, எம்பிரான் அடி பணிந்தேன் - எமது பிரானாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிகளைப் பணிந்து, இன்னல் ஆர் குறை இரந்து மீண்டு - துன்ப மிக்க குறைபாடுகளை இரந்து கூறி மீண்டு, இருக்கை புக்கு இருந்தேன் - இல்லிற் புகுந்து இருந்தேன்; கன்னல் ஆர் மொழி பங்கர் - கரும்பு போலும் மொழியினையுடைய உமையைப் பாகத்திலுடைய அவ்விறைவர், என் கனவில் வந்தருளி - எனது கனவின்கண் வந்தருளி.

வாய், எழனுருபு. நின, அகரம் ஆறன் பன்மையுருபு. பணிந்தேன், முற்றெச்சம். ஆர், உவமச் சொல்லாக நின்றது. மொழி, ஆகு பெயர். (சுங)

ஓடி யுன்பொருட் டாகநாம் விறகெடுத் துழன்று
வாடி நின்பகைப் புறங்கடை வந்துசா தாரி
பாடி வென்றுநின் பகைவனைத் துரந்தன மெனச்சொல்
ஆடி னார்விழித் தேனிது நிகழ்ந்ததென் றறைந்தான்.

(இ - ள்.) உன்பொருட்டாக - உன் நிமித்தமாக, நாம் ஓடி விறகு எடுத்து உழன்று வாடி - நாம் ஓடி விறகு சுமந்து திரிந்து வாடி, நின் பகைப் புறங்கடை வந்து - நினது பகைவனாகிய ஏமநாதன் தலைவாயிலிற் சென்று, சாதாரி பாடி வென்று - சாதாரிப் பண்ணைப் பாடி வென்று, நின் பகைவனைத் துரந்தனம் எனச் சொல் ஆடினார் - அவனை ஓட்டி விட்டேமெனக் கூறியருளினார்; விழித்தேன் - யானுங் கண் விழித்தேன்; இது நிகழ்ந்தது என்று அறைந்தான் - இது தான் நடந்த செய்தி என்று கூறினான்.

பகைப் புறங்கடை - பகைவனது இல்லின் புறங்கடை. சொல்லாடினார் - சொல்லினார். சொல்லிய வளவில் விழித்தேன் என்க. (சுச)

எனினும் பொருந்தும். போனவாறு என்பது ஈறுதொக்கது. பார்த்தனர், காணூர், தெரியார் என்பன முற்றெச்சங்கள். (௫௯)

எங்கு ளானெனத் தேடுவா ரிவரெதி ரயல்வாய்
அங்கு ளார்சில ரறிந்தவா றறைகுவா ரவனேற்
றிங்கு ளான்விற கெடுத்தொரு முதுமக னிவன்பாற்
பொங்கு மேழிசைப் பத்திர னடிமையாய்ப் போந்தான்.

(இ - ள்.) எங்கு உளான் எனத் தேடுவார் இவர் எதிர் - எங்கு இருப்பான் எனத் தேடுவாராகிய இவரெதிரே, அயல்வாய் அங்குளார் சிலர் - அங்கே அருகிலுள்ளார் சிலர், அறிந்தவாறு அறைகுவார் - தெரிந்தவாறு சொல்வார், அவன் நேற்று இங்கு உளான் - அவன் நெருநல் இங்கு இருந்தான், ஒரு முது மகன்-ஒரு கிழவன், விறகு எடுத்து - விறகு சுமந்து, இவன் பால் - இவ்வேம நாதனிடத்து, பொங்கும் எழ் இசைப் பத்திரன் - விளங்குகின்ற எழு இசையிலும் வல்ல பாணபத்திரனது, அடிமையாய்ப் போந்தான் - அடிமையாகி வந்தான்.

அயல்வாய் - பக்கத்து மனையிடங்கள். அடிமையாய் - அடிமை யென்று கூறி. அறைகுவார் என்பது வருஞ்செய்யுளில் 'என' என்பதனைக் கொள்ளும். (௬௰)

பாடி னன்பின்பு பட்டது தெரிகிலேம் பானாள்
ஓடி னனெனக் கேட்டலு மொற்றர்போய்க் கொற்றஞ்
சூடி னனவை யடைந்தவர் சொல்லிய வாறே
ஆடி னர்வியப் படைந்தனு மானமுற் றரசன்.

(இ - ள்.) பாடினன் - (வந்து) பாடினன், பின்பு பட்டது தெரிகிலேம்-பின்னர் நிகழ்ந்த செய்தியை அறியோம், பால் நாள் ஓடினன் - பாதி இரவில் அவ்வேமநாதன் ஓடினன், என - என்று கூற, கேட்டலும் - கேட்டவளவில், ஒற்றர் போய் - உழையோர் சென்று, கொற்றம் சூடினன் அவை அடைந்து - வெற்றி மாலையைச் சூடிய பாண்டியனது அவையைச் சார்ந்து, அவர் சொல்லியவாறே ஆடினர் - அவ்வயலோர் கூறியவாறே கூறினர்; அரசன் வியப்பு அடைந்து அனுமானமுற்று - பாண்டியன் அதிசயித்து ஐயமுற்று.

பட்டது - நிகழ்ந்தது. கொற்றம் - வெற்றி; வாகை. ஆடினர் - கூறினர். அநுமானம் - ஐயம்; கருதுதலுமாம். (௬௧)

தன்ன டைந்தவத் தந்திரித் தலைவனை நோக்கி
என்ன வாறவன் போனவா றிங்கினும் போன
பின்னை யாதுநீ செய்தனை யெனவிசைப் பெருமான்
தென்னர் கோனடி தொழுதுதன் செய்தியை மொழிவான்.

(இ - ள்.) தன் அடைந்த அத்தந்திரித் தலைவனை நோக்கி - தன்னைச்சார்ந்து நின்ற அந்த யாழ்த் தலைவனாகிய பாணபத்திரனைப் பார்த்து, அவன் போனவாறு

என்னவாறு - அவன் போனவிதம் என்னவகை, இங்கினும் போன பின்னை - இங்கு நின்றும் போயினபின், நீயாது செய்தனை என - நீ என்ன செய்தாய் என்று வினவ, இசைப் பெருமான்-இசைத் தலைவனாகிய பத்திரன், தென்னர் கோன் அடிதொழுது-பாண்டியர் மன்னனாகிய வரகுணனின் அடிகளை வணங்கி, தன் செய்தியை மொழிவான் - தனது செய்தியைக் கூறுவானாயினன்.

இங்கினும் - இவ்விடத்தினின்றும்; இன், நீக்கப்பொருட்டு. (௬௨)

நென்னல் வாயடி யேனின தாணிழ னீங்கிப்
பின்னல் வார்சடை மௌலியெம் பிரானடி பணிந்தேன்
இன்ன லார்குறை யிரந்துமீண் டிருக்கைபுக் கிருந்தேன்
கன்ன லார்மொழி பங்கரென் கனவில் வந்தருளி.

(இ - ள்.) நென்னல் வாய் - நேற்றைப் பொழுதில், அடியேன் நினதாள் நிழல் நீங்கி - அடியேன் உன்னுடைய அடி நிழலை நீங்கிச் சென்று, பின்னல் வார் சடை மௌலி - பின்னிய நீண்ட சடையாகிய முடியினையுடைய, எம்பிரான் அடி பணிந்தேன் - எமது பிரானாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிகளைப் பணிந்து, இன்னல் ஆர் குறை இரந்து மீண்டு - துன்ப மிக்க குறைபாடுகளை இரந்து கூறி மீண்டு, இருக்கை புக்கு இருந்தேன் - இல்லிற் புகுந்து இருந்தேன்; கன்னல் ஆர் மொழி பங்கர் - கரும்பு போலும் மொழியினையுடைய உமையைப் பாகத்திலுடைய அவ்விறைவர், என் கனவில் வந்தருளி - எனது கனவின்கண் வந்தருளி.

வாய், எழனுருபு. நின, அகரம் ஆறன் பன்மையுருபு. பணிந்தேன், முற்றெச்சம். ஆர், உவமச் சொல்லாக நின்றது. மொழி, ஆகு பெயர். (௬௩)

ஓடி யுன்பொருட் டாகநாம் விறகெடுத் துழன்று
வாடி நின்பகைப் புறங்கடை வந்துசா தாரி
பாடி வென்றுநின் பகைவனைத் துரந்தன மெனச்சொல்
ஆடி னர்விழித் தேனிது நிகழ்ந்ததென் றறைந்தான்.

(இ - ள்.) உன்பொருட்டாக - உன் நிமித்தமாக, நாம் ஓடி விறகு எடுத்து உழன்று வாடி - நாம் ஓடி விறகு சுமந்து திரிந்து வாடி, நின் பகைப் புறங்கடை வந்து - நினது பகைவனாகிய ஏமநாதன் தலைவாயிலிற் சென்று, சாதாரி பாடி வென்று - சாதாரிப் பண்ணைப் பாடி வென்று, நின் பகைவனைத் துரந்தனம் எனச் சொல் ஆடினர் - அவனை ஓட்டி விட்டேமெனக் கூறியருளினர்; விழித்தேன் - யானுங் கண் விழித்தேன்; இது நிகழ்ந்தது என்று அறைந்தான் - இது தான் நடந்த செய்தி என்று கூறினன்.

பகைப் புறங்கடை - பகைவனது இல்லின் புறங்கடை. சொல்லாடினர் - சொல்லினர். சொல்லிய வளவில் விழித்தேன் என்க. (௬௪)

ஏவன் மைந்தர்போய் விளங்கிவந் திசைத்ததும் வீணைக்
காவ லன்கஞ நிகழ்ச்சியு மொத்தலிற் கைக்கும்
பூவ லங்கலா னிஃதுநம் பொன்னகர்க் கூடற்
றேவர் தம்பிரான் றிருவிளை யாட்டெனத் தெளிந்தான்.

(இ - ள்.) ஏவல் மைந்தர்போய் - ஏவலாளர் சென்று, விளங்கிவந்து இசைத்ததும் - தெரிந்துவந்து கூறியதும், வீணைக்காவலன் கஞ நிகழ்ச்சியும் - வீணை வேந்தஞகிய பாணபத்திரனது கஞ நிகழ்ச்சியும், ஒத்தலின் - ஒத்திருத்தலால், கைக்கும் பூ அலங்கலான் - வேப்ப மலர்மாலையை யணிந்த பாண்டியன், இஃது நம் பொன் நகர்க் கூடல் - இது நமது அழகிய நகரமாகிய கூடலின்கண் எழுந்தருளிய, தேவர்தம்பிரான் திருவிளையாட்டெனத் தெளிந்தான் - தேவதேவஞகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடல் என்று தெளிந்தான்.

விளங்கி என்பது விளங்க அறிந்து என்னும் பொருளில் வந்தது. கைக்கும்பூ கசக்கும் பூ ; வேப்பம் பூ. (௬௫)

இகழ்ந்த கூற்றெறி சேவடிக் கிடையரு நேயந்
திகழ்ந்த பத்திர னன்பையுந் தேவரைக் காப்பான்
அகழ்ந்த வாழிநஞ் சுண்டவ னருளையும் வியந்து
புகழ்ந்து போய்மது ராபுரிப் புனிதனைப் பணியா.

(இ - ள்.) இகழ்ந்த கூற்று எறி சேவடிக்கு - அவமதித்துவந்த கூற்றுவனை உதைத்த சிவந்த திருவடிக்கு, இடையரு நேயம் திகழ்ந்த - இடைவிடாத அன்பு விளங்கிய, பத்திரன் அன்பையும் - பாணபத்திரனது அன்பையும், தேவரைக் காப்பான் - தேவர்களைக் காக்கும் பொருட்டு, அகழ்ந்த ஆழி நஞ்சு உண்டவன் அருளையும் - (சகரர்) தோண்டிய கடலின் நஞ்சினை உண்ட இறைவனது அருளையும், வியந்து புகழ்ந்து - பாராட்டிப் புகழ்ந்து, போய் - சென்று, மதுராபுரிப் புனிதனைப் பணியா - மதுரைப் பதியிலெழுந்தருளிய இறைவனை வணங்கி.

இகழ்ந்த - தன்னைச் சரண் புகுந்த அடியான்மீது தன்னை மதியாது அடர்ந்து வந்த. காப்பான் வினையெச்சம். நஞ்சுண்டவன் என்றதனுலும் அருளைவிளக்கினர்.()

பத்தர் யாழிசைக் கிழவனைப் பனைக்கைமா னெருத்தில்
வைத்து மாடநீ ணகர்வலஞ் செய்வித்து மலர்ந்த
சித்த மாழ்ந்திட வரிசைகண் மிதப்புறச் செய்து
தத்து மான்றொடைத் தேரினன் றன்மனை புகுவான்.

(இ - ள்.) பத்தர் யாழ் இசைக்கிழவனை - பத்தரையுடைய யாழிசைக்கு உரிய பாணபத்திரனை, பனைக்கைமான் எருத்தில் வைத்து - பனைபோன்ற துதிக்கையையுடைய யானையின் பிடரில் வைத்து, மாடம் நீள்நகர் வலம் செய்வித்து - மாடங்கள் நிறைந்த நீண்ட நகரினை வலஞ்செய்வித்து, மலர்ந்த சித்தம் ஆழ்ந்திட - மலர்ந்த அவன் மனம் உவகைக் கடலில் அமிழ்ந்த, வரிசைகள் மிதப்புறச் செய்து - வரிசைகளை நிறையச் செய்து, தன்மனை புகுவான் - தனது மனையிற் புகுகின்றவஞகிய, தத்தும் மான் தொடைத் தேரினன் - தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேரையுடைய பாண்டியன்.

மிதப்புற - மிக. தொடை - பூட்டு. புகுவாஞகிய தேரினன் என்க. (௬௭)

தேவ ருந்தவ முனிவருந் தேவரிற் சிறந்தோர்
யாவ ருந்தமக் காட்செய விருப்பவ ரிருதாள்
நோவ வந்துமக் காட்செய்து நுங்குறை முடிப்பார்
ஆவ ரேலுமக் கனைவரு மேவல ரன்றோ.

(இ - ள்.) தேவரும் தவமுனிவரும் தேவரில் சிறந்தோர் யாவரும் - தேவர்களும் தவத்தினையுடைய முனிவர்களும் தேவர்களிற் சிறந்த திருமால் முதலிய அனைவரும், தமக்கு ஆள்செய்ய இருப்பவர் - தமக்குக் குற்றேவல் செய்ய வீற்றிருப்பவராகிய இறைவர், இருதாள் நோவ வந்து - இரண்டு திருவடிகளும் வருந்த வந்து, உமக்கு ஆள்செய்து - உமக்கு ஏவல் செய்து, நுங்குறை முடிப்பார் ஆவரேல் - உமது குறையினை முடிப்பாராயின், உமக்கு அனைவரும் ஏவலர் அன்றோ - உமக்கு அனைவரும் ஏவலாளர் அல்லவோ.

அனைவரும் - அத்தேவர் முதலாயினரும் புவியின் மாந்த ரனைவரும். (௬௮)

ஆத லாலெனக் குடையர்நீ ருமக்குநா னடியேன்
ஈத லாலெனக் கும்மொடு வழக்குவே றிலைநான்
ஓத லாவதோர் குறையுள தின்றுதொட் டுமக்கு
வேத நாதனைப் பாடலே கடனென விடுத்தான்.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், எனக்கு உடையர் நீர் - என்னையுடைய தலைவர் நீர்; நான் உமக்கு அடியேன் - நான் நுமக்கு அடிமை; ஈது அல்லால் - நீர் தலைவரும் யான் அடிமையுமாகிய இந்த முறையே யன்றி, எனக்கு உம்மொடு வேறு வழக்கு இலை - அடியேனுக்கு உம்முடன் வேறு வழக்கு இல்லை; நான் ஓதல் ஆவதோர் குறை உளது - இன்னும் நான் கூறக்கடவதாகிய குறை ஒன்று உளது; (அது), இன்று தொட்டு - இன்று முதல், உமக்கு வேத நாதனைப் பாடலே கடன் என விடுத்தான் - உமக்கு வேதநாதஞகிய இறைவனைப் பாடுதலே கடமை என்று வேண்டி அனுப்பினன்.

நீர் முன்போல் அரசவைக்கண் வந்து பாடுதல் மரபன்றென்பார் 'எனக் கும்மொடு வழக்கு வேறிலை' என்ருர். (௬௯)

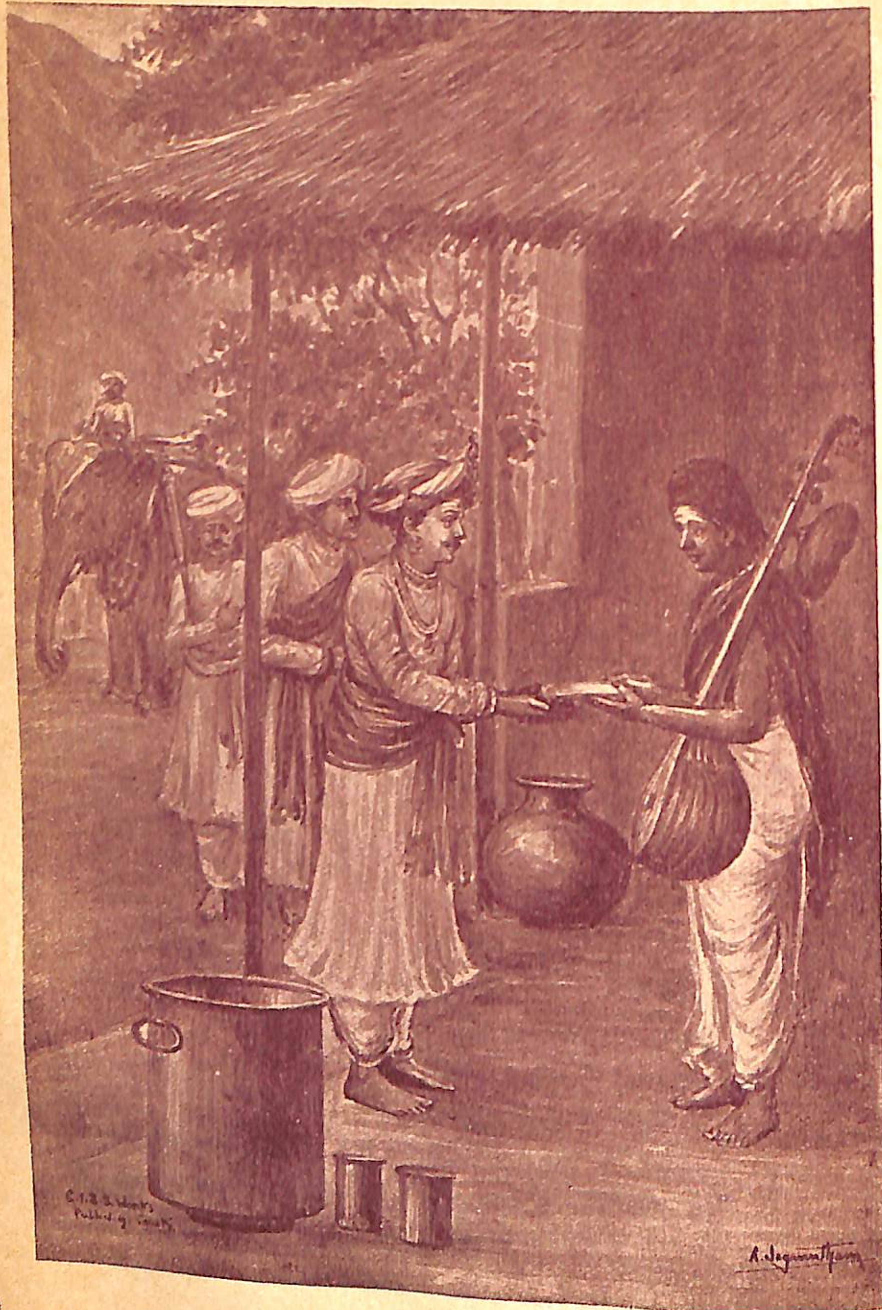
அரச னல்கிய வெறுக்கைபூ ணுடைகள் பிறவும்
பரசு நாவலர் மாணவர் யாவர்க்கும் பகிர்ந்து
வரிசை யாலிசைக் கிளையொடு மனையில்வந் தெய்திக்
கரைசெ யாமகிழ் சிறந்திசைக் காவல னிருந்தான்.

(இ - ள்.) அரசன் நல்கிய - வரகுண பாண்டியன் கொடுத்த, வெறுக்கை பூண் ஆடைகள் பிறவும் - செல்வமும் அணியும் ஆடைகளும் பிறவுமாகிய அனைத்தையும், பரசும் நாவலர் மாணவர் யாவர்க்கும் பகிர்ந்து - துதிக்கின்ற நாவலர்க்கும் மாணவர்கட்கும் ஏனையோர்க்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து, இசைக்கிளையொடு - பாண் சுற்றத்தோடும், வரிசையால் - அரசன் செய்த வரிசையோடும், மனையில் வந்து எய்தி - மனையின்கண் வந்தடைந்து, கரை செயா மகிழ் சிறந்து - அளவிறந்த மகிழ்ச்சியிற் சிறந்து, இசைக் காவலன் இருந்தான் - யாழ் வேந்தனாகிய பாணபத்திரன் இனிதிருந்தான்.

ஆடைகளும் பிறவும் என்க. பரசு நாவலர் - வந்தியர். வரிசை - ஊர்தி கொடி முதலியன. (௭௰)

ஆகச் செய்யுள் உ௬௦௦.

ப. 42

திருமுகங் கொடுத்தது

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங் கொடுத்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

முன்னவன் மதுரை மூதூர் முழுமுத லிறைவ னாகி
இன்னிசை பாடி வென்ற தின்றுரை செய்தேம் மற்றத்
தென்னவன் சேரன் மாடே திருமுகங் கொடுத்துப் பாணர்
மன்னவன் றனக்குச் செம்பொன் வழங்கிய வழக்குஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) முன்னவன் - (திருமால் முதலியோர்க்கு) முன்னவனும், மதுரை [illegible]

[illegible]

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங் கொடுத்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

முன்னவன் மதுரை மூதூர் முழுமுத லிசைவ லானை
இன்னிசை பாடி வென்ற தின்றுரை செய்தே* மந்தத்
தென்னவன் சேரன் மாடே திருமுகங் கொடுத்துப் பாணர்
மன்னவன் றனக்குச் செம்பொன் வழங்கிய வழக்குஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) முன்னவன் - (திருமால் முதலியோர்க்கு) முன்னவனும், மதுரை மூதூர் முழு முதல் - மதுரை என்னும் பழம் பதியில் எழுந்தருளிய முழுமுதற் பொருளுமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், இசை வலானை - இசையில் வல்ல எம நாதனை, இன் இசை பாடி வென்றது - இனிய இசை பாடி வென்ற திருவிளை யாடலை, இன்று உரை செய்தேம் - இப்பொழுது கூறினேம்; அந்தத் தென்னவன் - (இனி) அவ்விறைவனே, சேரன் மாடே திருமுகம் கொடுத்து - சேரமான் பெருமா ளிடந் திருமுகங் கொடுப்பித்து, பாணர் மன்னவன் தனக்கு - பாணர் வேந்தனாகிய பத்திரனுக்கு, செம்பொன் வழங்கிய வழக்கம் சொல்வாம் - செம்பொன் அளித்த திருவிளையாடலைக் கூறுவோம்.

முன்னவனென்ற கருத்தை,

"மாலு நான்முகத் தொருவன் யாரினும்
முன்ன வெம்பிரான் வருக"

என்னும் திருவாசகத்தால் அறிக.

என்னுரை செய்தேம் என்பது பாடமாயின் யாதினையறிந்து கூறினேம் என் றுரைத்துக் கொள்க. சுந்தர பாண்டியனாக வந்தமையின் 'அந்தத் தென்னவன்' என்றார். வழக்கம் - வரலாறு. (க)

இனிமதி யெமக்கீ தென்னு யாழ்வல்லோ னன்று தொட்டுப்
பனிமதி மருமான் கோயிற் பாணிசைக் கிழமை நீத்துக்
குனிமதி மிலைந்த நாதன் கோயின்முப் போது மெய்திக்
கனிமதி யன்பிற் பாடுங் கடப்படு நியமம் பூண்டான்.

(இ - ள்.) இனி எமக்கு மதி ஈது என்னு-இனி எமக்கு அறிவாவது இதுவே என்று கருதி, யாழ் வல்லோன் - யாழில் வல்ல பாணபத்திரன், அன்று தொட்டு -

---

(பா - ம்.) * என்னுரை செய்தேம்.

அந்நாள் முதல், பனிமதி மருமான் கோயில் பாண் இசைக் கிழமை நீத்து-குளிர்ந்த சந்திரன் மரபினனாகிய வரகுண பாண்டியனது அரண்மனையில் இசை பாடுகின்ற உரிமையைவிட்டு, குனி மதி மிலைந்த நாதன் - வளைந்த மதியினை அணிந்த இறைவனது, கோயில் முப்போதும் எய்தி - திருக்கோயிலை மூன்று காலங்களினும் அடைந்து, மதிகனி அன்பில் பாடும் - உள்ளத்திற் கனிந்த அன்பினாலே பாடுகின்ற, கடப்படு நியமம் பூண்டான் - கடமையாகிய நியதியை மேற்கொண்டான்.

அரசன் கூறிய இந்நெறியில் ஒழுகுதலே எமக்கு அறிவென்று கொண்டென்க. முப்போது - காலை நண்பகல் மாலை. (உ)

இத்தொழி லன்றி வேறு தொழிலிவற் கின்மை யாலே
பத்திர னிலம்பா டெய்தப் பொறுப்பரோ பழனக் கூடற்
சித்தவெம் மடிகள் வேந்தன் பொன்னறைச் செல்வம் வெளவிப்
பத்தர்யா ழிடத்தோ ளேந்திப் பாடுவான் காண வைப்பார்.

(இ - ள்.) இத்தொழில் அன்றி - இங்ஙனம் இறைவன் திருமுன் பாடுதலேயன்றி, வேறு தொழில் இவற்கு இன்மையாலே - வேறு தொழில் இவனுக்கு இல்லாமையினால், பத்திரன் இலம்பாடு எய்த - பாணபத்திரன் வறுமையை அடைய, பழனக்கூடல் சித்த எம் அடிகள் பொறுப்பரோ - வயல் சூழ்ந்த கூடலிலுள்ள சித்தராகிய எம்மிறைவர் அதனைப் பொறுப்பரோ (பொறாராகலின்), வேந்தன் பொன் அறைச் செல்வம் வெளவி - மன்னனது கருவூலத்திலுள்ள செல்வங்களைக் கவர்ந்து, பத்தர் யாழ் இடத்தோள் ஏந்தி - பத்தரையுடைய யாழினை இடது தோளிலேந்தி, பாடுவான் காணவைப்பார் - பாடுகின்ற பாணபத்திரன் காணுமாறு எதிரில் வைப்பாராயினர்.

வேறு தொழில் - அரசவையிற்பாடுதல் மாணவர்க்குக் கற்பித்தல் முதலிய பொருள் பெறுந் தொழில். (௩)

சிலபொலங் காசு சின்னாண் மணிக்கலன் சின்னாள் செம்பொற்
கலைவகை சின்னா ளம்பொற் சாமரைக் காம்பு சின்னாள்
அலர்கதி ரரிமான் சேக்கை யாடகத் தகடு சின்னாள்
குலமணி வருக்கஞ் சின்னாள் கொடுத்திடக் கொண்டு போவான்.

(இ - ள்.) சில் நாள் பொலங்காசு சில - சில நாள் பொற்காசு சிலவும், சில் நாள் மணிக்கலன் - சில நாள் மணிகள் இழைத்த அணிகளும், சில் நாள் செம்பொன் கலைவகை - சில நாள் சிவந்த பொன்னாடை வகைகளும், சில் நாள் அம்பொன் சாமரைக் காம்பு - சில நாள் அழகிய பொன்னாலாகிய சாமரைக் காம்புகளும், சில் நாள் - சில நாள், அரிமான் சேக்கை - சிம்மாசனத்தில் வேய்ந்த, அலர் கதிர் ஆடகத்தகடு - விரிந்த ஒளியினையுடைய பொற்றகடும், சில் நாள் குலமணி வருக்கம் - சில நாள் பல சாதி மணிக் குவியல்களும், கொடுத்திட - அளிக்க, கொண்டு போவான் - பெற்றுக்கொண்டு போவானாயினன்.

குலம் - சிறப்புமாம். (௪)

கைவரும் பொருளைத் தந்த கள்வருந் தானு மன்றி
எவ்வெவர் தமக்குந் தோற்றா தெரியிலிட் டழித்துஞ் சின்னஞ்
செய்வன செய்துந் தன்னைச் சேர்ந்தவ ரிரந்தோர் கைபார்த்
துய்பவர் பிறர்க்கு மாறா துதவியுட் கவலை தீர்ப்பான்.

(இ - ள்.) கைவரும் பொருளை - அங்ஙனம் கையில்வந்த பொருளை, தந்த கள்வரும் தானும் அன்றி - தனக்கு அளித்த கள்வரும் தானுமே அல்லாமல், எவ்வெவர் தமக்கும் தோற்றாது - எவ்வகையினர்க்கும் புலப்படாமல், எரியில் இட்டு அழித்தும் - நெருப்பில் இட்டு உருவழித்தும், சின்னம் செய்வன செய்தும் - உருமாற்றவேண்டியவைகளை அங்ஙனமே செய்தும், தன்னைச் சேர்ந்தவர் இரந்தோர் - தன்னைச் சார்ந்தவர்க்கும் இல்லையென்றிரந்தவர்க்கும், கை பார்த்து உய்பவர் பிறர்க்கும் - தன் கை வரவு பார்த்துப் பிழைப்போர்க்கும் இவரொழிந்த பிறர்க்கும், மாறாது உதவி உள்கவலை தீர்ப்பான் - இடையறாது கொடுத்து அவர்களின் உள்ளக் கவலையைப் போக்கி வருவான்.

அழித்தல் - உருக்குதல். சின்னஞ் செய்தல் - முன்னையுருத்தோன்றாவகை பேதித்தல். தன்னைச் சேர்ந்தவர் - சுற்றத்தார். கைபார்த்துய்பவர் - பரவுவோர், ஏவல் செய்வோர் முதலாயினார். (௫)

வைகலுங் கொடுப்போர் பின்னாண் மறுத்தன ராகப் போய்ப்போய்க்
கைதொழு திறைஞ்சி வாளா வருமவன் கலியின் மூழ்கி
உய்வகை வேறு காணா தொக்கலு மொக்க வாடிக்
கையற வடைய நோனா துறங்கினான் கனவி னெல்லை.

(இ - ள்.) வைகலும் கொடுப்போர்-இங்ஙனம் நாள்தோறும் கொடுத்துவரும் இறைவர், பின்நாள் மறுத்தனராக - பிந்திய நாட்களில் கொடாது மறுத்தாராக; போய்ப்போய் - சென்றுசென்று, கைதொழுது இறைஞ்சி - கைகூப்பி வணங்கி, வாளாவரும் அவன்-ஒன்றும் பெறாது வருகின்ற அப்பாணபத்திரன், கலியில் மூழ்கி-வறுமைக் கடலிலழுந்தி, உய்வகை வேறுகாணாது- பிழைக்கும் வகை வேறு காணாமல், ஒக்கலும் - சுற்றத்தாரும், ஒக்க வாடிக் கையறவு அடைய - ஒரு சேர வாடித் துன்பமுற, நோனாது உறங்கினான் - பொறுக்கலாற்றாது துயின்றான்; கனவின் எல்லை - அப்பொழுது அவன் கனவின்கண்.

ஒக்க — உடன் என்றுமாம். கையறவு - கையாறு; செயலறுதியாகிய துன்பம். நோன்றல் - பொறுத்தல். (௬)

சித்தவெம் பெருமான் வந்து செப்புவா ரப்பா நிம்பத்
தொத்தவன் கோசந் தன்னிற் றும்பியுண் கனியின் வெளவி
இத்தன மின்று காறு மீந்தன மெம்பா லன்பு
வைத்தவ னறிந்தாற் சங்கை மனத்தனாய் விகற்பங் கொள்வான்.

(இ - ள்.) சித்த எம்பெருமான் வந்து செப்புவார் - சித்த மூர்த்திகளாகிய எமது பெருமானார் தோன்றியருளிக் கூறுவார் ; அப்பா - அப்பனே, நிம்பத்தொத்தவன் - வேப்பமலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியனது, கோசம் தன்னில் - பொன்னறையில், தம்பி உண்கனியின் வெளவி - வேழம் உண்ட விளாங்கனிபோல (அது ஆகுமாறு) கவர்ந்து, இத்தனம் இன்றுகாறும் ஈந்தனம் - இந்தப் பொருளை இந்நாள் வரையும் கொடுத்தருளினோம் ; எம்பால் அன்பு வைத்தவன் அறிந்தால் - எம்மிடத்து அன்புவைத்த வரகுணபாண்டியன் அறிந்தானாயின், சங்கை மனத்தனாய் விகற்பம் கொள்வான் - ஐயமுற்ற மனத்தினனாய் வேறுபட்டு.

அப்பா என அன்பால் விளித்தார். தொத்து - பூங்கொத்து. கோசம் - பொன்னறை. கனியின் - கனிபோல வறிதாக. சங்கை - ஐயம். விகற்பங் கொள்ளல் - தடுமாற்ற மடைதல். கொள்வான் என்பதனை எச்சமாக்குக. (எ)

மயலறக் கற்புக் காக்கு மகளிர்போற் றுறவு காக்க
முயலும்யோ கரினுட் காப்பு முரசெறி புறஞ்சூழ் காப்புங்
கயலிலச் சினையு நிற்கக் கவர்ந்ததற் புதமிக் கள்வன்
உயிர்தொறு மொளித்து நின்ற வொருவனோ* வறியே னென்பான்.

(இ - ள்.) மயல் அறக் கற்புக்காக்கும் மகளிர்போல் - (வேறு ஆடவரிடத்து) ஆசை இல்லையாகக் கற்பினைக்காக்கின்ற மகளிர்போலவும், துறவுகாக்க முயலும் யோகரில் - துறவினைக் காக்க முயலுகின்ற சிவயோகிகளைப்போலவும், உள்காப்பும் - அகக்காவலும், முரசு எறிபுறம் சூழ்காப்பும் - எறிகின்ற முரசொலியுடன் சூழ்தரும் வெளிக்காவலும், கயல் இலச்சினையும் நிற்க - மீன முத்திரையும் உள்ளவாறே இருக்க, கவர்ந்தது அற்புதம் - பொருளை வெளவியது வியக்கத்தக்கது ; இக்கள்வன் - இங்ஙனம் கவர்ந்த கள்வன், உயிர்தொறும் ஒளித்துநின்ற ஒருவனோ - உயிர்கள்தோறும் ஒளித்துநின்ற ஒருவனாயிருப்பானோ, அறியேன் என்பான் - அறியேனே என்று கருதுவான்.

மயல் - மையல் ; ஆசை. கற்புக் காக்கும் மகளிர்க்கு நாண் முதலியன அகத்தே நீங்காது நின்று காத்தல்போலவும் துறவுகாக்க முயல்வார்க்குப் புறத்திலுள்ள ஐம்பொறிகளும் விடயங்கள் புகுதாது தடுத்து நிற்றல்போலவும் உட்காப்பும் புறஞ்சூழ் காப்பும் என முறை நிரனிறையாகக் கொள்க. உயிர்தொறு மொளித்து நின்ற வொருவனோ எனத் தன்னை ஐயுறுதலுஞ் செய்வான் என்றபடி. (அ)

கோமக னினைய செய்தி யறியுமேற் கோசங் காப்போர்க்
காமுறு† தண்ட நின்போ லன்பகத் தெம்மை வைத்த
தேமரு போந்தின் கண்ணிச் சேரமான் றனக்கிப் போது
நாமொரு முடங்க றீட்டி நல்குவம் போதி யென்ன.

(பா - ம்) * ஒளித்த கள்வ னொருவனோ. †ஆமுறுந்தண்டம்.

(இ - ள்.) கோமகன் இனையசெய்தி அறியுமேல் - மன்னவன் இச்செய்தியை அறிவானேல் (அங்ஙனங் கருதுவதன்றி), கோசம் காப்போர்க்கு உறுதண்டம் ஆம் - கருவூலங் காப்போர்க்கு மிக்க தண்டமும் உண்டாகும் ; (ஆதலால்), நின்போல் - உன்னைப்போல், அன்பு அகத்து எம்மை வைத்த - அன்போடு உள்ளத்தின்கண் எம்மை வைத்துள்ள, தேம் மரு போந்தின் கண்ணிச் சேரமான் தனக்கு - தேன் பொருந்திய பனம் பூமாலையை யணிந்த சேரமானுக்கு, இப்போது - இப்பொழுது, நாம் ஒருமுடங்கல் தீட்டி நல்குவம் - நாம் ஒரு ஓலை எழுதிக்கொடுப்போம், போதி என்ன - நீ அங்குப் போகக்கடவை என்று கூறி.

முடங்கல் - திருமுகம். (கூ)

மறைக்குரை செய்த வாக்கான் மதிமலி புரிசை யென்னுஞ்
சிறப்பியல் சீர்சால் செய்யுட் பாசுரஞ் செப்பித் தீட்டிப்
பிறைச்சடைப் பெருமா னல்கி மறைந்தனன் பெரும்பாண் செல்வன்
உறக்கநீத் தாடிப் பாடி யுவகைமா கடலி லாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) மறைக்கு உரைசெய்த வாக்கால் - வேதத்துக்குப் பொருளருளிச் செய்த திருவாக்கினால், மதிமலிபுரிசை என்னும் - 'மதிமலிபுரிசை' என்னு முதலையுடைய, சிறப்பு இயல் சீர்சால் - சொற்பொருட் சிறப்புடைய விழுப்பமிக்க, செய்யுள் பாசுரம் செப்பித்தீட்டி - செய்யுளாகிய திருப்பாசுரம் ஒன்றினைக் கூறி அதனை எழுதி, நல்கி - கொடுத்தருளி, பிறைச்சடைப் பெருமான் மறைந்தனன் - பிறையினையணிந்த சடையையுடைய இறைவன் மறைந்தருளினான் ; பெரும்பாண் செல்வன் - பெருமையுடைய இசையாகிய செல்வத்தையுடைய பாணபத்திரன், உறக்கம் நீத்து - துயிலினின்றும் நீங்கி, ஆடிப்பாடி - ஆனந்தக்கூத்தாடிப் பாடி, உவகைமா கடலில் ஆழ்ந்தான் - உவகை என்னும் பெரிய கடலுள் அமிழ்ந்தினான்.

திருமுகப்பாசுரம்

"மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற்
பதிமிசை நிலவும் பானிற வரிச்சிறை
அன்னம் பயில்பொழி லால வாயின்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
குரிமையி னுரிமையி னுதவி யொளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
பண்பால் யாழ்வல பாண பத்திரன்
தன்போ லென்பா லன்பன் றன்பாற்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே"

என்பது. வரிச்சிறகு, சிவன்யாம், ஒருமையினுரிமையின், யாழ்பயில், தன்போலெம்பால் என்பன பாசுரத்தின் பாடபேதங்கள். இது கக-ம் திருமுறையில் முதலதாகவுள்ளது.